

చ రి త్ర లు - క థ లు

మహాత్మా గాంధీ	0	8	పట్టాభి	0	8
జవహర్లాలు నెహ్రూ	0	8	బాతీయగీతములు	0	6
హిట్లర్ దురంధములు	0	8	కాంగ్రెస్ విజయం (బుర్రకథ)	0	4
సుభాష్ చంద్రబోస్	0	8	ఖొల్లేరు రైతు డిటా	0	4
చిత్తరంజన్ దాసు	0	8	జమీన్ రైతు డిటా	0	4
బాబూ రాజేంద్రప్రసాద్	0	8	నేతాజీ డిటా	0	8
అచ్యుతపట్వర్ధన్	0	8	జయప్రకాశ్ డిటా	0	8
బాతీయ నాయకులు 1 వ భా॥	1	0	సుభాష్ చంద్రబోస్ (200 పేజీలు)	1	0
డిటా 2 వ భా॥	1	0	పరారీ నేతాజీ	1	0
రాజగోపాలాచారి	0	8	శ్రీ నాథకవి చరిత్ర	0	12
డై హిండ్ (చిక్కని పద్యములు)	0	4	శేమలవాడ భీమకవి	0	12
మదన మోహనమాలవ్య	0	8	తెనాలి రామకృష్ణ	0	12
రవీంద్రనాథ టాగూర్	0	8	బమ్మెర పోతరాజు	0	12
అబుల్ కలాస్ ఆజాద్	0	8	శ్రీకృష్ణదేవరాయల చరిత్ర	0	12
నెహ్రూ-ఇందిరమ్మ ప్రాసిన లేఖలు	1	0	నలమహారాజు కథలు (వచనం)	0	12
జనాబ్ జిన్నా	0	8	పంచపాండవుల అష్టాశ్వాసము		
కమూర్ భాయి గాంధీ	0	8	(పెద్దది బైండు)	1	8
ఆజాద్ హింద్ ఫౌజ్	1	0	శ్రీ రామ వనవాసం	1	0
డై హిండ్ (వచనం)	0	8	పరమానంద శిష్యుల కథలు	0	6
స్వామి వివేకానంద	0	12	భోజకాళిదాసు కథలు	0	12
ఆచార్య కృపలాని	0	8	భట్టినిక్రమార్కుని కథలు	1	0
భూలాభాయి దేశాయి	0	8	డిటా (చిన్న పైజా)	0	12
సర్దార్ వల్లభాయ్ పటేల్	0	8	శ్రీలక్ష్మణకథలు 1,2,3 భా॥లు	0	12
విజయలక్ష్మి పండిట్	0	8	రైతుబులచట్టము	0	2
ఫోక్ సోదరులు	0	8	పాండవ వనవాసము	1	0
ఆరుణ్ అసఫాల్	0	8	కాళీక్షేత్ర మహాత్మ్యము	0	12
భక్తపతి శివాజీ	0	12	మహాసత్తావ్రతల కథలు	0	12
పృథ్వీసింగు	0	8	మదనకామరాజు కథలు	1	0
ప్రకాశం	0	8	హరిశ్చంద్ర (వచనం)	0	8
నాజీవిరయాత్ర (ప్రకాశం)	3	0	మైరాపరి చరిత్ర	0	2

శ్రీ పత్మనాభాయణ బుక్స్, డిప్లో, రాజమండ్రి.

శ కు ం త ల, బి. ఏ.,

గ్రంథకర్త :

జొన్నలగడ్డ వేంకటరాధాకృష్ణయ్యగారు

ప బ్లి ష య్ :

కొండపల్లి వీరవేంకయ్య అండ్

శ్రీ స త్య నా రా య న బు క్ డి హ్

రా జ మం డ్రి

1948

కాశీరేట్]

విషయసూచిక

<p>1 ప్రస్తావన</p> <p>2 బాంబే ప్రెడింగు కార్పొరేషన్</p> <p>3 నీవు సోయోకావా</p> <p>4 డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా</p> <p>5 ఫెంగ్ హో</p> <p>6 భర్తయ్యా</p> <p>7 పరిచయము</p> <p>8 ఫెంగ్ హో సాహసము</p> <p>9 10016</p> <p>10 మరణశాసనము</p> <p>11 రహస్యసమాలోచనము</p> <p>12 ఆమె యెప్పుడు వచ్చును?</p> <p>13 సోయోకా వార్నింగు</p> <p>14 ఏదో అభిమానము</p> <p>15 హత్య</p> <p>16 శకుంతల రహస్యము</p> <p>17 అఫీసులో</p> <p>18 ఇండియన్ ప్రెడింగు కంపెనీ కార్యాలయము</p> <p>19 సోయోకా పగ</p> <p>20 ఈశ్వరలాలు సంభాషణ</p>	<p>21 లిఖిత వాఙ్మూలము</p> <p>22 పగ</p> <p>23 అభిని</p> <p>24 మనోరమా దేవిసాధమునకు</p> <p>25 రింప్రే అండ్ కంపెనీ</p> <p>26 'పేస్'</p> <p>27 బ్యాంకు ఖాతాదారు</p> <p>28 చెక్కు</p> <p>29 లీల !!</p> <p>30 వినాయకరావు మౌచ్చరిక</p> <p>31 చిందరవందరయైన దేవి</p> <p>32 నాలుగుకొక్కయిన ప్యాకెట్లు</p> <p>33 హంతకు డతడేనా!</p> <p>34 చెక్కులమీద సంతకములు</p> <p>35 మహావిపత్తు</p> <p>36 అరెస్టు</p> <p>37 మృత్యు మందిరము</p> <p>38 పలాయనము</p> <p>39 రామనారాయణలాలు</p> <p style="text-align: right;">మరణము</p> <p>40 పర్యవసానము</p>
--	---

శ్రీ ర మ్మ

శ కుంతల, చి. ఏ.,

మొదటి ప్రకరణము

ప్రస్తావన

‘సౌందర్య మనన్యసామాన్యము. నీకు యౌవనముప్రాప్తించినది. ఇరువది వత్సరముల వయస్సు కలదానవు. నేను స్వార్థపరుడనుగాను. నాభాగ్య మచారము. నేను జీవించినంతకాలము యీ యాస్తిని నాతోబాటు నీవనుభవింతువు. నాయనంతర మీభాగ్యము ననుభవించుటకు నీవుతక్కు, యెరులెవ్వరు లేరు, నేను పెద్దవాడ నను వభ్యంతరమొకటితప్ప. శకుంతలా! నన్ను పెండ్లిచేసికొనవా?’

ఈవాక్యములు రత్నలాలు నోటినుండి వెలువడినవి. అతడు చాల మెల్లగాపలికిన యాపలుకుల నాలకించిన శకుంతల వీధివంక చూచుచు బెదవి విరిచినది. తన కెదురుగా గూర్చుండియున్న రత్నలాలువంక చూచినది. ఆతనివయస్సేబదిరెండు వత్సరములు. తన కతడు నిజముగా నేమగునో తెలియదుకాని ‘మామా’ యని పిలుచుచుండును. గడ్డముమాసి, తల నెఱసి, చేతులు వణకుచున్న రత్నలాలూ వివాహప్రస్తావన జేసినంతనే యాతనియెడ నామె కసహ్యము కలిగినది. అతడు మఱల నిట్లనినాడు.

‘నాకు విచ్చియెత్తి యిట్లు పలుకుచున్నానని తలపవలదు. ఎంతోకాలమునుండి యాలోచించినే నేడిట్లనుచున్నాను. శకుంతలా! ఈ వయస్సుగో ఒక్కడను. హృదయమిచ్చి మాట్లాడుటకు దగిన వాడు లేక కనిపించుట దుష్టరము. భార్యయనబడు నామెతో నేను చెప్పకోవలసిన విషయము లెన్నోయున్నవి.

‘నేను వివాహము చేసికోదలచుకోలేదు. ఎవరిని పెండ్లియాడను. నా యెడలగల ప్రేమాతిశయమున వివాహప్రస్తావన చేసి నందుల కెంతయు గృతజ్ఞురాలను.

అతని గది యలమోచులో మూడు కాళీ విస్కీసీసాల నామె చూచినది. అతడు విశేషముగా మద్యముపేవించి యుండెనేమో యని శకుంతల తలంచినది. ‘నేను నిజము పలుకుచున్నాను. నాకు బెండ్లి యక్కరలేదు’ అనిఆమె మఱలననినది. ‘నేను బొంబాయిలో నికమీదట నుండజాలను. ఆరోగ్యముకొరకు ఏసియూకో, డార్జిలింగు నకో మఱిచ్చోటికో పోదలచినానని రత్నలాలు పలికినాడు.

‘మీ పోకడనుగూర్చి డాక్టరు నవజీవలా లెఱుంగునా?’

‘ఎఱుగదు. ఆతనికి దెలియరాదు నీకొక్కరైకే చెప్పినాను. ఇది పరమరహస్యము. శకుంతలా! నేడు వార్తాపత్రికావిశేషములేమి?

చినిగినకోటు, మాసినపంచె, ధూళిధూసరితమైనలాల్పిధరించి యున్న యాపరమలోభికి బ్యాంకులో గొన్నిలక్షలరూపాయలున్నవని యామెకు దెలియును. ఆతడు వార్తాపత్రిక నెప్పుడును చదువదు. శకుంతలయే పత్రికావార్తల నత డడిగినపుడెల్ల చెప్పుచుండును.

‘ఏమంతముఖ్యమైనవి లేవు. మత్తుమందుల గ్యాంగులను గూర్చి వ్రాయబడినది’

రత్నలాలుముఖి మామాట వినినంతనే వెల్లదనము నొందినది ఆతని తొట్టుపాటును శకుంతల చూడకపోలేదు. జ్ఞాయదలోని పత్రికలను దీసి యామె యిట్లు చదివినది—

‘నిన్నటియదయమున ఇన్స్పెక్టరు చంద్రమోహను ఆట్లుకు పోలీసులతో దాదరులోని యొకగృహమును సోదాచేసెను. నల్లమందు పెట్టెలుకొన్ని, 15 పానుల కొకెయిను దొరికినది. రెండుగ్యాంగులవాడు చట్టవిరుద్ధమైన యీవ్యాపారమును బహుళముగ జేయుచున్నారని తెలియుచున్నది. ఒకగుంపునకు గొప్పజవాను వర్తకుడు సోయోకా యను పేరుగలవాడు నాయకుడట. ఆతనికి బోటీగా మఱొక కంపెనీయున్నదట. దానిలో నొక గొప్పయుద్యోగియు. ఒక డాక్టరును, గొప్పవర్తకుడును ఉన్నారని తెలియుచున్నది. రంగూనులోనున్న వీరి ఏజంటు చండీదాసు అరెస్టుచేయబడినాడట.’

‘అయ్యో!’ అని రత్నలాలు కుర్చీలో కూలబడినాడు. శకుంతల ‘ఏమి? ఏమైన?’ దని ప్రశ్నింప, నాతడు ‘కొంచెము విస్కీతెమ్ము నాపడకగదిలోనున్న’ దనినాడు. పాపము ఇష్టములేనిదయ్య శకుంతల విస్కీగ్లాసులోబోసి యిచ్చినది. అదిత్రాగి యతడులేచి ‘నే నాఫీసుకు బోవుచున్నాను అచ్చట కలిసికొందును. నేనిందాక చెప్పిన దానివిషయమై యోచించుము. కంపెనీ యధికారము వినాయకరావుచేతులందు బడినదాదిగ నాకు శాంతిలేదు’ అనుచు నతడు వెడలిపోయినాడు. ఆమెకూడ లేచి, బస్సునెక్కి మెట్రోసువీధిలోనున్న ‘బాంబే త్రేడింగు కార్పొరేషను’ ఆఫీసునకు బోయినది. ఆకంపెనీలో నామె పైపిస్టు, రత్నలాలు మేనేజరు.

వాంజే ప్రైడింగు కార్పొరేషను

‘వాంజే ప్రైడింగు కార్పొరేషను’ అను పేరుతో డెబ్బది సంవత్సరములకు బూర్వము దయారాం అను గుజరాతీ కోటిశ్వరుడు కంపెనీషెట్ విదేశముతో విరివిగా వర్తకముచేసెను. స్త్రీమరులు, విదేశవస్త్రములు, ప్రత్తి, దూదిమున్నగు వానిలో భారీగావ్యాపారముచేయు కంపెనీ యదియే యని దేశప్రఖ్యాతి గాంచిన యాకంపెనీ డెబ్బది సంవత్సరములనుండియు మెహోసువీధిలోని పురాతన సౌధముననే యున్నది. ఆకంపెనీ యజమానులు మాటుచున్నకొలది వర్తకములో గూడ చాల మార్పులొదవినవి.

శకుంతల ప్రైవుటైటింగుమెషీను ముందు ఆయిలింగు, స్ప్రింగు చేసినది. దీర్ఘములైన విసీలకుటిలకుంతలములు, విశాలలోచనములు బంగారము నపహరించు శరీరచ్ఛాయ ఇవి యన్నియు నామె యసాధారణ సౌందర్యవతి యని తోపింపజేయును. ఆమెవలెనే యచట గుమాస్తాగాపనిచేయు యవతి లీల. లీలకు వాదమన్న నిష్టము, ఆమె శకుంతల గదిలోనికి వచ్చి యేమేమో చెప్పుచు ‘శకుంతలా! మన యజమాని విరాయక రావు స్వభావము మిక్కిలి విపరీతమైనది. ఆతని కోపము, విసుగుదల, తీక్షణములగు దృక్కులు నాకసహ్యము కలిగించునుమా’ యన్నది. శకుంతల యేమియు బదులు పలుకలేదు. ‘ఈదుష్టునికడ నుద్యోగము సేయుటకు మీ మామ రత్నలాల్ యెట్లు సమర్థించినాడో’ అన్నది లీల.

‘వినాయకరావు దుష్టుడననుగాని ఆతినిచర్య లానందదాయకములుకా’ వన్నది శకుంతల.

‘ఈత డెచ్చటనుండి యూజిపడినాడు. దయారాం మనుమ డట. ఇన్నాళ్ళి నెచటనుండెనో తెలియదు.’

‘కలకట్టలో నేదో యుద్యోగము చేసినాడట. కొత్తి కనుక మన కాతిని చర్యలు విపరీతముగ దోచవచ్చును. గాని యజమాని కనుక మనమలవాటుపడవలెను—’

‘ఏమో నిన్న మధ్యాహ్నము మీమామయు నతడును రెండు మూడు గంటలకాలము కలహించినాడు.’

‘శీలా! రెండుమూడు గంటలా?’

‘నిజముగా సంతకాలము కాదుకాని యరగంటకు దక్కువ సేపుకాదు’

శకుంతల యాలోచించినది, వినాయకరావు ఆకంపెనీ యజమాన్యము వహించి మానమైనగాలేదు. మేనేజరైన రత్నలాలుతో గలహింపవలసిన యగత్యమేమి?

ఇంతలో గంటవ్రాగినది. నోటుబుక్కు, పెన్సిలు తీసికొని శకుంతల యజమానిగదిలోనికి బోయినది. వినాయకరావు తేబిలుకడ గూర్చుండి వ్రాసుకొనుచున్నాడు. ఆతడు వ్రాత ముగించి, ‘అ’ అనినాడు. ఆతని ముఖ మెప్పుడును క్రోధమును సూచించుచుండును తాను వచ్చి మూడునిమిషములకు బైగానైనను సతడు మాట్లాడక పోవుటచే నామె యొకింత కోపము, విసుగుజెంది, ‘బిల్లులన్నియు పైపుచేసినాను. ఈ ఉత్తరములపై సంతకము చేయు,’ డనినది. ఆతడా లేఖలను దీసికొని, చూచి, బల్లపైనున్న తొట్టిలోనిడినాడు. ఆతడు తలవంచుకొనియే మాటలాడుచుండును. అది శకుంతల కయి

ప్రము. వినాయకరావు తలవంచుకొనియే 'శకుంతలా! నన్ను చూచిన నీకు భయమా?' అనినాడు—

ఆతని నోటినుండి యట్టి ప్రశ్న వెలువడునని యూహించనందున నామె నివ్వెఱవోయి 'నాకు మీరనిన భయములేదు. ఎవ్వరనినను భయములేదు' అనినది.

ఆమె మఱల 'లేవు చేయవలసిన యుత్తరములేమియులేవా?' అనినది.

'లేవు ఈయుత్తరము గ్రాంట్ రోడ్డులో 769 నెం|| సాధమున నున్న టాంగ్ బియాన్ సిన్ చాంగు' అను చీనాదేశస్థున కిచ్చిరమ్ము. నీకంటె యచ్చటకుఁ బంపదగిన విశ్వాసపాత్రులులేరు. శకుంతలా! మాతాతగాఁగి నెఱుగుదువా?'

'కొంచెముగా నెఱుగుదును. నే నీకంపెనీలో జేరిన నాల్గు మాసములకే యాయన కాలధర్మ మొందినాడు.'

'నీమేనమామయే వ్యాపారముచేయుచుండెననినాయుద్దేశము'

'అవును. దయారాంగారు ఆఫీసులో సరగంటకంటె విశేష కాల ముండెడివారుకాదు.'

'అందుచేత నే కంపెనీ యింతచక్కని పరిస్థితులలో నున్నది. సరే నీవు వెళ్ళిపోవచ్చును.'

శకుంతల వెడలిపోబోవునంతలో నతడు 'అయితే ఇండియన్ ప్రెడింగుకంపెనీవారు నీకెంతజీతమిచ్చెదరు' అని ప్రశ్నించినాడు.

ఆమె యాశ్చర్యమునొంది 'ఇండియన్ ప్రెడింగుకంపెనీ విషయమే నాకుడెలియదు' అన్నది.

'అయ్యో! ఆకంపెనీవిషయము తప్పక తెలిసికోదగినది. చాలాగొప్పకంపెనీ.'

శకుంతల తన గదిలోనికి వెడలిపోయినది.

“పు నాయోకావా”

‘ఇండియన్ ప్రెడింగుకంపెనీయా? అది యెవరిది? తాను రహస్యముగ మతొక కంపెనీలో, బనిచేయుచుండెనని వినాయక రావనుమానించి యుండెనా? తన మామ యగు రత్నలాలు నడిగినచో జెప్పను గాని యాతని నామె యడుగఁ దలచుకొనలేదు’

శకుంతల యిట్లు తలచుకొనుచుండగా రత్నలాలు గదిలో బ్రవేశించి ‘వినాయకరావేడి’ యనినాడు.

‘గదిలో నున్నాడు’

‘అతడు దేనిని గూర్చియైన ప్రసంగించెనా?’

‘లేదు’

‘నేనిందాక చెప్పినదాని విషయమాలోచించినావా?’

‘లేదు ఆలోచించ దలచుకొనలేదు.’

‘అవును. నేను వయోవృద్ధుడ నని సంశయించినావు కాబోలును’ అని రత్నలాలు వినాయకరావు గదిలోనికి వెళ్ళినాడు. అతడు కూర్చుండి ‘నిన్న నేను మీతో ననవసరముగా కలహించినందులకు ఉమింపఁ గోరెదను.’ అనినాడు

‘రత్నలాల్! నే నీకంపెనీ విషయములకు కేవల మపరిచితుడను. నే నిచ్చటికి ఎనిమిది నెలలకుఁ బూర్వమే రావలసియున్నను మొన్న మొన్నటిదాక వచ్చుటకు నీలిచ్చినది కాదు. బాంబే ప్రెడింగు కార్పొరేషను సుప్రసిద్ధమైనదని, సులభముగా యాజమా

స్వము నిర్వహించ దగునని తలచితిని గాని కార్యోరేషను నాకు వ్యతిరేకులగు పైదుల హస్తగతమైయుండునని, అవైదుల నణచుటకు నేను పోరాడవలసి యుండునని యూహింప నైతిని.”

‘పోరాటమా?’ అని రత్నలాలు వాత్సర్యముగ ననివాడు.

‘ఇండియన్ ప్రేడింగుకంపెనీ యెవరిది?’

అప్రశ్న రత్నలాలున కశనిపాతమువలె దోచినది. అతడు బదులుపలుక లేదు. వినాయక రావిల్లనివాడు—‘ఇండియన్ ప్రేడింగు కంపెనీ చక్లాపీథిలో 15కి నెం|| సాధమున నున్నది. ఆమేడలో నొక్క గదిలో మాత్రమే ఆకంపెనీ పనిచేయుచున్నది. గుమాస్తాలెవ్వరును లేదు. పగలు ఆ ఆఫీసు పనిచేయదు. చుట్టుప్రక్కలనున్న దుకాణములన్నియు గట్టివైచిన పిదప నొకవ్యక్తి రహస్యముగ వచ్చి రాత్రి 12 గంటలవఱకుఁ బనిచేయును. అతడు లేఖలను తైపుచేయును. కాపీలుంచుకొనఁడు. అపాత్రులగు దురాత్ములను గలసికొనుచుండును. తరతరములనుండి నమ్మకమునకుఁ బ్రసిద్ధిచెందిన బాంబేప్రేడింగు కార్యోరేషను చట్ట విరుద్ధమైన మత్తుమందుల నెగుమతి చేయుచున్న విషయము నాకుఁ జాల విచారము గల్గించుచున్నది.’

‘అట్లయిన నేను నాయద్యోగమునకు రాజీనామా యిచ్చి వెడలిపోయెదను. కిర సంగరములనుంచి విశ్వాసముతోఁ గంపెనీని గొల్చుచున్నాను. మత్తుమందు వ్యాపారమా? ఏమది? ఇండియన్ ప్రేడింగు కంపెనీని నేనెఱుగుదును. అదికూడ చాల ప్రసిద్ధమైన కంపెనీ.’

‘రత్నలాలు! తుదవఱకు నీవబద్ధమాడుదువు నీయాటలికసాగి రావు. నేను నిష్కర్షగా జెప్పుచున్నాను. నీవు నామార్గమును నిరోధించుచున్నావు. నీయడ్డంకి తొలగించుకొనుటలో నిన్ను చంపవలసిన యవసరము వచ్చినను వెనుదీయను. ధనార్జన ముఖ్యము. రెండుకంపెనీ

లాకే వ్యాపారము చేయజాలవు వినుచున్నావా? రెండింటికీ యీనగరమున సముదాయము లేదు. సోయోకాకంపెనీకి పోటీయుండరాదు తెలిసినదా?

రత్నలాలు బదులు చెప్పలేదు.

శకుంతలకుఁగూడ దానిలో సంబంధమున్నదా?

‘లేదు. అట్లయిన నీవు సోయోకా...వా? నేను కలనైన శలపలేదు.’

‘ఇక నీవు వెళ్ళవచ్చునని తలపంకించగా రత్నలాలులేచి, వెడలి పోయినాడు. ఎంతో చీకాకును బ్రకటించిన యాతని ముఖము చూచి శకుంతల యోచనానిమగ్నయైనది.

— . —

నాలుగవ ప్రకరణము

— ❦ —

డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా

ఎంతకాలమునుండి యల్లుజరుగుచున్నదో తెలియదు. బాంబే ప్రేడింగు కార్పొరేషనులో బనిచేయు యుద్యోగులకు కాఫీ త్రాగుటకు మధ్యాహ్నము రెండుగంటలనుండి గంట పడునైదునిమిషముల కాలము విరామముగా నీయబడుచుండెను. ఆనాటి విరామకాలములో శకుంతల తనకు జరపరిచితుండగు డాక్టరు నవజీవన్ మెహతాను గలిసి కొన నిశ్చయించినది. మెహ్తానువీధికి రెండువీధులవలయున్న ప్రిన్సెస్సు వీధిలో నొకమేడలో నాతడు నివసించుచున్నాడు. ఆమె చకచక నడిచి, యా సౌధమునుజేరి తలుపుతట్టినది. నొకరు తలుపు తెఱచి నంతనే యామె లోన ప్రవేశించినది. శకుంతలా! రమ్మ. కూర్చుండు మని “బోయిని” పిలిచి కాఫీ గొనిరమ్మనినాడు. తనహృదయములో

వి. యస్. సి., ఇది వాషిపుడుపట్టి. చక్కనిపాటలను బాడును, లిల్లి! పాటపాడు' మనినాడు, ఆపక్షి వెంటనే యవ్యక్తమనోహరముగా పాడినది.

‘కాక్రతా? వినాయకరావు జే యిపుడే తనగదిలోనికి వెళ్ళినాడు. కుప్పీలో గూర్చుండినాడు.’

ఫెంగ్ హో చెప్పినది నిజమోకాదోయని ఆమె యజనూని గదితలుపుద్రోసి చూచినది. వినాయకరావు కుప్పీలో గూర్చుండినాడు. ఆమెస్నిహితముగా నెనుకకు తగ్గవంతలో నతడు లోనికిరమ్మని పిలిచినాడు.

‘శకుంతలా! ఫెంగ్ హోను కలిసికొన్నావా? శబ్దమునుబట్టి యతడేమి జరుగుచున్నదో చెప్పగలడు.’

‘చూచినాను’

‘అతడు చీనాదేశస్థుడు. అయినను నీకంటె నాకంటెకూడ బాగుగా స్పష్టము మాటలాడగలడు. చీనాదేశస్థులు సదయహృదయులైనను వారిని మన దేశస్థులు గౌరవింపదు. సోయోకా జపాను దేశస్థుడు. కోటిశ్వరుడు ఎక్కువగా జీతములనిచ్చును. శకుంతలా! అతనిఆఫీసులో టైప్ రైటరుగా బనిచేయరాదా?’

‘నాకర్థమగుటలేదు. మీఆఫీసులో నేను పనిచేయుట కిష్టము లేనియెడల చెప్పడు, వెడలిపోయెదనుజపానువానికొలుపునాకయిష్టము.

శకుంతలను జూచి వినాయకరావు నవ్వినాడు. అతడు నవ్వుచుండగా జూచుట కిదియే తొలిసారియగుట యామె యాశ్చర్యమునకు మేరలేకుండెను.

‘ఫెంగ్ హోకథ ఎన్నోపత్తులున్నవి. అవి చక్కగా పాడును. నీకోక పక్షినిమ్మని యడుగుము. అనుదినము సాయంతాలము తప్పక మితాడు తీసికొని వెళ్ళుచుండవలయునునుమా’ అని వినాయకరావు తల పంకించినాడు. శకుంతల తనగదిలోనికి వెడలిపోయినది. వినాయక

రావునుగూర్చి యామె హృదయ మొకింత కళవళపాటు నొందక పోలేదు.

ఆ ట వ ప్ర క ర ణ ము

భర్తయాజ్ఞ

కొలాబాలో నున్న మనోరమాదేవి సౌధ మత్యంత మనోహరముగ నలంకరింపబడియుండును ప్రిన్సెసు వీధిలోని డాక్టరు నవజీవనమెహతాకుభార్యయ్యను యిరువురును గలిసి యుండుట లేదు. అట్లని యాదంపతులకు వైరమునులేదు. తలిదండ్రులిచ్చిన ధనమే నుమా రిడువదివేల రూప్యము లామెకడ నున్నవి. ఆమె స్వేచ్ఛా విహారిణి. అది యాతనికి గిట్టదు. ఆమెకు అపార భాగ్యమున్నను దొంగతనములు చేయుట ప్రీతి. ఆమెకొఱకు తన గౌరవము కాపాడు కొఱకును నవజీవనమెహతా యొకసారి మూడువేల రూపాయలు వ్యయపఱచవలసి వచ్చెను. నవజీవనమెహతా కారునుండి దిగి యామె మేడలోనికి బోయినాడు. ఇరువురు కొంతసేపు కూర్చుండిన పిదప నామె 'మీవైద్య వృత్తిలో నేగాణియైనను సంపాదన లేదు గదా! ఈకారులేమి! ఈసిల్కూ నూట్లేమి! ఈ ఖర్చులకు మీరు ధనమెట్లు సంపాదించుచున్నారు?' అని యడిగినది.

'నాసంపాదనకేమి? కాని నిన్ను కొన్ని ప్రశ్నలడుగదలచి యున్నాను. జవాబు సరిగా చెప్పము. నీవు సంవత్సరమునకు బూర్వము హిందూదేశములోని ప్రతీనగరము చూచియున్నావుకదా! కలకత్తాలో నాతోడుమాసము లున్నావుకదా వినాయకరావు అను

వానితో బరిచయమైనదని యొకసారి చెప్పినట్లు జ్ఞాపకమున్నది. అది నిజమేనా ?

‘అ! జ్ఞప్తియందున్నది. ఆత డప్పుడేదో యుద్యోగము చేయుచుండెడివాడు. సి. ఐ. డి. సర్వీసులో బనిచేసినాడని జ్ఞాపకము ఇప్పుడేమి?’

‘ఆతనితో బరిచయము వృద్ధిచేయుము. నాకు గొంచెము పనియున్నది.’

‘నాకాదు పాపైపోయినది.’

‘నాకాదు పంపెదనులే రత్నలాలు మేనకోడలని పిలువబడుచున్న శకుంతలను బెండ్లిచేసికోడలచుకొన్నాడట ఆమెను నీసౌధమునకు గొనిరమ్ము వినాయకరావు ఆఫీసులోనే ఆమె పైపిస్తుగా బని చేయుచున్నది. నీవు నాకు వదినె వగుదువని చెప్పము. ఆ వినాయకరావును కూడ కలిసికొని మాట్లాడిరమ్ము.’

‘సరే’ నని పలికి మనోరమాదేవి నవ్వినది. డాక్టరు ఆమెను జేరదీసికొని ‘మనూ! నేను చెప్పినట్లు తప్పక చేయుచుండుము’ అని చెక్కిలిపై ముద్దడుకొనినాడు

ఏ డ వ ప్ర క ర ణ ము

పరిచయము

శకుంతల కైపు చేసికొనుచుండగా తలుపు నెవరో తట్టినారు. ‘లోనికి రావచ్చు’ నని శకుంతల పలికినంతనే మనోరమాదేవి లోనికి వచ్చినది. ఆమె యొక కుర్చీలో గూర్చుండినది. ‘అమ్మయీ! నీవు నన్నెఱుంగవు; నిన్నుగూర్చి డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా నాతో చెప్పినాడు. ఆతడు నాల్లుఱది. అయితే వినాయకరావు యాజమాన్యము

నీకు సహింప దగినదిగానేయున్నదా? ఆతడు కలకత్తాలో నున్నపుడు నేనెఱుగుదును. ఆఫీసులో నివుడున్నాడా? అని యామె ప్రశ్నించినది

‘ఉన్నాడు.’

‘శకుంతలా! నాసౌధమును జూచుటకొకసారి రావా? నాలుగైదుదినములు నాతోనుండవా?’

‘వచ్చెదను ఁకేపే వచ్చెదనని నిర్ధారణగా చెప్పలేను. నా రాకను గూర్చి ముందు నిర్ణయింపవలదు.’

‘అట్లన ఏలులేదు. నేను వచ్చినానని మీయజమాని వినాయకరావుతో జెప్పము.’

శకుంతల వెళ్ళి, వినాయకరావుతో మనోరమాదేవి రాకను గూర్చి చెప్పినది ఆమెచు లోనికి బంపుమని యతడు చెప్పినాడు. మనోరమాదేవి వెళ్ళి ‘ఓహో! విప్లవ! జ్ఞప్తియందున్నానా?’ యని యడిగినది.

‘క్షూర్చుండుము చాలరోజులకు నీ దర్శనము’

‘వెనుక మనము కలకత్తాలో శాంతోష జమీందారు సౌధమున విందు నందర్భమున గలిసికొన్నారము అప్పుడే మఱచి యుండువా?’

‘లేదుగాని యప్పుడే జమీందారుభార్య కంతహారము, వజ్రములు పొదిగినది. పదివేల రూపాయలు ఖరీదుగలది యపహరింపబడినది. ఆనేరము నొకరుపై నారోపించబడినది. మూడువత్సరములు కారాగారావాసశిక్షవిధింపబడినది. మఱునాడు ఎంపైరుధియేటరులో నిన్ను చూచినాను. ఆ హారము నీకంతమున నున్నది!’

‘హారమా! వినాయకరావు! ఏమిది?’

‘ఏమియును లేదుగాని నిన్నిచ్చటికి డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా పంపించి యున్నాడు’

‘నవజీవన్ మెహతా యెవరు?’

‘నీ భర్త—’

‘కాదు. అతడు నామఱది. నా భర్త లేడు.’

‘ఎప్పటినుండి మధ్యాహ్నము నీయింటికివచ్చి వెడలిపోయిన తరువాత చనిపోయినాడా? పోనీలే. దానికేమి?’

‘ఇదియేమి వినాయకరావు నీవు స్నేహితుడవని మాట్లాడుటకు వచ్చినాను. నన్నిట్లువమానింప నాహసించువా?’

‘సాహసమని నిష్ఠూరముగా మాటాడకుము! నీభర్తతో చెప్పము. అతడు మత్తుమందులగు నల్లమందు, కొకెయిన మున్నగు నవి యెగుమతి దిగుమతులు చేయువ్యాపారమునో నున్నాడు. అతనిని నామార్గమునుండి తొలగింతును. చెప్పము. అతనిరక్తము త్రాగుటకు వెనుదీయమని చెప్పము. నీకుఁ దెలియనే తెలియదా? ఇక వెళ్ళ వచ్చును.’

ఆతడెట్లు మాట్లాడునని యామె తలపలేదు. హృదయము నాక్రమించుకొన్న దిగులును ముఖమున దోపనీయక, నవ్వుజేచ్చిపెట్టి కొని, యామెగదినుండి యీవలకు ‘మాటిపోయినాడు.’ అనుకొనుచు వచ్చి ‘శకుంతలా! తప్పకవచ్చెదవుకాదా’ యని వెల్లిపోయినది. వినాయకరావు మఱొకగదిలోగూర్చుండియున్న ఫెంగ్ హోకడకరిగి ‘ఇప్పుడే జాక్షరు నవజీవన్ మెహతా భార్య మనోరమాదేవి వచ్చి వెళ్ళినది. కొలాబాలో 54 వ నెం! సౌధమున నున్నది. నేటిరాత్రి ఏవేళనో వెల్లి ఆసౌధము పూర్తిగావెడకిరమ్ము. ముఖ్యములైన కాగితములను దీసి కొనిరమ్ము. అవసరముగా హింసవటకు బోవలదు. వీలైనచో ‘సోయోకా’ పేరు నుపయోగింపుము అనినాడు—

అందుల కంగీకారసూచకముగ నతడు తల పంకించినాడు.

శ్రీమహా సాహసము

దాదరులోని రత్నలాలు సాధమున కెదుట నొక అందమైన పార్కున్నది. అపార్కు వెన్నెలలో నత్యంతమనోజ్ఞముగా నున్నది. ఆమెకు సంతోషము కలిగించ లేదు. ఆమె అక్లిసునుండి తిరిగి వచ్చుసరికి రత్నలాలు రాలేదు. అతడు తా నాలస్యముగ వస్తు ననియు భోజనము కొఱకు దనకై వేచియుండ నగత్యము లేదనియు భోనులో జెప్పినాడు ఆమె కొంతసేపు రేడియో సంగీతము నాకర్ణించి నది. పిదప భోజన మొనరించినది. తరువాత నొక నవల చదివినది. 9 గంటలై సంతోషనే తన శయ్యాగృహమునకు బోయి నిద్రించినది. ఆమె యల్లంతసేపు నిద్రించినదో యామెకే తెలియదు ఏదో శబ్ద మైనది, ఆమెకు మెలకువ వచ్చినది. మఱల నిశ్శబ్దము మఱల కిటికీ వద్దనేదో యులుకుచు నది. తటాలున శయ్యపైనుండి లేచి, శకుంతల కిటికీ తెరిచినది. అచటనొక బాకు నామెచూచినది. ఆబాకు పిడి మీద నేవో పొడియక్షరములు చీనాభాషలో నున్నవి.

తొ మ్మి ద వ ప్ర క ర ణ ము

10016

‘బాకు! దీని నెవ్వరిటనుంచిరి?’ అని శకుంతల యద్ధములతో నిర్మింపబడిన యాకిటికీతలుపుల బూర్తిగా దెరిచి చూచినది ఆమెకు త్రాటినిచ్చెననుండి క్రిందకు దిగుచున్న మనుజుడొకడు కాన్పించి

నాడు. ఆ వెన్నెలలో నాతనిముఖము స్పష్టముగా కాన్పించినది. అతడెవడు? ఫెంగ్ హో ఆతడా ముఱుక్షణముననే నిచ్చెనతోసహా మాయమైనాడు. ఆమె కేమిచేయుటకును దోచినదికాదు స్వీచ్ నొక్కి దీపము వెలిగించినది. స్వా. వెలిగించి, టీ, తయాడుచేసికొని త్రాగి, శకుంతల కత్తెనయ్యము చాలోచింపసాగినది. ఆమె మనోవీధిలో వినాయకరావు గోచరించినాడు. అతడు బ్రూక్ వీధిలో నివసించుచున్నాడు అతని కావ్యత్వంతము వెంటనే పెలిఫోనులో జెప్పట యుక్తమని యామెకు దోచినది ఛానుడగ్గఱకు వెళ్ళి వినాయకరావు గృహములో ఫోనునెంబరు 10016 త్రిప్పినది.

‘ఎవరువారు—’ అని ఆమెకు వినిపించినది.

‘వినాయకరావుగారేనా’

‘అవును! ఎందులకు శకుంతలా?’

‘మీ మిత్రుడొకడీ యర్థరాత్రమున దర్శన మిచ్చినాడు. అతడు లోనికి రాలేను.’

‘నామిత్రుడా? ఫెంగ్ హోయేనా?’

‘అవును—’

‘శకుంతలా! పొరపడితివి, ఫెంగ్ హోను పోలీస్ చీనా దేశస్థులిద్వారీనగరమున నున్నాడు. వారిలో నెవరినోచూచి, పొరపడియుందువు ఫెంగ్ హో యిప్పుడు నాతో నున్నాడు. అనవసరముగా భయపడినావు.

‘మీకు ఏద్రాధంగము కలిగించినాను, ఊమింపుడు’

‘ఫర్వాలేదు రత్నలాలునకిది తెలిసినదా?’

‘జెలియదు’

‘సరే, పోయి నిద్రింపుము.’

‘యేమి యీయాజ్ఞ!’ అని రిసేవరు ఫోనుకుడగిలించు నంతలో రత్నలాలు లేచి వచ్చి ‘శకూ! ఏమిటి!’ అనినాడు—

‘వినాయకరావునకు తెలిఫోనులోఁ జెప్పినాను.’

‘ఏమని?’

శకుంతల జరిగిన దంతయు జెప్పి, యాబాకును చూపినది, అది చూచి ‘చీనావాడే వచ్చియుండునా?’ అనినాడు—

‘అవును ఫెంగ్ హో వచ్చినాడు ఆతడు కాడని వినాయకరావు వనుచున్నాడు’

‘శకుంతలా! అది యసత్యము ఫెంగ్ హోయే వచ్చి యుండును. అయిపోయినది—నన్నిఁక వారు తప్పక చంపెదరు. అయ్యో’

‘ఏమి? ఎవరు చంపెదరు? ఏమి జరిగినది!’

‘సరే ఇప్పుడు కాదు. శకుంతలా! నీకు మఱొకప్పుడు చెప్పెదను’ అని ద్రావరునుండి రివాల్వరు తీసి ‘నన్ను చంపుటకు ముందు వారిలో నొకరిద్దరిని దీనికి బలియిచ్చెద’ నని యతఁడు గదిలోనికిఁ జోయి లోపల గడియ వేసికొనినాడు.

ప ద్మ య వ ప్ర క ర ణ ము

మరణకాండము

ఉదయమున ఎనిమిది గంటలైనను నతఁడు మేల్కొంచలేడు. ఆమె భోజన మొనరించి, యాఫీసునకు వెడలిపోయినది. వినాయకరావు వేమనునోయని యామె చిత్త మాంగోళన మొందినది. లోమ్మిది గంటలన్నరకు వినాయకరావు గదిలోని గంట మ్రోగినది. శకుంతల నోటుబుక్కుతో వెళ్ళినది. ఏడెనిమిది ఉత్తరములు చెప్పగా నామె షార్టుహ్యాండులో వ్రాసికొని వెడలిపోయినది. మధ్యాహ్నము రెండు గంటల కామె నొకరు కుర్రవానిచే నాఫీసులోనికి తెప్పించు

కొనిత్రాగినది. పెంక్ హో పంజరమును దీసికొని యామె గదిలోనికి వచ్చి 'మిస్ శకుంతలా! నాపక్షికి రాత్రి గబ్బు చేసినది ఒక్కక్షణమైన నిద్రింపలేదు' అనినాడు—

'పెంక్ హో! అసత్యము పలుకుచున్నావు. రాత్రి యంతయు నీవు పక్షితో నున్నావా?'

పెంక్ హో పక్షితో 'లిఫ్ట్! నేను రాత్రియంతయు నీతో నుంటేనేని చక్కని పాట పాడుము. నే నెచ్చటికైన వెళ్ళినచో పాడవద్దు'

అని నాడు. ఆతని వాక్యములు గ్రహించినట్లు, ఆపక్షి పాడసాగినది. శకుంతల మృదులాధరముపై మందహాస చంద్రికలు సృత్యమునలిపినవి. కొంతసేపైన పిదప నతడు వెడలిపోయినాడు. అయిదు గంటలకు ఆఫీసునుండియామె వెడలిపోనెంచి, యీవలకు వచ్చుచుండగా రత్నలాలు పిలిచి అమ్మాయీ! లాయరుతో నత్యవసరమైన యొక విషయమును గూర్చి సంభావించి వచ్చినాను. నేనొక మరణ శాసనము వ్రాసి, లాయరుతో రిజిష్టరు చేయించుమని చెప్పినాను అతడు క్రిమినలు కేసులు గెలిపించుటలో నాజీతేజిన చేయి. ఒక ప్రత్యేక నేరమునకు రౌకుసంవత్సరముల కారాగృహవాసశిక్ష విధింపఁ బడును. నేరమును స్వయముగాఁ బోలీసుస్టేషనుకు బోయి యొప్పుకొన్నచో శిక్షచాల తక్కువగానుండును. నీకుఁ గూడ కొంత ధనము చెందునట్లు నీలులో వ్రాసినాను. వినాయకరావు ఉదయము నుండియు నేమి చేయుచున్నాడు?'

'ఉత్తరములు వ్రాసికొనుచున్నాడు—'

'ఆతని యుత్తరములు కొన్ని చూచుట ముఖ్యము. కాపీపైలు నెచట నుంచుదువు?'

‘అతని యినుప మందసములోనే యుంచుకొనును.’

‘శకుంతలా ? కార్చనుపేపరుతో మఱొక కాపీ తీయలేవా ?’

‘అట్టిద్రోహమును చేయను. అంతకంటె యీకంటెనేలో మాని మఱొకచో నుద్యోగము చూచుకొందును.’

‘అత డనిన యిష్టమా ?’

‘అయిష్టము. అసహ్యము. అట్టిపనులు మాత్రము నాకంత మున బ్రాణము లుండగా చేయను’ అని శకుంతల వెడలిపోయినది.

పదునొకండవ ప్రకరణము

రహస్యసమాలోచనము

‘ఇంద్రభవను’ జొంబాయినగరములో బ్రసిద్ధిచెందిన రెస్తా రెంటు. అచ్చట నెలకొకసారి డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా స్నేహితులకు టీపాట్టి యిచ్చును. వారికై ప్రతేక మొకగది ఆనాడు హోటలుయజమాని ఏర్పాటుచేయును. ఇరువురు వారికి వలయుదిన బండ్లములు, కాఫీ, బ్రాందీలను సప్లయిచేయుదురు. కొంతసేపు నాటకములు, గానసభలు, రాజకీయములు మున్నగువానింగూర్చి చర్చించినపిదప, సప్లయిచేయు నయ్యరులబాఘ్మని, వారుచేయుచున్న రహస్య వ్యాపారమునుగూర్చి సమాలోచన మొనరింతురు. ఆనాడ గదిలో నాటుగురు మధ్యవయస్కులు వాణిజ్యప్రపంచమున నాటి తేజీనవారు కూర్చుండియున్నారు. ఫలహారానంతరము వారుబ్రాంది సేవించినారు.

డాక్టరు నవజీవన్ వారిలోనొకడగు బచ్చేనుద్దేశించి యిట్లని నాడు—

‘రత్నలా లస్వస్థుడై యున్నాడు. మూడుకన్నెనుమెంట్లు వచ్చియున్నవి. ఒకటి హార్బరులోనున్నది. రెండవది కరాచిలోను;

మూడవది బ్రోచ్‌లోను ఉన్నవి. కష్టమైన ఆఫీసర్ల బాధయేమియు లేదు. బర్వే! నీవు బ్రోచ్‌వెళ్ళి దానినిటకు గొనిరమ్ము. సూరత్ లోనిది రంగూను పంపవలయును. హార్బరులోనిది బేరమిచ్చినాము.'

'జగన్నోహనదా సిట్లనినాడు'

'నవజీవన్ ! సరే ఇన్‌స్పెక్టరు చంద్రమోహన్‌మాట యేమిచేయదము ! అతడే కొంచెము బాధాకరముగా నున్నాడు. పదివేలు పార వేసినచో నూరుకొనడా ?'

'లాభములేదు. ఆతడట్టివాడుకాదు. కాని రత్నలాలు వయో వృద్ధుడగుట భయపడుచున్నాడు. అతడుమనగుట్టురట్టు చేయునేమో యని భయపడుచున్నాను. అదిగాక సోయోకా యొకడు.'

నవజీవ నిట్లనినంతనే కంజీభాయి 'సోయోకా !' అన్నంతనే గుండెలు ఝల్లుమనుచున్నవి. మనము కోటిశ్వరులము. మనల నెవరు నిట్టి చట్టవిరుద్ధమై, ప్రజలను వినాశముచేయజాలిన మత్తు మందుల యెగుమతి దిగుమతి వ్యాపారములో నపార లాభము నార్జించుచున్నామని యనుమానింపజాలరు. ఈసోయోకా పోటీకి నిలుచుట దుస్సాధ్యము. అత డెవరు ?' అనినాడు.

'వినాయకరావే సోయోకాయై యుండవలెను. లేదా ఆతడు సోయోకా ముఖ్యప్రతినిధియైననై యుండవలెను అని నవజీవనుపట్టిక నాడు. బర్వేను దాను రంగూనులో నున్నప్పు డెఱుగుదు ననియు దానును నతడును ప్యారిసు క్లబ్బులో మెంబర్లుగా నుంటి మనియు, చీనావారి వ్యాపారములో దానినస్పెక్టర్‌రై యుండియు మిక్కిలి సాహాయ్యముచేసి. యపారముగ ధనార్జనమొనరించెననియు నకస్మాత్తుగ నుద్యోగమునకు సెలవుపెట్టి కలకత్తాకు బోయెననియు. నతడు బాకు నుపయోగించుటలో కడుంగడు నేర్పరియనియు, నప్పుడే సోయోకాకునాతనికి గంబంధమున్నదని తానువింటిననియు జెప్పినాడు.

‘అట్లయిన యీవినాయకరావును మన కడ్డము రాకుండ తొలగించు విధానములేదా ?

‘నవజీవన్ ! మెజిస్ట్రేట్ సినీమా రోడ్డున అణాకు బదిమంది రాడీలు దొరకుదురని విన్నాను. ఎవడికో వందరూపాయలు పార వేసి వినాయకరావునకు జాబ పోయిందరాదా ?’

‘అవునది మంచిది.’

వాళ్లు గంటలకు వారి రహస్యాలోచనము ముగిసినది. నవ జీవన్ మెహతా యీవలకు వచ్చుసరికి ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరు కన బడి ‘హెల్లో ! గుడ్ యీవినింగ్’ అని నాడు ఏమి బ్యాంకర్ ! కాఫీ త్రాగుట కింతదూరము వచ్చినా ?’ నని యడిగినాడు.

‘ఒక ఖాతాదారునితో మాట్లాడవలసి వచ్చినాను. మానేష నల్ బ్యాంకు’ నమ్మకమునకు దగతరములనుండి ప్రఖ్యాతిగాంచి యున్నది. పెద్దపేరుగల ధనికల ప్రైవేటు ఎక్స్‌క్ల్యు యెన్నో మా బ్యాంకులో నున్నవి. ఆబ్యాంకు మేనేజరునై యుండుట ఎంతో భారముతో గూడినపని.’

ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరునకు ముప్పదియైదేండ్లు వయస్సు. అతడు డాక్టరుతో సంభాషించుచుండగా చీనాదేశస్థు డొక డొకింత దూరమున నిలిచి పరికించుచుండెను. నవజీవన్ ‘ఆ చీనాదేశస్థు డెవడో మనవంక చూచుచున్నాడు’ అనగా నీశ్వరలాలు ‘అతని పేరు ఫెంగ్ హో. అతడు వినాయకరావు కంపెనీలో బనిచేయు చున్నాడు’ అని నాడు నవజీవన కాయమాపలుకులు విన్నంతనే జలదరించినది. ఇంతలోనే యతడు మాయమైనాడు. నవజీవన్ మెహతా కాదునెక్కి కొలాబాకు బోయి భార్య సోధముకడ కాదు నావినాడు. అతని కాదు వెనుక కొన్నిగజముల దూరములో మఱొక కారాగినది. ఫెంగ్ హోయీవలకు దిగి నవజీవన్ వంక వచ్చినాడు.

నవచనక్ కెం హోను సమీపించి ఇంద్రభవనమునుండి నన్ననున
రించి వచ్చుచున్నావు. నీయైదేశమేమి? అని యడిగినాడు.

‘జాప్తక్! నాకు ఖానీలనిన ప్రీతి. ఖానీకేసులలో సాక్ష్య
మిచ్చుట నాకు సరదా ఖానీ జరుగుచుండగా జూచుట మఱింత
యిష్టము.’

‘ఎవరి ఖానీ చూడదలచినావు?’

‘నీది సోయోకా నిన్ను యెల్లు చంపునో’ చూచుటయే నా
కోరిక నిన్నేకాదు—రత్నలాలును శకుంతలను కూడ.’

పండ్లండ్ల ప్రకరణము

“అవె యెప్పుడ వచ్చు?”

మనోరమాదేవి యెచ్చటికో వెళ్ళినదని యాతడు తెలిసి
కొన్నాడు. అతనికి గొంచము చీకాకు కలుగకపోలేదు. అతడు
ప్రిన్సును వీధిలోనున్న తన యింటికి బోయిన యొక నిమిషమునకు
తెలిఫోను గంటమ్రోగినది. మనోరమాదేవి ‘శకుంతల’ వచ్చునని
బజారునుండి కొన్నివస్తువులు కొనితెచ్చుటకు వెళ్ళినాను గాని తనకు
బని యున్నందున నేటికి రావీలులేదని యిప్పుడే యామె ఫోనులో
జెప్పిన’దన్నది.

‘వినాయకరావును గలిసికొన్నావా?’

‘అ! దుర్మార్గు జేమనినాడో తెలియునా?’

‘నీ దొంగతనముల నేమైన బయట బెల్లెనా? నికెంత భాగ్య
మున్నను అబ్బుధిని మానవు’

‘సరే. ఇంక చాలింపుము. నీకు నా యందంత విశ్వాసము
లేకున్నయెడల నాపిల్ల నిచ్చటికి బంపకుము.’

‘ఆమెకడ పేర్కొనదగిన యాభరణము లెవ్వియులేవు వినా యకరావింకేమనినాడు?’

‘నేను సీభార్యనని చెప్పినాడు అవసరముగా నాచే నబద్ధ మాడించినావు.’

‘ప్రమాణము చేయలేకపోయినావా?’

‘ఏమిచేసినను లాభములేదు. ఆతడు నాసౌధముకడ రహస్యముగ వేచియుండుట కెవ్వరినో నియమించినట్లు ఊహింపవచ్చును. నీవిచటినుండి యెన్నిగంటలకు వెడలిపోయినావో యాతడు చెప్పినాడు అదిగాక నేను నిన్నరాత్రి సినీమాకు బోవునపుడు నాసౌధములోనొక దొంగ ప్రవేశించినాడు ఆతడు ద్రాచురు లన్నియు వెదకినాడు.’

‘దొంగయేనా? ఏమైన పోయినవా?’

‘ఏమియు బోలేదు.’

ఫెంగ్ హో తనకు నిన్నరామె సౌధముకడ కాన్పించినదే ఆమెసౌధము పరిశోధించిన దతడేయై యుండు నా యని ననజీవన్ మెహతా యోచించినాడు.

‘ఆమె యెపుడు వచ్చును’ అని మనోరమా దేవి ప్రశ్నించినది.

‘నేను తెలియ జేయుదునులే’ అని రిసీవరును హుక్ నకు దగిలించినాడు ఆతని మనోగగన వాటికలో విరాయకరావు స్వరూపము కాన్పించినది.

ప డ మూ డ వ ప్ర క ర ణ ము

సోయాకా వార్షింగు

శకుంతలతో వినాయకరావు తానుపసిమీద పెట్టించున్నాననియు సీలోవున నెవరో తెలిఫోనులో పిలుతురనియు వారికి సమాధానము.

జెప్పవలసిన విధానము నామెతో జెప్పినాడు ఆతడు కుర్చీనుండిలేచి 'శకుంతలా! రంగూనులో నీమిత్రులెవరైన నున్నారా?' అని యడిగినాడు—

‘లేదు’

‘కాని ధనసంపాదన కట నెన్నోమార్గములు న్యాయముగను అన్యాయముగనుకూడ నన్నుగూర్చి యట నెన్నో వదంతులు వ్యాపించియున్నవి.’ అని యాతడు వెల్లిపోయినాడు ఆతని యుత్తరములు టైపుచేయుచు దనలో నామె యాలోచనా సమగ్నయైనది. కొలది దినములకు బూర్వమే యతడు ఆఫీసులో ననవసరముగనున్న గుమాస్తాలను, నిర్లక్ష్యభావముగల గుమాస్తాలను దొలగించినాడు. ఆమెకు వినాయకరావు నిరంకుశాధికార మొకింత కష్టము తోపింపకపోలేదు. రత్నాలాలు ఏ దేశమునకో పోవుటకు సంకల్పించుకొనినాడు ఆఫీసు మూసిన పిదప సతడు నవజీవన్ మెహతా యింటికిగొను ‘డాక్టర్! అంతయు ముగిసినది. బాంబే ప్రేడింగు కార్పొరేషను పేరుచెప్పి 0—2—0 అయినను సంపాదించలేము నేటి యుదయమున నీవుత్తరము వచ్చినది’ అని యొక లేఖ నిచ్చినాడు.

‘నీవు మామార్గమున కాటంకముగ నున్నావు. నీవు వెంటనే యీవర్తకము మాని, ఏజెంట్లనుగూడ విరమింపజేయుదునని వాగ్దానము చేయుచో లక్షరూపాయలిచ్చెదను. లేదా నిన్ను మామార్గమునుండి తొలగించుకొను యత్నముల మేమే చేయుదుము.’

ఇట్లు

S

‘సోయోకాయే సంతకము జేసినాడు. నీకు లక్షరూపాయ లిచ్చుటకు సిద్ధమైన వారికి యేబదిలక్షల రూపాయలను దక్కువ కాకుండ లాభమువచ్చును.’

‘దీనికా వినాయకరావే కారణము. అయితే ఏమిచేయుటకు నిశ్చయించినావు?’

‘వెడలిపోవుటకే నిశ్చయించినాను. మనము సంపాదించినది పంచుకొందము. మనకు సోయోకా యిచ్చెదనన్న మొత్తిము కంటె చెటిమూడింతలు పంచుకొనవచ్చును. రాబోవు శుక్రవారమునాడు పంచుకొందము. సోమవారమునాడు నేను ఆస్ట్రేలియాకు బోవుదును. ప్యాసుపోర్టు వచ్చినది.’

‘ఒక్కడవే వెళ్ళెదవా?’

‘ఏమో. అది నీకెందులకు?’

‘నాకదియే కావలయును. రత్నలాలు శకుంతలయే నాకు గావలయును. ఆలసింపకుము, లేకున్న సాయెకా తన బెడరింపును నిజము చేయును. నీవు సాధ్యమైనంత త్వరలో వెడలిపోవుట మంచిది.’

ప దు నా ల్ల వ ప్ర క ర ణ ము

“ఏవో అభిమానము”

రత్నలాలు ఆఫిసుగదిలో గూర్చుండి వ్రాసికొనుచుండగా నొకడు వచ్చి ‘కేబిలుగ్రాము*వచ్చిన’ దని యిచ్చినాడు ఆ కేబిలు గ్రాము సాంకేతికభాషలో (Code words) లో నున్నది. ఆపారి భాషిక గ్రంథమును దీసి యతఃడా కేబిలుగ్రాము చదువుకొనినాడు. అందులో నొకపేరు ఇంగ్లీషులోనున్నది. అది తనదికాదు. సోయోకా ప్రధాన ప్రతినిధియైన వినాయకరావున కెవరో పంపినది. పొరపాటున

* * * * *

కేబిలుగ్రాము;—సమద్రములో నుండు టీలద్వారా వచ్చు టెలిగ్రాము

నాకడుచే తన కందచేయఁ బడినది. సోయోకా రహస్య మాతనికి దెలిసినది. అతని హృదయము నిరవధికానందభరితమైనది. అలమారు లోని బుడ్డి తీసి గ్లాసులోఁ బోసికొని 'సోయోకా! నీ విపు డెచ్చటికి పోవుదువు? నీవు నాచేతిలో జక్కినావు' అని యా విస్కీ త్రాగినాడు ఆఁసు మూసి వెడలిపోవుచు శకుంతల యాతడు త్రాగుచుండగా చూచి, తలపంకించి వెడలిపోయినది.

శకుంతల బీచ్ నుండినడిచి వెళ్ళుచుండగా బరిచిత కంఠస్వరము వినిపించినది ఆమె వెనుదిరిగి చూచినది. డాక్టర్ నవజీవన్ మెహతా!

'కాదునెక్కి వెళ్ళేదవా? నాతో బస్సునెక్కి వచ్చేదవా?' యని యత డడిగినాడు.

'నేనింకా కుంటిదానను కాలేదు. నడిచియే వెళ్ళిపోయెద' నని శకుంతల చెప్పినది. ఇరువురును వివిధవిషయములగుర్చి సంభాషించుచు దాదాపు చేరినారు. రత్నలాలు సౌధములోని కాలడు కూడ వచ్చి "శకుంతలా! మనోరమాదేవి నీకొఱకు వేచియుండును. నేటి రాత్రియైన రమ్మ. ఒకనారమురోజు లొక స్నేహితురాలివద్ద నుండు నని రత్నలాలుతో జెప్పము' అనినాడు.

ఆతడు రత్నలాలు గదిలో గూడ్చుండినాడు. ఆమె మేడ మీదనున్న తన గదిలోనికి బోయి మఱొకచీర ధరించి వచ్చినది. ఆమె చేతిలో జిన్నతోలుసంచియున్నది. అందులో మూడు చీరలు, మూడు జాకెట్లు నున్నవి. ఆమె మనోరమాదేవి కతిధిగానున్న విషయము తెలిసినచో విరాయకరావేమైన నను నేమోయని యామె సంశయించినది. ఆమె క్రిందకు దిగి వచ్చినది. ఎనిమిది గంటలైనను రత్నలాలు రాకపోవుటచే 'శకుంతలా! ఒక చిన్నచీటి వ్రాసి యుంచి నాతో రమ్మ' అనినాడు.

‘రాను. ఆతనితో జెప్పకుండరాను’

‘విశ్వాసవంతురాల’వని నవజీవన్ మెహతా వెడలిపోయినాడు. ఘెంగ్ హో యర్ధరాత్రమున వచ్చి బాకునుంచి వెడలిపోయిన వృత్తాంతము నామె డాక్టరుతో జెప్పలేదు. ఇంతలో రత్నలాలు తప్పటడుగు లిడుచు మెల్లగా వచ్చినాడు. ఎందుచేతనో అవిషయము నామె నవజీవనునకు జెప్పదలచుకొనలేదు కారణము? వినాయకరావు నిరంకుశాధికారము సమృతము గాకపోయినను ‘ఏదో యభిమానము’ తన హృదయమున నాతనియెడల జనించినది.

పదునైదవ ప్రకరణము

హత్య

ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్, పోలీసు హెడ్ స్టేషనులో నుండు సూపరింటెండెంటు డిల్లీకిబంపవలసిన రిపోర్టు తైపుచేసి, సంతకముచేసి కవరులోనుంచి, అంటించునంతలో కాన్స్టబిలు వచ్చి, ‘డాక్టరు నవజీవన్ మెహతాగారు వచ్చినా’రని చెప్పినాడు.

‘లోనికి రమ్మను.’

‘హాల్లో డాక్టర్! గుడ్ యీవెనింగ్!’

హాల్లో ఇన్ స్పెక్టర్! వెరీ గుడ్ యీవెనింగ్’ అని కూర్చుండి నాడు. ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ నిట్లనినాడు.

‘ఇప్పుడు సరిగా 8—45 అయినది. తొమ్మిది గంటలకు నే నొకరిని చూడవలసియున్నది. ఏదైన ముఖ్యమైన పనియున్నదా?’

‘లేదు. ఈమహమ్మందుల నమ్ము కంపెనీలను గుఱించిమాట్లాడుటకు వచ్చినాను.’

‘నీకేమైన దెలియునా?’

‘అంతగా దెలియదుగాని యూహించి చెప్పుటకుజాలసంగతులున్నవి.’

‘రత్నలాలుకు నీవు స్నేహితుడవా?’

‘అవును చంద్రమోహన్! చాల సంవత్సరములనుండి యతని నెఱుగుదును. ఎందుచేత నతడు నామిత్రుడా యని యడిగినావు?’

‘ఏమియును లేదు. అతనినే నేనిప్పుడు కలసికొనబోవుచున్నాను. ఏదో ముఖ్యమైన విషయము చెప్పనట. అదెట్టి విషయమో నీకు దెలియునేమో యని—’

‘నాకు దెలియదు, నేను కూడ నీతో రావచ్చునా!’

‘రమ్ము. అతడు నీకు దెలియరానివిషయము చెప్పుచో—’

‘నేను వెడలిపోయెదను’

ఇంతలో తెలిఫోనుగంట మ్రోగినది. ఇన్స్పెక్టరు రిసీవరును జెవిచెంత నిమిషం ‘ఎవరు వారు?’ అని ప్రశ్నించినాడు.

“నేను రత్నలాలును. మిస్టర్ చంద్రమోహన్! 9 Xం|| కావచ్చినది ఇంకను రావేమి?”

‘ఇదిగో యిప్పుడే బయలుదేఱుచున్నాను.’

‘రావలయును. సోయోకా ముఖ్యప్రతినిధి యెవరో తెలియునా?’ అని యాప్రతినిధిపేరు నతడు మెల్లగా బలికినాడు. అది విన్నంతనే చంద్రమోహన్ జీవ్వువడినాడు.

‘చంద్రమోహన్! అతడు చెప్పినదేమి?’ అనినవజీవమెహతా యడిగినాడు. చంద్ర పరధ్యాసముగా నున్నట్లు నటించినాడు. అతడు డాక్టర్! రత్నలాలుమేనకోడలింటిలోనే యుండునా’ యనినాడు—

‘నా బంధుగురాలిని జూచుటకు వెళ్ళేదని చెప్పినది. సోయో కా యనిన రత్నలాలున కపరిమితమైన భయము.’

‘సోయోకాను గూర్చి నీకేమి తెలియును ?’

‘తెలియదు. అది యాతని భ్రాంతి, ఆభ్రాంతితోనే సాధ పడుచున్నాడు.’

ఇరువురును నడచి, పదినిమిషములలో దాదరులోని రత్న లాలు సాధము చేరినారు. వీధితలుపుకడనుండు గంటను నొక్కినాడు. చంద్రమోహన్ తలుపుల ద్రోసి ‘ఇవి షేజువబడియే యున్నవి. ముందు నీవు పడ’ యనినాడు.

‘ఇదియేమి—సాధమంధకార బంధురమైయున్న’ దనుచు నవజీవన్ మెహతా హాలులోని గోడను తడుముకొనుచుబోయిస్వీచ్ నొక్కినాడు దీపము వెలుగలేదు. ‘ఇది రత్నలాలు గది’ యని యతడులోన బ్రవేశించినాడు. చంద్రమోహన్ కూడ వెనుక వెళ్ళి నాడు. అతడు ఆయంధకారములో దడుముకొనుచు స్వీచ్ నొక్కి నాడు. విద్యుద్దీప మిప్పుడును వెలుగలేదు. పడకకుర్చీని నవజీవన మెహతా తడుముకొనుచు జేరినాడు. అతడు కుర్చీలో బరుండియున్న రత్నలాలును లేపి ‘రత్నలాలు ?’ అని పిలిచినాడు.

‘అవును...ఆదుర్ఘాటలు... ప్రయోగించినారు ... నాది... మైనశరీరము.’

‘రత్నలాల్ ! ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ నీకొరకు వచ్చి యున్నాడు లెమ్ము.’

‘బహుశః అతడు లేవజాలడు. డాక్టర్ ! ఈగదిగోమరొక దున్నాడు. అగ్గిపెట్టె’ అని తలుపుకడ నిలిచినాడు. ఇంతలో నొకడు తనప్రక్కనుండి వెళ్ళుచుండుట నడుగుల నవ్వడిచే గ్రహించి చంద్ర మోహన్ యాతని భుజము పట్టుకొనినాడు. ఒక్కసారిగా గిజా

యించుకొని యాయపరిచితుడు చంద్రమోహన్ దవడపగులునల్లు
కొట్టినాడు. అతడు వెడలిపోవునపుడు చైనాభాషలో నేవోతిట్టినాడు.
నవజీవన్ యాపలుకులవిని నాలుగడుగులు వెనుకకు వైచినాడు.

‘డాక్టర్ ! అగ్గిపెట్టె—’

‘ఇదిగో’ యని యాత డగ్గిపెట్టె గిరవాటు వైచినాడు. అగ్గి
పుల్ల వెలిగించునంతలో విద్యుద్దీపములు వెలిగినవి. ఒక్కసారిగా
వెలుతురు వచ్చుటచే వారికనులు చీకట్లు గ్రమ్మినవి.

‘ఇదియేమి ? హత్య !... ఎవరు చేసిన ?— చూడు’ మని
చంద్రమోహన్ భయానక దృష్టితో దడబడుచు ననినాడు. రత్న
లాలు పడకకుచ్చిలో ముద్దవలె బడియున్నాడు. అతడు ధరించియున్న
యాభారము రక్తాసి క్తమైయున్నది. బాకుగుండెలోనికి జొచ్చుకొని
పోయి, పిడిమాత్ర మీవలకు గన్పట్టుచున్నది.

‘చనిపోయినాడు. మన మిచట నుండగనే హత్యజరిగిన’ దని
డాక్టరును నిర్నిమేషలోచనముల వీక్షించి. ‘అదియేమి ? ఆమూల’
వనినాడు.

ఆమూల నొకచో బడియున్న శకుంతలను వారు చూచినారు.
ఆమె జాకట్టు చినిగిపోయి యున్నది. ఫాలభాగమున రక్తపు మచ్చ
లున్నవి.

‘శకుంతలా ! యని డాక్టరు నాశ్చర్యముగ బలికినాడు.

పదునాఱవ ప్రకరణము

శకుంతల రహస్యము

ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహను శకుంతల వంక నొకసారిచూచి
చరచర వీధిలోనికి జోయినాడు, అతని యాలనువిని ఘాతగజముల

దూరములోనున్న మొక పోలీసు పరుగెత్తుకొని వచ్చినాడు. నీ నెంబరు?' అని యిన్ స్పెక్టరనినాడు.

'759 సార్.'

'ఇచ్చట హత్య జరిగినది. ఈదారి నిప్పు డెవలై న వెళ్ళుట చూచినావా?'

'చూచినాను ఒక చైనావాడు వెళ్ళినాడు. టోపీలేదు.'

'సరే. నెంటనే మఱొక కాన్ స్టబిలును దీసికొనిరా. ఆతడేవైపు పరుగెత్తివాడు?'

'క్రింజను పార్కువైపు. ఆతడు వచ్చినపిదప నీవు వీధి ద్వారముకడ నుండుము. అతనిని పాణిద్వారముకడ నుండమనుము. ఎవరిని లోనికి రానీయవలదు.'

ఇట్లు చెప్పి యతడు బోనికేగినాడు శకుంతల హాలులో నొక కుర్చీలో కూర్చుండినది. తానంతకు మున్నామె ఫాలరంగమున జూచిన | రుధిరములేదు. డాక్టర్ చేతిలో నొక జేబురుమాలున్నది జరిగిన దేదో యతడు గ్రహించినాడు—

'నామేనమామ రత్నలాలు హత్య చేయబడినాడని డాక్టరు చెప్పుచున్నాడు నిజమేనా?' యని ఆమె చంద్రమోహను నుద్దేశించి యడిగినది.

'నీవు చూడలేదా?'

'ఆమె యాభయంకరదృశ్యము చూచినచో గుండె లదరి పోవునని భయపడి దీపము లార్పివైచి యిటకు గొనివచ్చినాను.'

'అవును. ఆతడే చంపియుండు'నని యామె పల్కినది.

'ఎవ?' రనినాడు చంద్రమోహన్.

'నేను మొదటినుండియు జెప్పెదను. రాత్రి నేనొక స్నేహితు థాలి యింటికి బోదలచి రత్నలాలుతో జెప్పగా నతడు వీలులేదని

తన గదిలోనికి రమ్మని యొకచో గూర్చుండ నియమించినాడు. రెండు సీసాల విస్కీని గడగడ త్రాగినచినాడు మిశు తెలిఫోను చేసినాడు. ఆతడల్లా త్రాగి యేమిచేయనో యని వెడలిపోవుటకు మెల్లగా లేచినాను. ఆతడు కోపముతో గాజుగ్లాసును నాముఖముపై గిరవాటు వైచినాడు. అది తగిలి రక్తము వచ్చినది దీపమార్పివైచి యతడు యిచ్చెడలులో గూలబడినాడు. ఇంతలో టార్పిలైటు కాంతి ఆతని ముఖముపై బ్రసరించినది. ఆలైటు నెవరు ప్రసరింపజేసినాలో నాకు 'దెలియదు.'

'అట్లయిన నతడే రత్నలాలును హత్యగావించియుండునని నా యుద్దేశము. ఆతడు చాత త్వరితగమనము గలవాడు మేము కొన్ని యడుగుల దూరములో నుండగనే యీహత్య జరిగినది. అయితే అమ్మాయి! ఈ భయంకరరాత్రమున నివిచటనుండుట శ్రేయస్కరముకాదు.'

చంద్రమోహన్! ఆమెకొఱకీరాత్రి మోడరన్ హోటలులో నొకగది నద్దెకు దీసికొందు'నని డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా పలికి నాడు కొలాబాలోనున్న తనవదినెగారి సౌధమునకు రమ్మని యతడనునేమో యని శకుంతల సంశయించినది. తన భార్య ప్రమేయమున్నచో నామె తన భార్యయని యందఱకు దెలియునేమోయని యామాటనే నవజీవన్ మెహతా తలపెట్టలేదు.

హత్యాసమాచార మింతలో దెలిసి కొంతమంది జనము రత్నలాలు సౌధప్రాంగణమున గుమిగూడినారు హెడ్ స్టేషనుకు సోటోగ్రాఫరును వ్రేలిముద్రల యుద్యోగిని (Fingure-print Expert) సంప్రమనించంద్రమోహన్ హత్యావృత్తాంతమును తెలిఫోనుచేసినాడు ఇంతలో నొక వ్యక్తి వచ్చి లోనికి పోబోవ కాన్ స్టబిలాపినాడు

అతనిని గుర్తించి చంద్రమోహన్ ముందుకు వెళ్ళి 'ఓష్ఠలు వినాయక రావు! గుడ్ నైట్ అనినాడు.

'గుడ్ నైట్ రత్నలాలు హత్యగావింపబడినాడట'

'ఎవరు చెప్పినారు? అతడు సిస్టే హితుడా?'

'కాదు ఇన్ స్పెక్టర్. అతడు మాకంపెనీలో మేనేజరుగా నున్నాడు. ఈజనసమూహ మందఱకును నిచట హత్య జరిగినదని తెలియును. శకుంతల యెక్కడ!'

'ఆమె నెల్లెఱుగుదువు? అదిగాక రత్నలాలుకు విరోధు లెవ రైనగలరా?'

'నాకు తెలియదు. ఆమె నాకంపెనీలో డైరీ గ్రాఫరుగనున్నది. ఆమె నొకసారి చూడవచ్చునా?'

'ఆ! చూడవచ్చునుగాని యెచ్చటకు దీసికొనిపోరాదు. ఆమె ఆగదిలోనుండగనే హత్య జరిగినది. ఆమె సాక్ష్య మవసరము' అని చంద్రమోహన్ లోనికి గి యాతని రాకను గూర్చి శకుంతలతో జెప్పినాడు. ఆమె యీవలకు వచ్చిన పిదప వినాయకరా విట్లనినాడు.

'రత్నలాలు నెవరో హత్యగావించినారని యిప్పుడేవినియున్నాను. అతనికి రావలసిన జీతమున్నది వలయుచో నీకు అడ్వాన్సుగా కొంతధన మిచ్చుటకు వచ్చినాను. ధనమేమైన కావలయునా?'

సానుభూతి యించుకయు ధ్వనింపని యామాటతీఱు ఆమె కత్యధికక్రోధము, నసహ్యము కలిగించినవి. 'వలదు. ధనమేమియు వల'దని శకుంతల యనగా నతడు 'సరే. నేను వెళ్ళెదను. తేపటి యుదయమున మామూలుగ పదిగంటలకే ఆఫీసునకురమ్ము. చాల యుత్తరము లున్న'వని, యామె ప్రత్యుత్తరముకొఱకు నిరీక్షించుకుండగనే నెడలి పోయినాడు.

‘పశువు; ఆశుకు పదిగంటలకే రావలెనట’ నని శకుంతల విసిగొన్నది. ఇంతలో జాన్తరు నవపవన్, చంద్రమోహన్, పోలీసులువచ్చిరారు. ‘ఇదిగో అమ్మాయి! ఈటోపీ రత్నలాటుగదిలో దొరకినది. ఇది యాతవిదేనా? యని చంద్రమోహన్ ప్రశ్నించ ‘కాదు. ఇట్టే టోపీ నతడెప్పుడును ధరించలే’దని యామె బదులు పలికినది.

‘అయితే శకుంతలా! టార్చిలైటును జూపిన యాక్రొత్త మనుజుని దీపపుకాంతిలో జూడలేదా?’

‘లేదు. ఆకాంతి యొక్కక్షణమాత్రమే ప్రసరింపబడినది.’

శకుంతల యెందల కసత్వమాడినది? తన్ను బాల్యమునుండి పోషించి యాదరించిన రత్నలాటును హత్యగావించిన దురాత్ముని పేరు తనకు దెలిసియు నేల నతనిని రక్షింపబూనినది? ఆగదిలో నతడున్నపుడు బాగుగా గుర్తించినది. అతడు ఫెంగ్ హో వినాయకరావు ప్రేయమిత్రుడు.

పదునేడవ ప్రకరణము

ఆ ఫీసులో

శకుంతల యారాత్రి చాల నేపటివఱకు నిద్రించలేదు. రత్నలాటు హత్య—ఫెంగ్ హో ఆగదిలోనుండుట ఆదృశ్యమామెకు కన్నులను గట్టినట్లున్నది. ఫెంగ్ హో—వినాయకరావు—ఇరువురి చర్యలు నిరంకుశములు. ఆమె కాతని కంపెనీలో పనిచేయుట కిష్టములేదు. ఆమెడ వంకరమెట్లు నెక్కుట—గింగురుమను యాతని టేబిలుగంట మ్రోగినంతనే విబేరగమును సమీపించుమూషికమువలె నాతనిగది లోని కేగుట—యివి యామె కసహ్యము కలిగించినవి. ఆమెలేచి

తన యుద్యోగమునకు రాజనామా యుత్తరమువ్రాసినది. మఱల చించివైచినది. తెల్లవాడుగూమున నాల్గుగంటలువరకు నామెనిద్రిం పక యేదో యాలోచించుచునే శయనించి, యప్పుడు బడలికయెక్కువకాగా నిద్రించినది. తొమ్మిదిన్నరకు బయలుదేరి ఆఫీసునకు బోయినది. అచట నందరును ఆమె సూరడించినారు. గడియారము పదిగంటలు కొట్టినంతనే వినాయకరావు ఆఫీసుగదిలోని గంటమ్రోగినది.

నోటుబుక్కుతీసికొని శకుంతల యాగదిలోనికి బోయినది. ఆతడు రత్నలాలు మరణమును గూర్చి యొక్క సానుభూతి వాక్యమైనను బలుకక ఢిల్లీ, సూరత్, కలకత్తా, రంగూను నగరమునందలి వర్తకులకు పంఢెండు లేఖలు జెప్పెను. తానుద్యోగము మానివేయుటకే వచ్చితినిని యామె చెప్పటకు దగిన యవకాశమునే యతఁ డొసంగలేదు. ఆమె వెడలిపోవుచు 'రాత్రి రత్నలాలును హత్యగా వించుటకు వచ్చినవానిని నేను కనులార జూచినానుకాని పోలీసులతో జెప్పలేదు' అన్నది.

'అతడెవరు?'

'ఎవరా? ఫెంట్ హాట్?'

'శకుంతలా! ఫెంట్ హాట్ కాదు. పొరపడినావు ఆతడురాత్రి'

'మితో నుండేనా?'

'లేదు పూనాలో నున్నాడు.'

'ఏమో. నేను కనులార చూచినాను. ఆతని ఫెల్టు హాట్ (Felt Hat) పోలీసులకు దొరికినది. బీటులోని రక్షకభటుడు టాఫీలేనిచైనావాడు పరుగెత్తుచుండగా జూచినాడట.'

వినాయకరావు నిర్విణ్ణుడైనాడు. ఆమె వెడలిపోయినది. అరగంటయైన పిదప నొకమాట. తెలియకపోవుటచే శకుంతలవినాయకరావు గదిలోనికి వెళ్ళినది. అతడు లేడు గంటవఱకును దిరిగిరాలేదు.

ఈలోగా నాతడు మోడరన్ హోటలులో గూర్చుండి నౌకరును
కొనిల్చు జనరల్ స్టాఫ్ కుంపి, ఫ్రెండ్స్ ధరించిన టాప్ వంటిబూడిద
రంగు షెర్ట్ టాప్ ని నల్లరిబ్బను కలనానిని టైప్ చేసినాడు.

ప దు నె ని మి ద వ ప్ర క రణ ము

ఇంక్వైస్ట్రీ ప్రేడింగుకంపెనీ కార్యాలయము

ప్రిన్స్ సువీధిలోని తన సాధమున గూర్చుండి డాక్టరు నవజీవన్
మోహతా యత్యవసరములైన యుత్తరములను వ్రాసికొనుచున్నాడు
ఆతనికి 'ఇండియన్ ప్రేడింగుకంపెనీ'ని గూర్చిన విషయమంతయునగమ్య
గోచరముగానున్నది. రత్నలాలు హత్యకు బూర్వమతనితో నౌకసారి
సంభాషించియున్నచో విషయ సమస్యలుగా దోచుచున్నవన్నియు
జిక్కువీడియుండునుగదాయని యాతడు పశ్చాత్తాపతప్పుడు కాసాగి
నాడు. మత్తుమందుల యెగుమతి నిగుమతిచేయు నారహస్యవ్యాపా
రము మిగిలిన వాటాదారులకు వారిలాభములబంచి యీయగా
సుమారారు లక్షలరూపాయలు తనకు రత్నలాలుకు మిగిలియున్నదని
ఆధనము సెక్యూరిటీల రూపముననున్నదని యతడెరుగును, మూడు
లక్షలరూపాయలు తనవి మిగిలిన మూడు లక్షలకు రత్నలాలు వార
ము కర్తలు.

ఆతని మనోగగనమున శకుంతల నిద్యుల్లతవలె మెరిసినది.
ఆమెయే మూడులక్షలకు నధికారిణి. చక్లావీధిలో 153 నెం॥ సాధ
ముననున్న ఇంక్వైస్ట్రీ ప్రేడింగుకంపెనీ గదిలోనున్న యినుపమండ
నముననే ఆతరులక్షల రూపాయల సెక్యూరిటీ పత్రములున్నవి. ఆమెకు
దెలియకుండ నా సెక్యూరిటీలను దానే యపహరించినచోతనకు ప్రాప్తిం

చినంత భాగ్యమునకామె యధికారిణి కాజాలదు, తన యిచ్చవచ్చిన వుడే నాలుగువేల రూప్యములను యీయవచ్చును.

ఇట్లు తలపోయుచు నతడు తెలిఫోనులో శకుంతలను బిలిచి 'చాలముఖ్యమైన విషయములు మాట్లాడవలసియున్నది. ఆఫీసు పైమైనవిదప నిచ్చుటకు రమ్మ'ని చెప్పినాడు. ఈలోగా నతడు కాఫీ త్రాగి మనోరమాదేవితో కొలది నిమిషములు తెలిఫోనులో సంభాషించినాడు. అయిదుగంటలైనది. రిప్యూవాచీ చూచుకొని, కిటికీచెంత నిలువబడి నవజీవన్ మెహతా శకుంతల రాకను నిరీక్షించ సాగినాడు. వారిద్వరును అయిదారు వత్సరములనుండి యీ రహస్యవ్యాపారము చేయుచు నపారలాభము లార్జించియున్నారు. ఆతడొక్కసారిగా దనకును, రత్నలాలుకును స్నేహమైనదాదిగా జరిగినదంతయు నతడు బాంబేప్రేడింగు కంపెనీపేరుతో విస్తారముగా మత్తుమందుల నెగుమతి చేయుట నతడు బలియైన దుర్గణములను తాను హితముగ నుండుమని బోధించుట మున్నగునదంతయు జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొనినాడు.

అరగంటయైన పిదప శకుంతల వచ్చినది. ఆమె యాయాస ఖన్నవదనయై యున్నది. 'నేనిక నచ్చట పనిచేయలేను. జేవు నాయు ద్యోగమునకు రాజీనామా నిచ్చెదను' అనినది.

'ఉద్యోగమును మానివేయుదునని యాతనితో జెప్పినావా?'

'లేదు. ఆతనితో జెప్పుటకు దగిన యవకాశము లభించనే లేదు. అబ్బా! ఆ వినాయకరావు కంపెనీమాట తలపెట్టకుము నాకు ఒడలు మండిపోవుచున్నది. ఏదైన సంతోషకరమగు విషయము జెప్పుము.'

నాకరు కాఫీ తీసికొనిరాగా, నదిత్రాగి శకుంతల కొంచెము తేరుకొనినది. 'శకుంతలా! ఇండియన్ ప్రేడింగ్ కంపెనీ పేరెప్పుడైన వినియున్నావా?'

‘వినియున్నాను. వినాయకరా వొకసారి నీవు ఇండియన్ ప్రేడింగు కంపెనీలో బనిచేయుచున్నావా?’ యని యడిగినాడు.

‘నేను వినలేదని చెప్పియుండువా?’

‘అవును. ఆకంపెనీని గూర్చి రత్నలాలుకు తెలియునా?’

‘నిజము చెప్పెదను. రత్నలాలు స్వలాభాకాంక్షియై ఏదో వ్యాపారము సాగించుకొనుచున్నాడు, ఒకవేళ వినాయకరావు కంపెనీలో మానివేయవలసి వచ్చినచో స్వతంత్రముగా జీవించుటకు వలయు ధనము నాడ్చించుకొనినాడు.

‘అట్లయిన ఇండియన్ ప్రేడింగు కంపెనీ రత్నలాలుదేనా?’

‘అవును. నేనొకసారి ఆయాక్ష్మీను చూచినాను. ఆకార్యాలయ ముననున్న యినుపమందసములో గొన్నిప్రతములున్నవని రత్నలాలు చెప్పియున్నాడు. అతనికి వినాయకరావు ప్రబల విరోధి రత్నలాలును గుఱించి పోలీసు లాచోకి తీయకమునుపే, ఆమందసములో నేము న్నదో చూచి తీసికొనివచ్చుట యుక్తము. శకుంతలా! నాతో చక్కా వీధిలోనున్న ఆకంపెనీ కార్యాలయమునకు వత్తువా?’

‘‘ఆదస్తావేజులు మున్నగునవి యినుపమందసములో నున్నయె డల నీకెల్లు లభించును?’

‘తాళపుజెవి నాకడనున్నది ప్రమాదమేదై న సంభవించినచో నామందసమును నేనొక్కడనే తీయనగునని యాతడు తాళపుజెవిని నాకొసగెను.’

* * * * *

అప్పటికి సరిగా ఏడు గంటలైనది. చక్కావీధిలో జనసంచారము చాలవరకు సన్నగిలినది. నవజీవన్ మెహతాయును, శకుంతల యును కాదునుండి క్రిందకురిగి, సౌధముపై కలిగినారు.

ఆప్రాంతములోనున్న యంగడులన్నియు మూయబడియున్నవి. ఒకగదితలుపుమీద 'ఇండియన్ ప్రేడింగుకంపెనీ' యిచ్చిడి యక్షరములుండుట నామె చూచినది. డాక్టరు తలుపుఁదెఱచివాడు. ఇరువురును లోన బ్రవేశించిరారు. ఆతడు స్విచ్ నొక్కివాడు. గదియంతయు ధూళిధూసరితమై యుండుటచే నామె తలుపుగడియవైచి యొక కుర్చీపై గూర్చుండినది. డాక్టరు నవజీవన్ యినుపమందనము తెఱచి, యొక్కయడలున 'ఆ! ఆ!' యనుచు కూలబడివాడు. దానిలో ధనమేమియులేదు.

తలుపు నెవరో తట్టినారు. శకుంతల 'నవజీవన్ ! ఎవరో తలుపు తట్టుచున్నా' రనినది.

ఆతడు వెనుదిరిగి చూచి 'సోరా! క్లీనర్' అనినాడు—

'క్లీనరుకాదు, ముందుగా తలుపు తెఱువు' మని యాతడు పలికినంతనే శకుంతల నిర్విణ్ణయైపోయినది. కంఠస్వరమును బట్టి యావచ్చిన యతఁ డెవరో ఆమె గుర్తించినది. ఆతడు వినాయకరావు!

పంచొమ్మిదవ ప్రకరణము

సోయోకా పగ

శకుంతల తలుపు దెఱువగా వినాయకరావు లోనికి వచ్చి 'శకుంతలా! తుదకు ఇండియన్ ప్రేడింగుకంపెనీ కార్యాలయమునకు వచ్చినావు. కాని ఆనాడు నే నీ కంపెనీని గూర్చి విననేలేదని నీవు చెప్పినపుడు నేను నమ్మినాను సుమా' యనినాడు. నవజీవన్ మెహతా వినాయకరావు వంక నిర్విణ్ణుడై చూచి 'అట్లయిన సోయోకావు

‘నీవేనా!’ యనినాడు. ఆతడు మఱల ‘శకుంతల మేనమామ రత్న లాలు యిచట దాచియుంచిన ధనమును పత్రములు ఆమె కిచ్చుటకుఁ గొనివచ్చినాను గాని అవియేమియు నిటలేవు. అవి యేమైనవో సోయోకాకుఁ దెలిసియుండవలెను.’ అనినాడు.

‘ధనమా? నాకామాట నింతవఱకు యేల చెప్పలేదు డాక్టర్’ అనినది శకుంతల.

‘అది యెటున్నదో రత్నలాలుకే తెలిసియుండవలె’ నని వినాయకరావు పలుక నవజీవన్ మెహతా యిల్లనినాడు.

‘వినాయకరావు! రెండుకంపెనీలు పనిచేయుట కవకాశములేదని నేనెఱుఁగుదును ఇంతవఱకు జరిగిన దేదో జరిగినది ఇకముందు మీ కేమియు నపకారము వాటిల్లదు.’

‘సరే ఆమాట గమనించి మెలగుచుండుము ఆతని మార్గమున కడ్డయిరాకుము, ఆతడు విక్కిలి ప్రమాదము కలిగించును.’ ఇట్లు పలికి, వినాయకరావు వెడలిపోయినాడు. నిర్విణ్ణుడై, నిరాశ్లోభ హతుడై నవజీవన్ మెహతా యినుపమందసములోనున్న పత్రముల దిరుగవైచినాడు ఏదో ముఖ్యమైన కాగితము దొరకగా నతఁ డది శకుంతల చూడకుండ జేబులో దాచుకొనినాడు. ఆ కాగితములో నేమున్నదో చూచుట కతని కాత్రము హెచ్చుకాఁగా, నామెతో నీవలకు వచ్చి, కారునెక్కి, మోడరన్ హోటలుదగ్గఱ విడిచినాడు.

శకుంతల ‘అధనమెవరిది? వినాయకరావుదా? రత్నలాలపహరించినాడా? అందుచేతనే వినాయకరావువచ్చి తన సొమ్ముతాను తీసుకొనియుండును. అయితే రత్నలాలు...!’ అని ప్రశ్నింప, నతడు ‘శకుంతలా! దయయుంచి నన్ను ప్రశ్నలచే విసిగించకుము’ అని యామెనటవిడిచి తిన్నగా ప్రిన్స్ సువీధిలోని నిజసాధమునకుబోయి, మెల్లెక్కుచుండగా వెనుకనుండి యొకడు క్రత్రతో బలముగఁగొట్టి

నాడు, ఆ దెబ్బ యదృష్టవశమున నవజీవనమెహతాకు దగులలేదు. మఱొకడు బాకుతో బాడువబోవ నది భుజముపైనున్న కోటును వేస్త్రుకోటును, ఆధారమును జల్చుకొని కొంచెముగ గాయమైనది. ఇంతలోవాడు జేబులోనుండి రివాల్వరుతీసి పైకెత్తిగా 'బాగ్రత్తి సోయోకా' అనుచు నాయురువురును బరుగెత్తినారు. ఆతడుతనగదిలో నికివెళ్ళి 'సోయోకా పగసాధించుటకు దృఢముగ నిశ్చయించుకొని నాడు' అనెను.

ఇరువదియవ ప్రకరణము

ఈశ్వరలాలు సంభాషణ

మఱునాటి యుదయమున డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా హారన్నీ రోడ్డున నున్న ఈశ్వరలాలు నేషనల్ బ్యాంకునకుబోయి, తన కార్డు పంపెను. పదినిమిషములైన పిదప నొకరువచ్చియాతనిని ఈశ్వరలాలు గదియొద్దకు గొనిపోయెను. మనోజ్ఞములైన పటములతో నలంకరింపబడి మిక్కిలి విలువైన కుర్చీలతోను బీరువాలతోను నిండి యున్నగదిలో డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా ఈశ్వరలాలున కెదురుగా గూర్చుండి 'మిత్రమా! నీలేఖించాచి, వెంటనే బయలుదేటి వచ్చినా' ననినాడు.

'సరే నీచెక్కుచాల మొత్తమునకున్నది. ఓవరుడావు అగు నేమోయని సందేహము. అయినను స్పెషలు కేసుగా భావించి నీ చెక్కుచెల్లింప జేయుదును.'

'సరే ఈశ్వరలాలు! నిన్ననే నిన్ను తెలిఫోనులో నడుగుద మని తలచినాను పినాయకరావు ఏవరు?'

‘అతనిని సేవెఱుగవా? నేనతనిని అతని స్నేహితుడగు నాచై నావానిని కూడ యెఱుగుదును డాక్టరు! సీతో గొన్ని రహస్యవిషయములు మాట్లాడుచున్నాను. బ్యాంకు రూల్సుకు విరుద్ధముగా జెప్పుచున్న విషయమును గమనింపుము. వినాయకరావునకు మా బ్యాంకుతో బాల పెద్ద మొత్తమునకు అక్కౌంటు వున్నది. అట్టివాని ఎక్కణ్ణు నా బ్యాంకులో నుంచుట కిష్టములేదు.

‘అతనినిగూర్చి నీకుగల యనుమానమేమి.’

‘నవజీవన్! నిన్నటిదినమున వినాయకరావు పెద్ద మొత్తమును బ్యాంకులో డిపోజిట్ చేసినాడు.’

‘అఱులక్షలరూపాయలు— సెక్యూరిటీల రూపములో నున్నది కాదా?’

‘అవును అంతమొత్తమని నీకెల్లు తెలియును?’

నవజీవన్ మెహతా జవాబునీయకుండుట గమనించి, ఈశ్వర లాలు’ మిత్రనూ! అతడాధనమునకు వడ్డీలేకుండ సేఫ్ డిపోజిట్ లో నుంచినాడు ఎంతవడ్డీ ముప్పదివేల రూపాయలవడ్డీ నష్టము అంతధన మతని కెచ్చటనుండి వచ్చినది. అదిగాక అతెచౌక సీలువేసిన కవరు నుంచినాడు దాస్తిపై ‘నవజీవనమెహతాకు వ్యతిరేకమైన సాక్ష్యము. సోయోకా కుపయోగించును’ అని యున్నది ఆకవరునాతడు నేటియుదయమున దీసికొనిపోయినాడు ఒకసారి రత్నలాలుతో తేపు మాట్లాడవలె’ ననినాడు—

‘రత్నలాలు హత్యగానింపబడిన విషయము తెలియదా?’

‘అయ్యో! హత్యయా! నేను విననేలేదు. ఎప్పుడు?’

‘మొన్నరాత్రి పంచాయతీసాక్ష్యమున్నది. నేనిప్పుడే కోర్టునకు భోవలసియున్నది’

‘డాక్టర్! నేనుకూడ వచ్చెదను. అయితే హంతకుడెవరని నీయనుమానము?’

‘ఒకనావాని ననుమానించినాము. అతనిని పోలీసు లరట్టు చేసినాడు కాని అతడు మొన్నరాత్రి హత్యజరిగిన టైమునకు సూరత్ పోలీసు స్టేషనులోనవిన స్పెక్టరుతో మాట్లాడుచున్నట్లుకబురువచ్చినది. అతనితోపీ రత్నలాలు సౌధమున దొరకినది. అతడుతోపీ లేకుండనుండు నని పోలీసులు తలచినాడుగాని, అత డట్టితోపీనే ధరించియున్నాడు.’

‘ఏచిత్రమే’

‘అచీనావా, డెవరోయై యుండవచ్చునుగాని సూరత్ లోనతడు ఫెంగ్ హో తనచేరని చెప్పియున్నాడు—’

‘ఫెంగ్ హో!’ అని నాశ్చర్యముగా బలికినా డీశ్వరలాలు.

నవజీవన్ మెహతాయను, ఈశ్వరలాలునుకోర్టుకుబోయినారు. అంతకుమున్నే శకుంతల సాత్యమిచ్చియుండెను. అతని సాత్యము ముగిసినపిదప శకుంతలను సమీపించి ‘శకుంతలా! నిన్నరాత్రి నేనట్లు ప్రవర్తించినందుల కన్యధా భావించవలదు. ఇప్పు డెటకరిగెదవు. నేటిరాత్రి యైనను మనోరమాదేవి సౌధమునకు రమ్మ’ అనినాడు.

‘వీలులేదు. ఆఫీసుపని యున్నది. ఉద్యోగమును మానినానని యుత్తరమువ్రాసి పంపినాను. దయయుంచి, నీ కారుమీద ఆఫీసువఱకు గొనిపోమ్మ’ అని యామె వాక్రుచ్చినంతనే యతడు కారు తలుపు తెరిచినాడు. ఈశ్వరలాలుబ్యాంకరు నామెకతడు పరిచయమొనరించి నాడు. ఆమె కారునుండి దిగి ఆఫీసులోని కరుగుసరికి పదిన్నరగంటలైనది. తన యాభ్యసమునకు మన్నింపుమని యామె వినాయక రావును కోరెడలచు కొన్నది. గాని యతడు ‘శకుంతలా! నీవీయిద్యోగమునకు రాజీనామా నిచ్చిన యుత్తరమందినది. మానివేయుటయే నీనిశ్చితాభిప్రాయమా?’

‘అవును. నన్ను మీరు చాల నిరసనగా, జూచుచున్నారని నాయుడైశము—’

‘ఇండియన్ ట్రేడింగుకంపెనీనిగూర్చి యిప్పుడైన తెలిసినదా?’

‘తెలిసినది. నాకట ధనమున్నదని నవజీవన్ మెహతా యెన్నడును చెప్పలేదు. ఏకో ప్రతములున్నవని చెప్పినాడు. రత్నలాలు మీధనము నపహరించియుండవచ్చును. మీరది తీసికొనినారు.’

‘అది నాధనముకాదు శకుంతలా! నాకంపెనీ డబ్బు నత డెప్పుడును హరించడు, అపహరింపలేదు. నవజీవన్ మెహతా నీమిత్రుడనుకొనుచున్నావు. అతడు పాపము చాల బాధల ననుభవింపవలసి యున్నాడు. సీప్ర మోడరన్ హోటలులోనే యున్నావుకాదూ? ఒక వేళ నవసరమున్నచో తెలిఫోను చేయుమును. రాత్రి మాయింటికి రావలసివచ్చునేమా. నీకు సాయముగ లీలకూడవచ్చును.’

‘నాకు బనియున్నది. రాజాలను’ అని యామె పలికినను అది వినిపించుకొనకయే యతడు వెడలిపోయినాడు.

‘ప్రమోదను సరే నేను వెళ్ళ’ నని యామె నిశ్చయించుకొన్నది. మోడరన్ హోటలుకుబోయి యామెనిద్రాముద్రితమైనది, పడకొంచు గంటలకు తెలిఫోను గంట గణగణమ్రోగినది. ఆమె దిశీవదనందుకొని ‘అయ్యా! వినాయకరావుగారు! నాకు బడలికగా నున్నది. నేనిప్పుడు రాజాలను, తుమింపు’ డనినది.

పది నిమిషములు గడచిన పిదప మఱిల గంట గణగణమ్రోగినది.

‘శకుంతలా! వెంటనే బయలుదేరి రమ్మ. లీల కూడా వచ్చి యున్నది. 304 బ్రూక్ వీధి’ అని కఠినముగఁ పలికిన వినాయకరావును లోన దిట్టకొనుచు ‘ఇప్పుడే వచ్చుచున్నా’ నని ప్రత్యుత్తరమిచ్చి ‘బన్నునోక్కి బయలుదేరినది’ అమెను లీల గుమ్మముగో గలిసికొన్నది

నిర్భయముగ నిరువురును లోనికి బోయిరారు. వినాయకరావు వారిని జూచి, శ్రమయిచ్చినందులకు గినియనుకు వీనికి బ్రత్యేకముగ మీద ప్రతిఫలమొసగబడును. మీరిట నేడు చూచినది వినినది యెవరితోను జెప్పరాదునుడీ' యని వారల నయిదుగదుల యావలకు గొని పోయి యొక చిన్నగదిలోనున్న మంచముపై బడియున్నవానిని చూపినాడు. అతని కరచరణములు బంధింపబడియున్నవి. అతనిని చూచి శకుంతల పిస్మయపరిత చేతిస్క్యయైనది అతడెవరు? నేననలో బ్యాంకు మేనేజరు ఈశ్వరలాలు!

ఇరువదియొకటవ ప్రకరణము

చిత్రిత వాక్యాలము

వినాయకరావు ఈశ్వరలాలును చూచి 'జరిగినదంతయు నిపుడు చెప్పుము. శకుంతలా! అతడు చెప్పనది విని, నాగడిలో పైపురైటరున్నది. పైపుచేసి యిమ్ము' అనివాడు. ఈశ్వరలాలు తానుభోజనానంతరము వాహ్యాళి వెడలుట మామూలనియు, నట్లు మిత్రులుగావెళ్ళి వచ్చుచుండగా, బ్రూక్ వీధిలో నొకచో మువ్వరు అగియున్న యొక కారుచెంత పోరాడుకొనుచుండగా జూచి, తానాప బోయితిసనియు, నెవరో తన్ను వెనుకనుండి కర్రతో గాబోలుగట్టిగా కొట్టిరనియు దాను స్వీతితప్పి పడిపోయితిసనియు జెప్పినాడు. తాను తెలివివొందు సరికి వినాయకరావు సాధమున నుంటిసనియు జెప్పెను.

'కారుమాట!'

'నేను పడిపోవుటకు ముందే కారు వెడలిపోయినది. అదిగాక నీవు మితిమీరి మాట్లాడుచున్నావు' అని యొక చీటీవచ్చినది.'

లీల తన వెంటరాగా, శకుంతల యాతని గదిలోని కేగినది. అలమాడులో కాగితము జూచినది. ఆకాగితములపై నొక విలాస దండ (Hand cane) మున్నది. ఆమె యాకర్రను దీసి చూసినది. అది రక్షసి క్షమైయున్నది. శకుంతల నిర్విణ్ణయైనది. అట్లయిన ఈశ్వరలాలును వినాయకరావే యాదండముతో గొట్టి యుండునని యూహించినది. ఆమె లీల కేవిధమైన యనుమానము కలుగకుండ, కాగితముతీసి, పైపుచేసి లీల చేతికిచ్చినది. ఈశ్వరలాలుచే సంతకము చేయించి, లీలచే సాక్ష్యముగ సంతకముచేయించి, వినాయకరావు 'శకుంతలా! లీలా! మీరిక వెళ్ళిపోవచ్చు' ననినాడు. శకుంతల వెంటనే హొటలునకుబోయి, డాక్టరు నవజీవన్ మెహతాను తెలి ఫోనులోబిలిచి 'జరుగుచుగా మాట్లాడవలసియున్నది రమ్మ' అనినది.

పదినిమిషములైన గాకుండ నవజీవన్ మెహతా వచ్చినాడు. శకుంతల జరిగిన దంతయు జెప్పినది 'సోయోకా మార్గమున నెవ్వరు నడ్డముగ నుండరాదు. రెండవ గ్యాంగులోని రత్నలాలు చనిపోయినాడు. ఇక—' అని యాతడు పలికినంతనే ఆమె 'సోయోకాయెవరు? వినాయకరావేనా?' యని యడిగినది.

'ఆతడు సోయోకా ముఖ్యప్రతినిధియని నాయుద్దేశము'

ఈశ్వరలాలో—'

'అతడు నేవనల్ బ్యాంకు జనరల్ మేనేజరు. నాధనము. రత్నలాలుధనము. వినాయకరావు ధనము వతని బ్యాంకులోనే యున్నది. వినాయకరావు రేపు తన ధనము నా బ్యాంకునుండి తీసివేయునని నాయుద్దేశ' మనినాడు. డాక్టరు నవజీవన్ హమెతా? 'అధనముండుచోటు వెలిసినచో' నని మఱల పలికి బాక్యము ముగించక విడిచినాడు;

శకుంతల మఱల ఆఁసు పైమైనదని లేచినది. హత్యచేసిన దెవరో యామె యెరుగును. ఈశ్వరలాలును గాయపఱచిన దెవరో తనకు బాగుగా తెలియును. వినాయకరావు కంపెనీ యుద్యోగము నుండి సాధ్యమైనంత ద్వరలో విడివడవలయునని యామె తలంపు. వినాయకరావు స్వభావమామెకిప్పుడు తెలిసినది. బ్యాంకుపద్ధతికి వ్యతిరేకముగా బ్రవర్తించినందులకే యతః డిశ్వరలాలును తలపై గొట్టెను. ఆమె ఆఁసు చేరినంతనే వినాయకరావు గదిలోని గంట మ్రోగినది. ఆమె లోనికేగినది.

రాత్రి శ్రమయని తలంపక, వచ్చినందులకుఁ జాల సంతోష ముగనున్నది.

ఆమె యూరకుండినది.

‘శకుంతలా! డాక్టరు నవజీవనమెహతా కర్ధరాత్రముననే ఈశ్వరలాలు పృథ్వాంతమును దెలియపఱచి యుందువు అవునా!’

‘కాదు. నేనాతని కలిసికోలేదు.’

‘కలిసికోనిచో బ్రమాదములేదు. ఆతనితో మరేవిషయములు చెప్పినావు?’

‘ఈశ్వరులాలు శిరముపై కర్రతో మీరే మోదినారనికూడ చెప్పినాను’

ఆతడు యిసుమంతైన విస్మయము కనుపఱచలేదు. ‘ఓబిలు మీ రెటరుపేపర్లుంచినారని తలచినాను. అయితే నేను చాలచెడ్డ

వాడనని తలచుచున్నావా?' 'అని వినాయకరావు పలుక' శకుంతల 'సామాన్యమైన దుష్టత్వముకాదు. భయంకరమైన దుష్టత్వము' అనినది.

'శకుంతలా! అంత భయంకరమైన దుష్టస్వభావము కలవాడ నా? నేనండజును దుష్టుడనే. ఇదిగో మఱొకయుత్తిరము పైవు చేయుము' అని యిల్లు చెప్పినాడు.

'మేనేజింగు యిరక్తు'

నేపనల్ బ్యాంకు, బొంబాయి.

అయ్యా!

నాతాలూకు మీ బ్యాంకులో నున్నధనము బొంబాయి లండ్ మహారాటా బ్యాంకులోనున్న నాఖాతాను జమకట్టించవలెను. సేఫ్ డిపోజిట్ లోనున్న నాచిన్నపెట్టి యియుత్తిరము దెచ్చిన ఫెంగ్ హాకిచ్చి, రసీదు వుచ్చుకొనవలెను.

(సం) వినాయకరావు

ఇట నిట్లుండగా వినాయకరావునుగూర్చి నవజీవన్ మోహతా యను, ఈశ్వరలాలును లేమింగ్లనుపార్కులో గూర్చుండి సంభాషించు కొనుచుండిరి. వినాయకరావుపై నవజీవన్ మోహతా కున్నంత యనుమానము ఈశ్వరలాలుకు లేదు. వినాయకరావు తన బ్యాంకునుండి ఖాతాను మఱొక బ్యాంకును మార్చుకొనునని నవజీవన్ మోహతా చెప్పియుండెను. తాను వినాయకరావునెడ పగఁ బూనియుంటిననియు, నెట్లో యిట్లు ఆపగ నాధించుకొందుననియు చెప్పి వెడలిపోయినాడు.

‘అయితే శనివారమునాడు నీవు మానివేయుట తప్పదా శకుంతలా!’

‘తప్పదనియే నాయుద్దేశము’

‘నామాటవినుము వచ్చే శనివారమువఱకును మానవలదు’ అని వినాయకరావనినాడు తరువాత నామె మొత్తములు పైపుచేసినది. నాల్గంటలకు నొకడు ‘ఇంద్రభవనమునుండి టీ గొనివచ్చినాడు అనుదినము హోటలునుండి ‘టీ’ రాగానే శకుంతలయేవెళ్ళి వినాయక రావుగదిలోనుంచెడిది ఆమె స్టేబుల్లో టీనుంచి యాతనిబట్టపైనిడి నది. అతడుజేబులోనుండి నీలిరంగు కాగితముతో జుట్టబడిన యొక పొట్లమును, గులాబిరంగు కాగితమునకు జుట్టబడిన యొకపొట్లమును కీసినాడు ‘అది నేమి? అట్లుపరీక్షించుచున్నారని శకుంతలయడుగ నాతడు ‘ఇందువిషముకలిసినదేమో చూచుచున్నాను. ఆర్పిన్కో, స్ప్రిక్ నైను, యాకొనైటు, కోనైడు మున్నగునవేవైన టీలోగలుప బడినచో బ్రాణముదీయగలవు నాకిప్పుడెల్లయెడల శత్రువులే వైద్య వృత్తిలో నొకశత్రువు’ అనినాడు—

‘ఎవరు? డాక్టర్ నవజీవ్ మెహతాయై యుండునా’ అనియామె తలచినది. తరువాత కొన్నియత్తరములు పార్కిలు వచ్చినవి. ఆమె యాపార్కిలుదారములఁ గత్తిరించినది. వినాయకరావు మెల్లగా విప్పి నాడు అదియొక యాపిలు ఆఫలమునకు సుమారు నూరుసూదులు గ్రుచ్చబడియున్నవి. ‘ప్రతి సూదికి విషమున్న’దని వినాయకరావు హాసమొనరించిఘటల ‘ఈసూదులు అస్తరాక్కు అను విషముతో నింపబడినవి’ అని యాపండు నొకపెట్టెలోనుంచి తాళము వైచినాడు.

‘షిని వెవరు పంపియుందురు? జాస్టరు నవజీవన్ మెహతా కాదుకదా!’ అని శకుంతల—

‘అత్తయ్యండదు—ఏమో’ అని వినాయకరా వాలోచనా ధీనుడైనాడు అతని నయనములు క్రోధాదుణములైనవి ‘మిమ్ము చూచినంతనే నాకు భయమగుచున్నది’ అని శకుంతల పలుక ‘శకుంతలా నేను భయంకరముగా నున్నాననితలంపవలయును. నీవు. బి. ఏ, ప్యానాయి నను లోకానుభవము చాలనిదానవు. భయంకరమైన విషయముల నిక నెన్నటినో నీవు చూడవలసి యున్నది’ అనినాడు వినాయకరావు శకుంతల తనగదిలోనికి వెళ్ళిపోయినది. లీలవచ్చి ‘శకుంతలా! ఫెంగ్ హో మేనేజరట’ అనినది ఇంతలో వినాయకరావా దారిని పోవుచు, ఆమాట విని ‘శకుంతలా! లీలా! ఫెంగ్ హో మేనే జరై నాడని మీరు భయపడనక్కఱలేదు అతనికి మీకు నెట్టిసంబంధమునుండదు అనినాడు.

ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ వచ్చి ‘అమ్మాయి! శకుంతలా! నిన్ను మఱికోన్ని ప్రశ్న లడుగుటకు వచ్చినా’ ననినాడు.

‘ఇదివఱకే యర్గిసాదకదా!’

‘అయినను మఱల మఱల నడుగుట పరిశోధన విశేషము ఒక సారి మఱచినది. మఱొకసారి సాక్షులు చెప్పచుందురు.’

‘ఫెంగ్ హోనుకూడ ప్రశ్నించితిరా!’

‘అహ! అతడు నూరతులోనుండినట్లు చక్కగా కల్పింపబడినది వినాయకరావు ఉన్నాడా!

‘లేదు.’

‘గదిచాల చక్కగా ఉన్నది. క్రిందకాన్ స్టబ్బిలుఉన్నాడు. అతని నిటకు రమ్మందురా అమ్మాయి!’

‘దయయించి మీరు యీవలకు వచ్చినచో నేను వెళ్ళి వచ్చు కొనివచ్చెదను.’

‘అబ్బో! గట్టిదానవే. అయితే నాదగ్గరవారంటున్నది’ అని చంద్రమోహన్ యొక కాగితము చూపినాడు ఇంతలో వినాయకరావు వచ్చి ‘సెర్పివారంటా! వచ్చి నెదకికొనుము’ అని చంద్రమోహన్ వంక చూచినాడు చంద్రమోహన్ ‘వినాయకరావుజీ! ఈశ్వరలాలుబ్యాంకు కరు నెవరుకొట్టినాడు?’ అనియడిగినాడు—

‘ఏమో ఎవరుకొట్టినాడు?’

‘నల్లమందుమున్నగుమత్తుమందుల నెగుమతిచేయు రెండుకంపెనీల యజమానులలో నొకకంపెనీవారికి ఈశ్వరలాలేదో యపకారము చేసియుండునని నాయుద్దేశము—’

‘ఉహూ!'

‘వినాయకరావు! నీవు హిందూ దేశమంతయు తిరిగియుండువు. సోయోకా నెచటనైన చూచినావా—’

‘చూచినాను—నీవో—’

‘లేదు ఆతనికంపెనీ యీమత్తుమందులవ్యాపారములలో నపారముగ లాభమార్జించుచున్నాడు. అవర్తకము నెట్లయిన నాపవలయును కాని వినాయకరావు! మంచి గడుసుపైపిస్తుగరలును సంపాదించినావు ఆమె వారంటుచూపినను, నీవురాకుండ గదివెదకుటకు వీలులేదన్నది. ఫెంగ్ హోపై ననుమానములేదు!’

‘అయితే శకుంతలపై నున్నదా?’

‘రత్నలాలు హత్యకుబూర్వ మాతనిగదిలో తేబిలుమీదనున్న విస్కీసీసాలలో నొకదానిలో రెండుబొట్టుల ‘ఆఖిని’ యున్నది. ఆమె యే యాసీసాలలో నానల్లమందుద్రావకమును రహస్యముగనుంచెనని

నిర్ధారణమైనచో చిక్కే, అసాయంకాలమునుండి రత్నలాలు మితి తప్పి క్రొగుచుండెను. నేనుపోయివచ్చెదను'

‘క్రొత్తవిశేషము—అభిని! అనుకొనినాడు వినాయకరావు తనలోదానే.’

ఇరువది నాల్గవ ప్రకరణము

వివాహము ముగిసినవ

నాటిసాయంకాలము లేఖలనన్నిటిని పైపుచేసి, శకుంతలనంత కమునిత్తము వినాయకరావు గదిలోనికేగినది. అట ఫెంగ్ హో! రత్న లాలును నీవు చంపినావా? యను ప్రశ్న నెలువడినది.

‘అమ్మయీ నాతండ్రిని చిత్రవధగావించిన యొకచైనావానిని దప్ప నేనెవ్వరిని చంపుట యయిచి, కొట్టినవఁ గొట్టలేదు.

‘ఫెంగ్ హో! ఎందులకడిగినానోనాకే తెలియదు. క్షమింపుము’

‘అడుగవలసినదే హత్య జరిగినపుడు ఫెంగ్ హోయాగదిలో నుండుట నీవు చూచినావుగదా? అని వినాయకరావుగ ‘అవును, చూచినానని శకుంతల పలికినది.

‘ఆతడు వెడలిపోయి మీతో చెప్పినాడు మీరు వచ్చినారు’ అని మఱల వ్రాకుచ్చివంతనే ‘శకుంతలా! పంటికొప్పికి అభిని కంటె మంచిమందు లెన్నోమున్నవినుమా’ యనినాడు వినాయకరావు.

‘అభినియా? నేనెప్పుడును చూడలేదు—వినలే’ దని యామె తెల్లజోయినది.

‘రేపేకదా నీవు వెడలిపోవురది’ అని నాడు వినాయకరావు.

శనివారమునాటి యుదయమున శకుంతల ఆఫీసు గదిలో గూర్చుండియుండగా చౌకరు కుర్రవాడువచ్చి కవరునిచ్చినాడు. అందులో నామె తనకు రావలసిన జీత మెనుబదిరూపాయలును రాత్రి వచ్చినందుల కదనముగా బదిరూపాయలును మొత్తము తొంబది రూపాయలున్నవి బదిరూపాయలు అదనముగా నీయకపోయినచో బాగుండియుండునని యామె తలచినది. కారణముమాత్ర మామెకే తెలియదు. ఒంటిగంట యైనది. నాడు ఆఫీసు ఒంటిగంటకే మూయుదురు. వినాయకరావుతో జెప్పి వెడలిపోవుట మంచిది. శకుంతల యాతని గదిలోనికి వెళ్ళినది. ఆమెనుజూచి యాతడిస్థి ప్రశ్నించి నాడు.

‘ఏమి?’

‘నేను వెళ్ళుచున్నాను—’

‘సేట్లో హరుమల్లుకు జవాబు వ్రాయవలసినదెప్పుడు?’

‘సోమవారము—’

‘ఆనాడు తప్పక జ్ఞాపకముచేయుము—’

‘జ్ఞప్తికిదెచ్చుటకు నేనుండినగదా! నేను నేడే వెడలిపోవుచున్నానని మీకు తెలియునుగదా?’

‘ఆహా! ఆలాగునా? మీకేను విచారణయెప్పుడు?’

‘సోమవారము—’

‘సరే రాజోవు శనివారమువఱకు బనిచేయుము.’

‘నాకు బనియున్నది—’

‘వీలులేదు. ఈవారముకోజులుకూడ పనిచేయవలసివచ్చే—’

ఏలనో కాని ఆమె యతనిపలుకున కెదురాడ లేకపోయినది. సోమవారమునాడు కోర్టుకువెళ్ళి సాక్ష్యమిచ్చి యామె నాల్గుగంటలకు

బదినిమిషము లున్నదనగా ఆసీనుచేరినది. ఆతడు భేదీరు త్రాగునొ
 'ఏమైనది?' అని యడుగ మజ్జల వాయిదాపడినది. అని బదులు
 పలికినది.

‘సవజీవన్ మెహతాకూడ వచ్చినాడా?’

‘ఆతడు నాకు గాన్పించలేదు.’

‘పంటినొప్పికి నల్లమండేలనని నేనన్నమాట చెప్పలేదుకదా?’

‘నాకు బోధపడలేదు. ఎందులకు జెప్పవలయును?’

నేనైనచో జెప్పను. అయితే శకుంతలా! ఇంకను నీవు హోట
 లులోనే యున్నావా?’

‘లేదు. ఒక స్నేహితురాలి యింట నొక వారము దినము
 లుండి’ యేదైన యిల్లు చూచుకొందును. నేను రత్నలాలు గృహ
 ముననున్న సామగ్రిని గొంపోవలయును. లాయరు లారిని నామగ్రి
 వేలము వేయుదురట. వీలు ప్రకారము వారు ప్రవర్తింతురు.’

‘సరే నీవిప్పుడేపోయి నీసామగ్రి తెచ్చుకొనుము’ డాక్టరునకు
 గూడ నిది తెలియునా?

‘అ! తెలియును’ అని శకుంతల వెడలిపోయినది. రత్నలాలు
 పరిచారక లామె సామగ్రిని కాదులో నర్దిరి. ఒకబీరువా యామెకు
 మిక్కిలి ముఖ్యమైనది. ఆబీరువలో నయిదు అరలున్నవి. మూడు
 అరలు తెలువబడినవి. అందులో నామె తన దుస్తుల నుంచుకొనినది
 ఆబీరువాను రేడియో యంత్రమును దీసికొని బండిలోనుంచి శకుంతల
 దుఃఖబాష్పాకులనయనలై యున్న పరిచారికలు సాగవంప కొలాబాలో
 నున్న మనోరమాదేవి సాధమునకు వెడలిపోయినది.

ఇరువదియైదవ ప్రకరణము

రింగ్స్ అండ్ కంకెస్

డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా, మనోరమా దేవి సాధమున వరం డాలో నిలిచి, ఈశ్వరలాలు బ్యాంకుకు రాకకై వేచియుండెను. మనోరమా దేవి, భర్తయొక్క యాత్రమును గమనించి 'ఎందుల కంత తొందర ! ఆతడు రాకపోడు' అనినది. శకుంతల తనకా సాధ మున నిర్ణయింపబడిన గదిలో దన సామగ్రి సర్దుకొనినది. ఆమెవచ్చి వారితో సంభాషణ కుపక్రమించినది. 'నాతో మాట్లాడుటకు ఈశ్వరలాలు బ్యాంకుకు వచ్చును' అనినాడు. ఆత డెవరో శకుం తలకు వెంటనే స్ఫురింపకపోలేదు. ఎనిమిదిన్నరకు ఈశ్వరలాలు వచ్చినాడు. నవజీవన్ మెహతా, ఆ బ్యాంకుకును వింసున కాహ్వా నించెను. శకుంతల యుత్సాహముగాలేదు. మనోరమా దేవి తన వదినె యని డాక్టరు ఈశ్వరలాలుతో కెప్పినాడు. మనోరమా దేవికి గూడ నావిందు సంతోషజనకము కాలేదు.

డాక్టరు ! అనుకొన్నంత జరిగినది. ఒకవ్యక్తి నేడు మన బ్యాంకులో దన ఎక్కొంటు తీసివేసినాడు.

'అహ ! నేను న ట్లేతలచినాను. ఈశ్వరలాలు! ఆతడాపెట్టెను గూడ గొంపోయినాడా ?'

'కొనిపోయినాడు. నా హృదయమిప్పుడు నిశ్చింతమైనది'

మనోరమా దేవివచ్చి, తననాథు నుద్దేశించి, 'నీకొఱకు ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ వచ్చినాడు' అనినది. ఈశ్వరలాలు చంద్ర మోహనునకు గాన్నించుటకు సమ్మతి నీయకపోవుటచే మనోరమా దేవి యాతనిని దన ఫోటోలు చూచుటకు రమ్మని గొంపోయినది

శకుంతలకూడ వారితో నేసినది. ఇన్స్పెక్టరు లోనికివచ్చి యొక కుర్చీపై కూర్చుండి 'డాక్టరు! ఆనమయమున వచ్చిరానని అన్యధా తలపకుము. రత్నలాలు సౌధమున కీవలనున్న పాద్యులలో నొక పాదలో నీపొట్లము కనబడినది. ఇందులో నాలుగు డ్రాముల నల్లమందు ఉన్నది. రింఫ్రే అండ్ కంపెనీవారి షాపులో రత్నలాలు హత్యజరిగిన దినమున నీవే కొన్నట్లు వ్రాయబడియున్నది. రత్నలాలుత్రాగిన విస్కీసీసాలలో నొక దానిలో నీయభినియున్నది. రత్నలాలు హృదయమున నల్లమందున్నదని డాక్టరులచే కనుగొనబడినను, నాకోరిక చొప్పున యాచూట పైకిరాకుండ ఆవుచేయబడినది. దీనికి దగిన సమాధానము చాలోచించుకొని తెలుపుము. లేనిచో హత్యాపరాధము నీపై మోపవలసియుండు' ననినాడు. నవజీవక్ మహతా నిశ్చేష్టుడై యట్లే కూర్చుండిపోయినాడు.

ఇరువదియావవ ప్రకరణము

“ షే న ”

‘నిజమే. నేనే యీ ‘టింక్చరు ఆఫ్ ఓపియము’ (Tincture of Opium) రింఫ్రే కంపెనీలో కొనినాను’ అని డాక్టరు నవజీవక్ మహతా ఇన్స్పెక్టరు చంద్రమోహన్తో ననినాడు.

‘రత్నలాలు కొఱకేనా!’

‘అవును. ఆతడు నిద్రలేమివ్యాధి (Insomina) చే బాధపడుచున్నందున నీటింక్చరుఆఫ్ఓపియము వాడుచునిసలహాచిచ్చినాను’ అట్లయిన ఆతడే విస్కీసీసాలలో నల్లమందు బడ్డవైచుకొని ‘త్రాగెననిసియభిప్రాయమా?’

‘నాయభిప్రాయమేదో యిప్పుడు తెలుపజాలను. రత్నలాలు మాతృశిరిగ నాటిరాత్రి తొమ్మిదిగంటలకు తెలిపానులో నాతనితో మాట్లాడిన విషయము ఏవేల కోర్కెలో జెప్పలేను?’

‘జాప్ట్! అది యశవరము. ఆరాత్రి ఎనిమిదిగంటలవఱకు నీవు రత్నలాలు సాగమున, ఆతనిగదిలోనున్న విషయముగూడ దాచబడినది తెలియునా?’

‘అవును. శకుంతలతో నున్నాను.’

‘అదే శకుంతల నిన్ను ఆతని గదిలో విడిచి, మేడమీదకు జోయి, పదినిమిషములవరకు దిరిగి రాలేదు. అదిగాక ఆతడు మధ్య పానము చేయునని నీకు బూర్తిగా తెలియును. మత్తుమందుల వ్యాపారములో నీకునురత్నలాలుకును సమానమైన సంబంధమున్నది. ఆతడు నన్ను తొమ్మిదిగంటలకు గలిసికొనునని నీవెట్లో తెలిసికొని, నాతో నేదైన జెప్పుకొనునేమోయని యుల్లుచేసియుండువు. అదిరత్నలాలుకు నొషధప్రాయముగ విచ్చియున్నచో నీ ‘ప్రిస్క్రిప్షను’ పుస్తకములో గూడ మండి యుండవలయును. నన్ను నిష్కారమాడవలదు. వృత్తిని బట్టి—విధ్యుక్తధర్మమగుటచే నిట్టివే పెక్కువిచారకర వృత్తాంతములను తెలిసికొనుచుండవలయును. ‘గుడ్ నైట్’ అని చంద్రమోహన వెడలిపోయినాడు. ఆతనిముఖమున కత్తివాటువైచినరక్తము రానంత వెల్లదనము నొందియున్నది. తానానాడా నల్లమందురు పార్కులో నేల బడవైచితిని యని మెహతా తన తెలివిహీనతను నిందించుకొనెను. అది ప్రిస్క్రిప్షన్ బుక్కులో వ్రాయుట మంచిదని తలచినాడు. అయిదునిమిషములైనది. సవజీవన్ మెహతా, ఈశ్వరలాలు, శకుంతల, మనోరమాదేవి యున్నగదిలోనికి జోయినాడు. శకుంతల పియానో వాయింపసాగినది. ఈశ్వరలాలు వాద్యము ముగిసిన పిదప

‘నాచిత్తియు నిర్భరానంద వివశమైనది. నాకెప్పుడు శాంతియే కావలయును. నాజీవితమే శాంతిమయము. తుదకు నాయినపపెట్టి తెఱచుటకుగూడ శాంతి అని యర్థమిచ్చు ‘పీస్’ ‘Peace’ అను పదము నుండి ఒక్క అక్షరము తొలగించి ‘పేస్ (Pace) అని ఏర్పఱచినాను. పదిన్నర దాటినది. తేపు మీరు నాయ్ఁటికి భోజనమునకు రాగోరెదను.’ అని వెడలిపోయినాడు. అతనిని సాగనంపి డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా లోనికి వచ్చిన పిదప శకుంతల ‘నవజీవన్! నీవు భాగ్యవంతుడవేనా?’ యని ప్రశ్నించినది.

‘ఏమి! అట్లడుగుచున్నావు. వారముదినములలో నయిదులక్షల డెబ్బదియాఱువేలరూపాయల భాగ్యమున కధికారి నగుదును.’

అసంఖ్యనే యాతడు ఇండియన్ ప్రేషింగుకంపెనీ ఆఫీసులోని యినుపమందనమున లభించినకాగితముపై జూచినాడు. ఒకసారి వినాయకరావుగది శోధించినచో నాధనమెచ్చటనున్నదో తెలియునని నవజీవన్ మెహతా తలపోసినాడు. మనోరమా దేవివచ్చి ‘పేస్’ అనగా నేమియని యడిగినది.

ఇరువదియేడవ ప్రకరణము

బ్యాంకుఖాతాదారు

శకుంతల ఆఫీసునకుబోవుసరికి వినాయకరావుయొక్కనువచ్చియుండలేదు. అతడు వచ్చునప్పటికి బదునొకండుగంటలైనది. అతనివదనమున వినుగు ప్రస్ఫుటమగుచుండుట నామె చూడకపోలేదు. అతడు ఫెంగ్ వలోమలిలిచి తీవ్రమగుస్వరముతో నేదోచైనాభాషలోమాట్లాడుటకూడనామెవినకపోలేదు. పండ్రెండున్నరకాతనిగదిలోని కేబిలుపై

నున్నగంట మ్రోగినంతనే శకుంతల నోటుబుక్కుతీసికొనివెళ్ళినది. వినాయకరా విష్ణునినాడు—

‘శకుంతలా! నీవుమరోరమా దేవియింటిలోనున్నావుకాదూ?

‘అవును. ఆమెమఱది నవజీవన్ చిరకాలముచుండి పరిచితుడు’

‘పరిచితుడు...న్నేహితుడు...కాని శకుంతలా! నేనొకయుత్తరమువ్రాసియిచ్చెద’నని ఎరిమిదిపంక్తు లొకకాగితముపైవ్రాసి కవ రులోనుంచి ‘ప్రయివేటు-డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా ప్రిన్సెసువీధి బొంబాయి’ అనివ్రాసి, ‘ఈయుత్తరము పగలు నీహ్యాండుబ్యాగ్ లోను, రాత్రులందు తలగడాక్రిందనుంచుకొనుచుండుము—నీకాతడున్నేహితుడేకాని యొకవేళ నవసరమువచ్చి—అతడు నిన్నుబాధించుచో యీయుత్తరము చూపుము వ్యతిరేకము చెప్పవలదు. నేను చెప్పినట్లుచేయు’ మనినాడు.

ఆమె కది యిష్టము లేకపోయినను ‘సరే’ యని ఆకవరును స్వీకరించినది. ఇంతలో నొకడువచ్చి కేబిలుగ్రామునిచ్చినాడు— అందిట్లున్నది.

‘బాంబేట్రేడింగుకార్పొరేషను—

బొంబాయి—

రంగూనులో నరెస్టయినవీజంటు చండీదాసు విడుదల చేయబడినాడు. అతడు ‘రోమియో’ స్టీమురుమీద బొంబాయికి బయలుదేరినాడు—

పోలీసుసూపరింటెండెంటు,

కెల్లీ.

ఆసమాచారమును శకుంతల చదివినది.

‘ఈసమాచారము ఒకవ్యక్తికి చాలకష్టముకలిగించును, సరే సీవిక వెళ్ళవచ్చును.’

*

*

*

*

దాదరులోనేయున్న ఈశ్వరులాలు బ్యాంకరు సౌధము మిక్కిలి రమణీయమైనది. మిక్కిలి ఖరీదుగలకుర్చీలు, బల్లలు, సోఫాలు కలిగి పరిశుభ్రత—సౌభాగ్యము మూర్తిభవించినవో యనునట్లుండును. ఆతడు వంటలవాడగు లక్ష్మణాభాయినీపిలిచి ‘నేటిరాత్రి మువ్వరు మిత్రులు భోజనమునకువత్తురు. పరోటాలు, బంగాళాదుంపకూర, జిలబీ. హల్వా, కూల్డ్రింకుస్ అన్నియు దయారుచేయుము. సరిగారాత్రి ఎనిమిదిన్నర గంటలకు వత్తురు. ఏలోపమును రానీయవల’దనినాడు.

పదిన్నరకు గుమస్తావచ్చి విజిటింగుకార్డు నిచ్చినాడు. దానిపైన ‘మేజరు వినాయకరావు డి. యస్. జీ.’ అని యున్నది. బల్లపైనున్న యుత్తరములు ద్రావరులోనుంచి, ‘రమ్మను’ మనినాడు. వినాయకరావు వచ్చి కూర్చుండినాడు—

‘నిన్న నాఖాతా మీ బ్యాంకునుండి తీసివేసినాను.’

‘అవును తెలిసినది. నాహృదయమునుండి ఏదోభారము తీసివేసినట్లయినది.’

‘అహా! నాస్వభావము మంచిది కాదను తలంపుతోనే నీవట్లు పులుకుచున్నావని నాయుద్దేశము. మీ బ్యాంకులో జరుగుచున్న తప్పుపనుల సవరించుటకే—నేను ఎక్కంటునుంచినాను.’

‘తప్పుపనులా?’

‘అవును. ఆతప్పులు సామాన్యమైనవికావు. వాని నన్నిటిని తెలిసికొన్ననాడే మీ బ్యాంకులో పెద్ద మొత్తముంచుట క్రేయస్క

రము కాదని తలచి తొలగించితిని. ఈశ్వరలాలు! ప్రేమచందు జీవాజీ యెవరు?' అని ప్రశ్నించి ఈశ్వరలాలు ముఖము వెల్లడనము నొందుట చూచి 'స్నేహితుడా! నీ బ్యాంకులో ప్రేమచందు జీవాజీ అను ఖాతాదారు నాకంటె యెక్కువ మొత్తమునుంచి వ్యాపారము చేయుచున్నాడు. నాసొమ్ముండుటవలన నీ బ్యాంకునకు నష్టములేదు గాని ప్రేమచందు ఖాతామాత్రము మిక్కిలి ప్రమాదకరమైనదని యెఱుంగుము. నీ బ్యాంకును దివాలాతీయించుటయేగాక నిన్ను కారాగృహమునకు కూడ పంపగల ఖాతాదారాతడు.'

'అయ్యా! వినాయకరావు బ్యాంకువ్యవహారముల మాట్లాడ వలదు. నేనెఱుగుదును మీ ఆఫీసులో పనిచేయు యువతిని గూర్చి యెఱుగుదును. ఆమె చాల మంచిది. మీరు వెళ్ళిపోవచ్చు'నని గంట నొక్కినాడు—

'యువతియా! నా ఆఫీసులో నున్నదా?' యనుచు వినాయక రావు తడబడినాడు—

ఇ రు వ ది యె ని మి ద వ ప్ర క ర ణ ము

చెక్కు

'అట్లయిన ప్రేమచందు జీవాజీ యను పేరుతో మీ బ్యాంకులో ఖాతా నుంచినది శకుంతలయేనా? నిజమా?'

'వినాయకరావు ఊమించి నన్ను బ్యాంకు విషయము లడుగ వలదు వెడలిపోమ్ము.'

అతడు లేచి 'ఈశ్వరలాల్! చెక్కుల సంతకము చేయుచున్నది. శకుంతలకాదు. నీవసత్యమాడుచున్నావు. గానిచో నిన్నే మఱివరో మోసము చేయుచుండి యుండవలయును.'

'ఏమో నేనేమియు జెప్పను.'

'సరే' యని వినాయకరావు వెడలిపోయిన పిదప ఈశ్వరలాలు గుమాస్తాను బిలిచి చితా తెప్పించి ప్రేమచందు ఖాతా పరికించిరాడు. 'అంగోరా నూనె ధర యెల్లున్నదని ఈశ్వరలాలు ప్రశ్నింప గుమాస్తా 56 నుండి 57 కు తగ్గిపోయినదనినాడు—

'సరే. అతని నొకసారి కలిసి కొనుమందును.'

'అతని నిదివఱకు జూడలేదా?'

'లేదు. ఈసంతకములన్నియు నెవరో స్త్రీ చేసినట్లు తోచుచున్నది. ఇరువదియైదువేల రూపాయలకు చెక్కువచ్చినది. ఏబది రూపాయలు తక్కువగా అతని ఖాతాలో నిల్వయున్నది. ఏమిచేయుమందురు.'

'సామ్మ నిమ్మ' అని కుప్పీలో జేరగిలబడి ఈశ్వరలా లాలో చనా ధీనుడైనాడు.

ఇరువది తొమ్మిదవ ప్రకరణము

శీల!

సిటీపోలీసుస్టేషనులో గూర్చుండిన సూపరింటెండెంటు విల్లీ ఇన్ స్పెక్టరుచంద్రమోహను నుద్దేశించి 'రంగూనులో నరెస్టుచేయబడి విడుదలయై వచ్చుచున్న చండీదాసువలన బ్రయోజనకరమైన వృత్తాంతమేమైన లభించునా? వినాయకరావు సోయోకాయని ఋజువుచేయదగిన నిదర్శనముల నేవైన సంపాదించినావా? డాక్టరునవజీవన్ మెహ

తాకు గూడ నీ మత్తుమందుల వ్యాపారములో సంబంధమున్నదా?’ అని యడిగినాడు—

‘సార్! హత్యతో సంబంధము లేకపోయినను వినాయకరావు నకు మత్తుమందుల వ్యాపారములో సంబంధమున్నది. నవజీవన్ మెహతాకుగూడ సంబంధము లేకపోలేదు.’

ఇంతలో కాన్స్టబులునచ్చి చండీదాసును రంగూనునుండి అతని ననుసరించినచ్చిన పేస్‌పోస్టు అను సి. ఐ. జి యిన్‌స్పెక్టరును వచ్చినారని చెప్పినాడు.

చండీదాసు సూపరింటెండెంటును జూచి యిట్లు చెప్పినాడు.

‘రత్నలాలుకు మత్తుమందుల వ్యాపారములో జాల సంబంధమున్నది. నేనాతని కొకసారి అయిదు అరల బీరువనిండుగ కొకెయిను నమర్చి, నష్టయిచేసినాను. అది రత్నలాలు సాధముననేయుండును. సోయోకాకు ముఖ్యప్రతినిధి యెవరో నేనెరుగను.’

‘సరే మిమ్ము విడిచిపుచ్చుదుము. మీరిక వెళ్ళిపోవచ్చు’నని సూపరింటెండెంటు పలుక, చంద్రమోహన్ లేచి ‘మిస్టర్! నాతో రమ్మో’ అని సమీపములోనున్న ‘ఆర్యభవత్’ రెస్టరెంటుకు గొంపోయి, ‘ఫలహారములు—టీ’ లిప్పించి గౌరవించి, ‘కుత్రమా! నీవు మాకేమియు నిక చెప్పనక్కరలేదు. ఒక్కనవజీవన్ మెహతా...’ అని యూరకుండినాడు—

‘డాక్టరు నవజీవన్ మెహతాయేనా? అతడు ప్రేమచంద్రుడీవా? పినతండ్రుమారుడు కాదూ!’

‘ప్రేమచంద్రా’ అని యిన్‌స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ నిర్విణ్ణుడైనాడు అది చండీదాసు కనిపెట్టినాడు నగరమును జూడబోయెద ననిచెప్పి చండీదాసు వెడలిపోయినాడు చంద్రమోహన్ తిన్నగానవజీ

వన్ మెహతా సౌధమునకుబోయి తలుపు తట్టిరాడు డాక్టరుతో నతడు లోనికిబోయి 'మిస్టర్ మెహతా! ప్రిన్సిపిల్స్ బుక్కుకొరకు రాలేదు భయపడకుము కొన్ని వివరములు తెలిసికొనుటకు వచ్చినాను రత్న లాలు సామగ్రిలో అయిదుఅరల బీరువా నల్లనిరంగుగలది యున్నదా అని యడిగినాడు—

‘లేదు. నాకుజ్ఞప్తిలేదు? ఏమి?’

‘ఏమియులేదు. దానియడుగు భాగము మరలతోనిండి, రహస్యముగ గీయదగినదైయున్నది. ఆయరలలో రత్నలాలేదైన దాచి యుండవచ్చును.’

‘నాకు జ్ఞప్తిలేదు నిజము చెప్పుచున్నా’ నని, తన యావేశము నణచుకొని డాక్టరు పలుక, చంద్రమోహన్ వెడలిపోయినాడు అబీరువా యరలలో నయిదులక్షల డెబ్బది యాఱువేలరూప్యములు నుండ వచ్చునని యతని యుద్దేశము ఒకవేళ ఈశ్వరలాలు బ్యాంకు లోదాచుకొన్నది వినియకరావు స్వంతధనమేయై యుండవచ్చును. ఆధనమా యరలలో నుండుటయే సత్యమగునేని, తనకిక నేమిలోటు? ఆతడు శకుంతలను బిలిచి ‘రత్నలాలు సామగ్రిలో నల్లరంగుగల అయిదుఅరల బీరువాయున్నదా?’ అని యడిగినాడు.

‘ఏమి? ఎందులకు? అది నాగదిలో నున్నది మొదటి మూడు అరలలోను నాదుస్తులు సద్దాగొనినాను—’

‘అబీరువాను రత్నలాలు నాకోకప్పడిచ్చెదనని చెప్పినాడు—’

‘వలయుచో నది నీకిచ్చెదను. రెండు అరలు తెరచుటకుశక్యముగాకున్నది. నాదుస్తుల నుంచుకొనుట కట్టిదే మరియొక బీరువా నాకీయవలయును’

‘అట్లే యిచ్చెదను’

ఆతనికి ఆబీరువా నాక్షణమే ప్రిన్సెసువీధిలోని తన సౌధము కు గొనిపోవలయునని యున్నది. గాని ఆమె యనుమానపడునని యారాటమును ఆవేశమును అణచుకొని 'దానిలో రత్నలాలు ఏవో మత్తుపదార్థముల నుంచి యుండవచ్చును. నేనువచ్చువఱకును; కరెండు అరలును తీయుటకు బ్రయత్నించకుము' అని నెడలిపోయినాడు.

ఆరాత్రి ఎనిమిదిగంటల పడునైదు నిమిషములకు డాక్టరు నవ నీవన్ మెహతా, మనోరమాదేవి, శకుంతలకాదలో ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరు సౌధమునకు భోజనమునకు వెడలిరి. సౌధమత్యంత రమణీయముగ నున్నదని మనోరమాదేవి యంగీకరించినది. భోజనములో నత్యంత రుచ్యములైన పదార్థములు వడ్డింపబడినను వారిలో నెవరికి సంతోషము కలుగలేదు. మేడయొక్క రామణీయకత చూచుటకై, లీలయు, శకుంతలయు బైకిపోయిరి. లీల మేడమీద నొక గదిలో పఠము వెనుకనున్న యినుపమండసమునుజూచి, వెను వెంటనే (Pace) అను సాంకేతికపదమును జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొనినది. ఆమెలో నడగియున్న చౌర్యపుబుద్ధి విజృంభించినది. వెను వెంటనే తన కడనున్న కాంబినేషన్ లాక్ సహాయమున నాయునుపమండ సము తెఱచుట కుద్యుక్తయై, 'శకుంతలా' నీవు క్రిందకు బోయి యుండుము. నవజీవన్ నిన్ను పిలుచుచున్నాడు' అనినది శకుంతల దిగి సంతనే యామె మండసము దెఱచి, బంగారపు సిగరెట్ కేసును వెంటనే తన హ్యాండ్ బ్యాగ్ లో బడవైచుకొని. మండసము మూసివైచి, వెడలిపోయినది. అటనుండి వారు 'ఎంపైర్ వెరైటీ అండ్ డ్యాన్సుహాలు' నకు బోయిరి. మువ్వరును టిక్కెట్లుకొని, బాల్కనీపై కూర్చుండిరి. స్టేజిమీద నొకయువతి కూర్చుండి పాటపాడచున్నది. ఆమెప్రక్క నొక నలుబదియైదు వత్సరముల ప్రాయము

గల మనుజుడు పేముక్చీలో కూర్చునియున్నాడు. ఆయువతి మిక్కిలి విలువైన చీర ధరించియున్నది. ఆమె కష్టములకున్న వజ్రపు కమలములు, లోలకులలో సమర్పబడియున్న కెంపులు ధగధగాయమానముగ బ్రకాశించుచున్నవి. ఆమె కంఠసీమనున్న రత్నహారము కూడ విద్యుద్దీపకాంతిలో మిలమిల మెఱయుచున్నది. ఆమె ముఖము సుపరిచితముగనే తోచినది. శకుంతల యామెను గుర్తించి, నేను చూచుచున్నది నిజమా? కలయా'యని యోచించినది. ఆమెలీల!

ముప్పదియవ ప్రకరణము

వినాయకరావు హెచ్చరిక

లీల తన స్నేహితురాలు లీల! తనవలెనే అరువది డబ్బది రూపాయలు సంపాదించుకొనుచున్న లీల కట్టి వజ్రాభరణము లెక్కడివి? ఆమె జనకుడు భాగ్యశాలియా? ఆమె వదనమున దోచిన యాశ్చర్యమును గాంచి, సవజీన్ మహలా 'ఆమెను నీ వెఱుగుదువు గదా!' అనినాడు.

'అవు' నన్నది శకుంతల మనోరమాదేవి భర్త నుద్దేశించి 'ఆమెకు సమీపముగా వెళ్ళిచూచి వత్తము' అన్నది. అతడును ఆమెయు క్రిందకు దిగి వెళ్ళుచు కాఫీత్రాగుటకు శకుంతలనురమ్యునిరి. ఆమె రాసని చెప్పినది. వారు వెడలిపోయిన పిదప, శకుంతల యొక దీర్ఘనిశ్వాసము విడిచి యటునిటు చూచినది. ఒకమూల స్తంభము వెనుకనున్న కుర్చీలోగూర్చుండిన వినాయకరావు నామెచూచినది. అతడులేచివచ్చి శకుంతలప్రక్కనున్న కుర్చీలోగూర్చుండినాడు. శకుంతలా! ఆమెలీలగదా' అరువదిరూపాయల జీతమైనను, ఆఱువేలకు

దక్కువ విలువచేయని వజ్రాభరణము లామె శరీరమున నున్నవి' అనినాడు—

‘ఆమె తండ్రి భాగ్యశాలియేమో’ అనినదామె!

‘మనోరమా దేవి ఆమె ముడిది, అని ముజల పల్కిన దామె.

‘ముడిది కాదు, భర్తయే, నీతో వదిలె-ముడిది యని చెప్పినారా?’

‘అవును.’

‘శకుంతలా! మనోరమకు రెండు దుర్గుణము లున్నవి. దొంగ తనముచేయుట ఆమె స్వభావము నీవస్తువులెవ్వియు నపహృతము కాలేదు గద! లీల ప్రక్కనున్న యత డామెతండ్రి. శకుంతలా! వారి యింటి కొకసారి వెళ్ళిరమ్ము. విశాలమైన ఆవరణ ఎన్నోపూల మొక్కలు ఒకగాఠేజి తప్పక చూచినరమ్ము.’

‘వారికి కాలన్నదా?’

‘ఉండి యుండవచ్చును. నేనొకసారి చూచినాను. శకుంతలా! మఱొకమాట, రత్నలాలు సామగ్రిలో నయిదుఅరల నల్లరంగు బీరువా యున్నదా?’

‘అది యేమి! ఇదివఱలో నొకరప్పుడే ఆప్రశ్న నడిగినారు. మీకెట్లు తెలిసినది? ఆబీరువాలో నేమిచిత్రమున్నది?’

‘నే నొకడను. రెండవారు ఎవరు? నవజీవన్ మెహతాయా?’

‘అవును.’

‘శకుంతలా! తురకు ప్రళయము వచ్చినను సరియే, ఆబీరువా నెవ్వరికిని యీయకుము. ఎవరిని దెలువనీయకుము. అదిగో డాక్టరు వచ్చుచున్నాడు.

‘నవజీవన్ మెహతా వచ్చినాడు. వినాయకరావు దంపతులకు గుడ్ నైటు’ అనినాడు. డాక్టరు నవజీవన్ మెహతా పెదవి కఱచుకొని నాడు. డ్యాన్సులు ముగిసిన పిదప వినాయకరావు వెడలిపోయినాడు.

‘అల్లుడున రాణిడు మనోరమయు నేనును భార్యాభర్తలమని చెప్పిరాణా శకుంతలా! దానికి గారణము లేకపోలేదు. నీకుదరువాత చెప్పెద’ అనినాడు. తనలో నతడసత్యమేలచెప్పవలయునని శకుంతల సంశయించినది—

ముప్పదియొకటవ ప్రకరణము.

‘శంకరశంకరయోగోమి?’

వినాయకరావు ఎంపైర్ శైలెట్ అండ్ డ్యాన్సింగుహాలు’ నుండి యీవలకు వచ్చుసరికి వర్షమారంభమైనది. కార్నేడైన నడ్డెకు దొరకునేసోయని చూతడు చూచినాడు. ఏదియుఁ గానరానందున వినాయక రావు వర్షమును లెక్కచేయక నడిచిపోసాగినాడు. అతడు బ్రూక్ వీధి కరమైలు దూరములో నుండగా దన్నెవరో యనుసరించి వచ్చుచున్న ప్లీసుమానము తోచినది. అంతలో నొక కాదు రాగా ఆకాదు నాపి వినాయక రావు లోనికెక్కి తలుపు వేయుసరికి కానుక నుండి ముఖమునకు నల్లని పిల్కజేబురుమాలు కట్టకొనిన వ్యక్తి యొకడు వచ్చినాడు అతని నేత్రములు మాత్రము కాన్పించుటకు దగిన రంధ్రము లున్నవి వినాయకరావు తటాలున రివాల్వరు తీసి, యాతనికి జూపి ‘ప్రేమచందు జీవాజీ! జాగ్రత!’ అనినాడు—

‘ప్రేమచందెవరో కాని వినాయకరావు! నామార్గమున కీవు నిరోధముగనున్నావు జాగ్రత!’

‘ఆప్రేమచచ్చగా—మిటిమీఱ సంతాపింపకుము. రివాల్వరు ప్రేలి నిన్ను జనరల్ ఆర్పుత్రిలో బడ వేయవలసిన శ్రమగలిగింపకుము.

‘సరే. విను. ప్రేమచం దెవరో నేనెఱుగను గాని నీవెవరో నాకు తెలియును నీగ్రాయరులో నున్న యుక్తరములే ప్రత్యక్ష

ప్రమాణములు' అని వెనుకకు దిరిగి, రివాల్యుతీసి ఛామ్పని ప్రేల్చి నాడు. వినాయకరావు ప్రక్కకువంగి యుండుటచే దెబ్బ తగులలేదు. డ్రైవరు త్వరితగమనమున కాదునుబోనిచ్చి 'ఇది చాలా విచిత్రముగ నున్నది. మీరెవరైనను నాకు తెక్కలేదు. మిమ్ములను పోలీసు స్టేషనునకు గొంపోవుడు' ననినాడు. వినాయకరావు జేబులోనుండి పదిరూపాయలుచోటు తీసి, డ్రైవరు కరమున కందించి, 304 బ్రూక్ పీఠ యనినాడు, ఆనుదోబ్బలవదనుడై డ్రైవరు మాధుమాటాడక యాయంటికడ కారాపినాడు.

వినాయకరావు తాళముచెవిని బీగములోనుంచిలోనికేగినాడు. తాను బయలుదేలుటకు ముందు దీపములు వెలిగియుండి, యిప్పు డాటీపోయి యుండుటచే నతడు విస్మయముకొంది స్పిచ్ కోక్కి లోనికేగినాడు. తనగది తలుపులు తెలుపబడియున్నవి. కేబిల్లుపై నున్న కాగితములు క్రింద చిందరవందరగా బడియున్నవి. ద్రావరు బలాత్కారముగ గ్రిందకు దీసివేయబడినవి. ఉత్తరముల ఫైల్లు తలక్రిందుగనున్నవి. ఫెంగ్ హోవచ్చి 'కిటికీలద్దములు పగులగొట్టబడి యున్నవి. ఆచారినే వోరులు వచ్చియుందురు. ఛాంగ్ శిరముపై బలమగు గాయమైనది. ఆతడు స్మృతివిహీనుడై పడియున్నాడు. ఇప్పుడే ముఖముపై జలము చల్లి వచ్చెద'నని యాతడు వెళ్ళగా వినాయకరావు పెలిఫానులో నెవరినో పిలిచి 'అరగంటకు బూర్యము జరిగియుండును' అని మఱల డాక్టరు నవజీవన్ మెహతాను బిలిచి, 'హల్లో డాక్టర్ ! ఇంటిలోనే యున్నావుకామా ?' అని చిందరవంద రయైయున్న కాగితముల సరిగా సర్దుకొనినాడు. ఫెంగ్ హో యింత లో నటకురాగా ముఖ్యములై కొన్ని పత్రయిలు, పోయిన'వని నాడు తనతో మార్గము నెవుడు ప్రేమచంద్ జీవాజీ సంభాషించినాడో యప్పుడే వినాయకరా వట్టికార్యము జరిగియుండవచ్చునని యూహిం

చి, ఎగిరిన ముఖములైన పత్రములను మఱొక నిగూఢస్థలమున బదిల పఱచినాడు,

ముప్పదిరెండవ ప్రకరణము

నాల్గు కోకెయిన్ ప్యాకెట్లు

శకుంతల కర్ధరాత్రమున మెలకువ కలిగినది ఆమె చిత్తమున నేదో చెప్పరాని యారాట ముదయించినది. ఆయావేదనకు గారణ మేమైయుండునాయని, శకుంతల ప్రక్కపై గూర్చుండి లేచి యాలోచింపసాగినది. మనోరమాదేవి — నవజీవన్ మెహతా — ఈశ్వర లాలు బ్యాంకరు—వీరెవరు నామె యారాటమునకు గారణభూతులు కాదు. అప్పుడామె హృదయమున వినాయకరావు తోచినాడు. లీలను ఎంపైర్ వెరైటీ హాలులో చూచినది. వినాయకరావుతో సంభాషించినది. ఆమె హృదయకుహరమున బ్రతిధ్వనించినది. వినాయకరావు చర్యలు ఆమెకు జిత్రముగ దోచినది.

ఆత డనిన తనకేలకో కోపము—నభిమానము ఆమెకేమియు దోచలేదు. ఆమె గడియారమువంక చూచినది నాల్గుగంటలైనది. ఏవేవో యాలోచనతోనే నామె తెల్లవారువరకు నిద్రింపలేదు. ఐదు గంటలకు లేచి, కాల్యకరణీయముల నిర్వర్తించుకొని, స్నానముచేసి శకుంతల కాఫీత్రాగి ఎనిమిదిన్నరకే యేమియు దోచకపోవుటచే ఆఫీసునకు బయలుదేరినది. ఆమె ఆఫీసుచేరినంతనే ఇన్ స్పెక్టరు చంద్ర మోహన్ ను, మఱియొక ఆఫీసురును, యిరువురు రక్షకభటులనుజూచినది. తనగదిలోనికిపోయి, ఆమెఇండ్లకు ననుసరించి, పైలుసరిచేయ సాగినది. గదివెలుపల చంద్రమోహన్; ఆఫీసురును 'ఇంకను ఆతడు

రా లేదు. అతడు వచ్చిన పిదపనే సోదా చేయుచున్నారా?' అని యడిగినాడు.

‘అవును అతడు వచ్చిన పిదపనే సోదా ఆరంభించుము. అది యెచ్చటనున్నది?’

‘ఈగది వినాయకరావుది. దీనివెనుకనున్న మఱొక చిన్న గదిలో నుండియుండునని నాయనుమానము.’

ఈ పలుకులను వికుంతల యాలకించినది. వినాయకరావు కేదో యపకారము జరుగునని యూహించినది. అతని నెల్లయిన నాయాపద నుండి కాపాడుట మంచిదని యాలోచించుకొన్నది. వెంటనే వినాయకరావు గదివెనుకనున్న చిన్నగది చెంతకు బోయినది. చంద్ర మోహన్ తాళముపైచి యుండుటచే కిటికీచెంతకు బోయి గాజు అద్దమును బగులగొట్టి లోని గడియను దీసి తానా గదిలో బ్రవేశించినది. ఒక పెట్టిమీద నాలుగు ప్యాకెట్లున్నవి. ఆప్యాకెట్లపైనున్న విలాసము సగము జర్మనీభాషలోను, సగము ఇంగ్లీషులోను నున్నది ప్యాకెట్లచించి చూచిన దామె చెల్లగా మిలమిల లాడుచున్న కొకెయిను అగపడినది. నాలుగు ప్యాకెట్లను యీవలకు గొనివచ్చి కిటికీ తలుపులు మఱల బంధించి బ్రద్దలైపోయిన కిటికీ అద్దమును నాలుగు ముక్కలుగా జదుకగొట్టి యా యద్దపు బెంకులను నాల్గు ప్యాకెట్లలోని కొకెయినును తూము కాలువలో బారపోసి నీరుపోసినది కొకెయిను కొట్టికొనిపోయినది. ఆమె వినాయకరావు గదిలోనికేగి తలుపు లోన బంధించుకొని ఆప్యాకెట్లు కవర్ల సగ్గిపుల్లతో నంటించినది. ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ రెండు మూడు సార్లు తలుపు తట్టినను ఆమె వినక తన పని ముగిసినవెంటనే యీవలకు వచ్చినది.

అతడా చిన్నగది కిటికీ అద్దము పగులగొట్టబడి యుండుట చూచి ‘ఏమమ్మా! నీవు చేసిన దేమి? కారాగృహవాసము కుతూహల

ముగ నున్నదా? ఈ యద్దము నెవరు పగులగొట్టినా? రని యడిగినాడు. ఇన్ స్పెక్టర్ లు గంభీరముగ నడిగినను ఆమె జంకుకొంకులు లేక 'ఏమి జేసినాను? ఎవరు పగులగొట్టినారు? ఎవరికి గావలయును?' అని తొణకకుండు వణకకుండు పల్కినది. చంద్రమోహన్ నిర్భాంతుడైనాడు. 'అమ్మాయీ! శకుంతలా! ఇన్ స్పెక్టరునకు జక్కని పాఠము నేర్పినా' పనినాడు తానంతకు మున్ను చూచియున్న ఆఫీసరు చంద్రమోహన్ వినాయకరావు గది సోదా చేయసాగినాడు. ఇంతలో వినాయకరావు వచ్చి ఇన్ స్పెక్టరును జూచి 'వారంటేదీ?' అనినాడు.

చంద్రమోహను వారంటుకాగితము చూపగా వినాయకరావు 'ఇది నాయిల్లు సోదాచేయుటకు జారీచేయబడినది. ఆఫీసు సోదా చేయుటకు నీకధికారములేదే?' అనినాడు. 'ఉన్నది' అని చంద్రమోహన్ మఱొక ఆఫీసరుకడనున్న యావారంటును దెచ్చి చూపినాడు. కొంతసేపు వెడకి చంద్రమోహన్ 'అవును ముందుగానే శకుంతల జాగ్రతపడినపు డవియెట్లు మనకు దొరకును?' అని వినాయకరావుకు బ్రద్దలైపోయిన కిటికీచూపి 'శకుంతలా! ఇందులకు దగు రీతిని పశ్చాత్తాపము నొందకపోవులే' అనినాడు.

'ఆమె పశ్చాత్తాపపడినపుడు నీకు దప్పక తెలిఫోనులో దెలియజేయుదునులే' యని వినాయకరావు పలుక చంద్రమోహన్ తల పంకించి రక్షకభటసమేతముగ వెడలిపోయినాడు. వారు వెడలిపోయినపిదప వినాయకరావు శకుంతలను దనగదిలోనికి బిలిచి శకుంతలా! అద్దము తొలగించినది నీవేనా?' అని యడిగినాడు—

'అవును ఆగదిలో నేరొయున్నదని వారు చెప్పకొనుచుండగా విని చూచితిని. నాలుగువ్యక్తులు కొకెయినుఉన్నది. కొకెయినుతూము కాలువలో బారపోసి కవర్లు దగ్గమొనరించినాను.'

‘చాలగొప్పయుపకారముచేసిచావు శకుంతలా! నీమేలుమఱచి పోను అగడియో కొక్కేయినున్నదని చంద్రమోహనున క్లు తెలియుచో చెప్పినాడా?’

‘లేదు—’

‘నాకుజాల నాశ్వర్యశరముగనున్నది. అతడే ముందుగావచ్చి యాప్యేక్షనట బడచెచియుండును’

‘ఎవరు?’

‘శకుంతలా! ప్రేమచందుడేవాఁ అను నాతని పని యిది’

‘అట్లయిన మీరు మత్తునుందుల వ్యాపారముచేయుట లేదా?’

‘శకుంతలా! అవసరమైన యనుమానములకు నీహృదయ మునదావీయకుము నాకు మత్తునుందుల వ్యాపారముతో సంబంధము లేదు. ‘కేసియానా’ యనుపేరుతో నుఖనిరేచనముననట్టి విశ్వలు తప్పనాకు దెలిసియున్నంతవఱకు బాంబేప్రేషింగు కార్పొరేషను ఏమియు విక్రయించుటలేదు’

శకుంతల హృదయాగ్రమున పెక్కు ఆలోచనలు తటిల్లతల వోలే మెఱసినవి.

ముప్పదిమూడవ ప్రకరణము

హంతకుడతడెవ్వఁ?

‘అట్లయిన మీరు సోయోకానని నాతో నొకసారి చెప్పినారే?’

‘అవును. అయినను మత్తునుందుల వ్యాపారముతో నాకేమి యుసంబంధములేదు. థెంగ్ హో నొకసారి రమ్మని చెప్పుము’

శకుంతల వెళ్ళి థెంగ్ హోను విలిచి, తనగదిలోనికి బోయినది గంటపేపైన పిడప విరాయకరా వామె గదిలోనికివచ్చి 'చీనావర్తకు నకు ప్రాసిన యుక్తిరమేది' యని ఏవో మార్పుచేసి, మరల వలదని మఱొకసారి పైపుచేయించితిని 'శ్రమ యిచ్చితిని మన్నింపు'మనినాడు.

శకుంతల నవ్వి 'శ్రమలేదు. మీపద్ధతులన్నియు నిపు డిపుడు బోధపడుతున్నవి.' అనినది.

'మఱి శనివారమునాడే మానివేయుదునన్నావే, యని వినాయకరావు నవ్వి వెళ్ళిపోయినాడు ఆతడు తిరిగివచ్చి 'శకుంతలా! నేటిరాత్రి యెచటనైన విందున్నదా? ఎచ్చటికైన బోయెదవా? యనినాడు.

'ఫనిలేదు 'ఓపెరావూసు' నుండి భక్తతులసీదాసు నాటకము రేడియోలో బ్రాడ్ కాస్తుచేయుచున్నారు అది వినుటయే నాపని'

'సరే. ఆ ఆరలబీరువానుగూర్చి ఏమరవలదు సుమా' అని యాతడు వెడలిపోయినాడు. మూడుసార్లు పైపుచేయించిన యుత్తరములో ఎఫ్. ఓ. ఐ. అనియున్నది. అందులో ప్రేమచందు అనువాని నిరోధములను సాధ్యమయినంత శ్రేణుముగ దొలగించుకొందునని యున్నది. ఉత్తరములన్నియు పైపుచేసి, ఆతనిచే సంతకములజేయించి ఒంటిగంటకు విరామకాలములో నేదియో జ్ఞాపకమురాగా నామె బస్సునెక్కితిన్నగా కోలాబాలో దాను బనిచేసియున్న మనోరమాదేవి సాధమునకు బోయినది. తా నెటకోపోవుదునని మనోరమాదేవి తాళపు జెవి నామె కిచ్చినది ఆమె సాధముపైకిబోయి చూచినది. తనగది తలుపు తెఱువబడియున్నది. ఆగదిలో మధ్య తన అయిదు ఆరలబీరువా పడియున్నది. నవజీవన్ మెహతా నాలుగవఅరను 'టరన్ స్క్రూ' సాహాయ్యమున దీయుచుండుటగాంచి, ఆమె నిశ్చేష్టురాలై నది. ఆమెనుజూచి, నవజీవన్ మెహతా టిచ్చవడి 'నీకు తెలియకుండ

యీమత్తుమందులను తొలగించుట యుక్తమని తలచినాను. మన్నింపుము. వినాయకరావేమి చేయుచున్నాడు. ఉదయమున ఈశ్వర లాలు యింటికి వెళ్ళినాను. నీవుకాఫీ త్రాగినావా?' అనియడిగినాడు.

‘త్రాగినాను. సరే ఆ యరను దెలుపు’ మనినదామె.

‘వలదు. నీవు లేనపుడేతీయవలయును. నేను లేనపుడుమా త్రము నీవుతెలువవల’దని ఖండితముగాజెప్పి యీవలకు వచ్చినాడు.

‘నాకాతాళపు జెవి నిమ్ము.’

‘నాసాధము తాళపుజెవి నాదగ్గర లేకుండ చేయుదువా?’

‘నీసాధమా! తెలియ’దని ఆతాళపుజెవి తీసికొని తనట్రంకు లోని కొత్తతాళముచే గదిని బంధించి, వెడలిపోయినది. విచార భరితాత్మ్యమైన తన దురదృష్టమును నిందించుకొనుచు నవవన్ మెహతా వెడలినాడు. ఆమె అక్కినుకు బస్సుమీద వెళ్ళినది. నౌకరు కుర్రవానిచే కాఫీ తెప్పించుకొని త్రాగినది. ఇంతలో బెలిఫోను గణగణ మ్రోగినది. ఆమె వెళ్ళి ‘ఎవరువా’ రని యడిగినది.

‘నేను ఈశ్వరలాలును. ఆమాట్లాడునది శకుంతలయేనా?’

‘అవును. శకుంతలా! అత్యవసరమైన కార్యము. అరగంటలో దిరిగి వెళ్ళిపోవచ్చును. సాధ్యమైనచో నీయజమానికినా కడకువచ్చు చున్నానని చెప్పకుండుట మంచిది. ఇప్పుడే రావలయును. నీకొఱకు వీధిలో నిలిచియుండును.’

శకుంతల వినాయకరావు గదిలోనికివెళ్ళి అరగంట సెలవిమ్మని ఈశ్వరలాలు ఏదో జరుగుచుగా సంభాషించుటకు రమ్మనినాడనిచెప్పి యాతని సెలవుగొని వెడలిపోయినది.

దాదరులోని ఈశ్వరలాలు సాధమును శకుంతల సమీపించి నది. వీధిలోనిలువబడి ఆమెరాకనాతడు నిరీక్షింపసాగినాడు. ‘రమ్ము.

నీకొటకే చూచుచున్నా' నని యతఃశ్రవణో దనకాదులో నెక్కినాడు. ప్రైవరు త్వరితగమనమున బోసీయసాగినాడు.

‘నేనరగంటలో ఆఫీసునకు దిరిగివెళ్ళిపోవలయును’

‘అవును. అట్లే వెళ్ళిపోవచ్చును. శకుంతలా! లీల మీరొకటి నులొ పనిచేయుచున్నదా? ఆమె భాగ్యశాలినియా?’

‘ఆమెతండ్రి ధనాభ్యుదయి విందును.’

ఇంతలో కారు మూడుగేట్ ఆవరణదగ్గర యొక్కసరిగా కుదుపబడి ఆయావరణానికి పోబోవ ‘ప్రైవర్! తిన్నగా బోనిమ్ము’ అని కఠినముగ బలికినాడు. ప్రైవరుతిన్నగా బోనిచ్చినాడు. వారు లేమింట్లను రోడ్డున బోసాగినారు. ఆ ఆవరణానికి కారు నెందులకు నడుప బ్రయత్నించినాడాయను సందేహమాతని చిత్తమున నుత్పన్న మొనరించినది.

‘వారమురోజులైన దీక్రోత్తిప్రైవరు నొకరికదిరి. ఏమో... నాకంతయు సంశయాస్పదముగానున్నది.కాని గొప్పవర్తకులు, ఉద్యోగులుయిచ్చిన యోగ్యతాపత్రములు చూపినాడు. ఆ ఆవరణ లోనికి కారువెళ్ళియున్నచో నేను యీపాటికి హత్యగావింపబడి యుండును...లీలసంగతి ఆశ్చర్యముగానున్నది. ఆమె సహజముగా భాగ్యశాలియా? లేక నన్ను మోసము చేయుచున్నదా?’

‘ఆమెకు మీ బ్యాంకులో ఖాతాయున్నదా?’

‘సరే’ యనియతఃశ్రవణో నాఫీసుకడదిగబెట్టి వెడలిపోయినాడు.

ఆమె గదిలోనికి వెళ్ళినంతనే గట్టమ్రోగినది. శకుంతల వినాయకరావు గదిలోనికి వెళ్ళినది. అత డామెవంక చూడకయే ‘కారులో నెంతదూరమువెళ్ళినావు’ అని యడిగినాడు.

‘నేను కారులోవెళ్ళినానని మీరెట్లు తెలియును?’

‘పెంగ్ హోచూచినాడు, ప్రైవరుముఖము చూచినావా?’

‘చూచినాను. చాలతీక్షణములైన దృక్కులాతనివి. గడ్డమున్నది. సులోచనములు ధరించివాడు.’

‘మూర్రీగీట్ ఆవరణదగ్గర ప్రమాదమేమియు జరుగ లేదు గదా! కారా ఆవరణలోనికి బోయియున్నచో నీవాక్కర్తవే యీ పాటికి దిరిగి వచ్చుచుండువు. ఆతడు నిజముగా జిత్రవధ గావింపబడి యుండును. ఆ జైత్రవధ ధరించిన గడ్డమది నిజమయినదికాదు.’

‘ఆతడెవడు? ఆతనినిగూర్చి ఈశ్వరలాలుకు తెలియదా?’

‘తెలియదు. నేటిసాయంకాలములోగా తెలియజేయబడును ఆ జైత్రవధ ప్రేమచందు వాడే! గొప్పజిత్తులమారి సరే అంతయు నీ కెందులకు అతడే నాహంతకుడు?’

‘శకుంతలా! కళవళపడకుము. నేను చెప్పినట్లు చేయుము. లీల యిట్లుచూచినావా?’

‘లేదు—’

‘అట్లయిన నేటిసాయంకాలమే చూచిరమ్మ.’

ముప్పదిమూడవ ప్రకరణము.

‘చెక్కులమీద సంతకములు’

సాయంకాలము ఆసీనునుండి వెడలిపోవునపుడు శకుంతల ‘లీలా! నాకేమియు దోచుటలేదు. నీతో మీయింటికి వచ్చెదను’ అన్నది. ‘మాయింటికా—నేడా—సరే. రమ్మ’ అని తీసుకొని వెళ్ళినది. ఆమె నిల్లిపరేలులో నివసించుచున్నది. శకుంతల విశాలమైన ఆవరణ

లోనున్న ఆయింటిలో చాల ఖరీదుగల సోఫాలు, కుర్చీలు, బల్లలు చూచినది. గారేషీకీవల నొక డాబాయున్నది. ఆడాబామీదనున్న చిన్నగదిలోనుండి యొక డీవలకు వచ్చినాడు. అతనిని శకుంతలచూచినది. గడ్డముతోనున్న యతనిని తాను అంతకుమున్ను చూచినది. అతడే ఈశ్వరలాలు మోబారుచైవరు రత్నలాలు హరీతకుండు శకుంతల హృదయము భయముతో నిండిపోయినది. ఆమె లీలతండ్రియగు రామనారాయణలాలుతో గొంతసేపు సంభాషించినది. పిదప నామె వెడలిపోయినది. ఆమె వెళ్ళుటకు ముందు 'లీలా! నేను నిన్ను ఎంపైర్ వెరై టీహాలులో పాడుచుండగా జూచినాను. నేనుకాదు వినాయక రావుకూడ' అనినది. లీల చెల్లపోయినది. శకుంతల వెళ్ళిపోయిన తరువాత రామనారాయణలాలు లీలను పిలిచి 'నేడు కూడ రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు నేంపైరు వెరై టీహాలుకుబోయి, బ్రాడ్ కాస్టింగు డ్యాన్సులు అన్నియు ముగిసినవెనుక యింటికిరమ్ము. ఒంటిగంట లోగా రావలదు. ఈ చెక్కులుమీద సంతకములుచేయు' మనినాడు. 'ప్రేమచందు జీవాజీ' యని ఆమె సంతకముచేసి 'ఆడత్తరములు మాత్రమే దొరకినవి. మరేమియు దొరకలేదు' అనినది.

ముప్పదవ ప్రకరణము

మ హా వి ప త్త

శకుంతల ఆఫీసువదలి వెళ్ళిపోయినపిదప వినాయకరావు ఏవో స్ట్రైవేటువుత్తరములు వ్రాసికొనుచుండగా నొకరువచ్చి 'ఈశ్వర లాలు' బ్యాంకుదగారు వచ్చినా' రనినాడు.

'లోనికిరమ్మను'

ఈశ్వరలాలు లోనబ్రవేశించినాడు అతనిని గూర్చుండనియ
మించి 'ఏమివిశేషము?' అనినాడు.

'వినాయకరావు! ముందే శ్రీచూర్పణ వేడుచున్నాను. ఆనాడు
నీవుచెప్పిన జ్యోతిషము చాలవఱకు యదార్థముగ పరిణమించినది.
నేను మహా విపత్తులోనున్నాను. రెండు సంవత్సరములనుండి నావ్యా
పారములో నెట్టి పనులు లేదు.'

'లేకేమి? రెండేళ్లనుండి నీవు తప్పుడు లెక్కలవేయుచు
బ్యాంకు దివాలాతీయకుండ నిలబెట్టినావు.'

'అవును. ప్రేమచందు జీవాజీమూలమున నాబ్యాంకు నిజముగా
నిపుడు సామరూపములులేకుండ నైపోవుటకు సిద్ధముగనున్నది నాయం
దుదయముంచినపై న సలహానిమ్ము వారమురోజులకు బూర్వము
నాకొకకొత్తమోటారు త్రైవరు ప్రాప్తించినాడు మంచి యోగ్యతా
పత్రములతో వచ్చిన యాత్రైనది చర్యలు అనుమానాస్పదముగ
నున్నవి. నిన్నరాత్రి యతడు నాశయ్యాగారములో గోడకమర్పబడి
యున్న యినుపమందసముద్గఱ నిలిచియుండగా నొకరు చూచి
వాతో చెప్పినాడు ఆమందసములోనిది బంగారపుసిగరెట్ కేసు పోయి
నది ఆకేసులో చిన్ననోటువుస్తకమున్నది. దానిలో నొకటి రెండు
రహస్యములున్నవి. నన్ను కరుణించి, సతనమొదవకుండ యుద్ధరిం
పుము.' అని వెళ్ళిపోయినాడు అతడు వెడలిపోయినపిదప వినాయక
రావు సిగరెట్ వెలిగించినాడు అతని ముఖముననాందోళనము ప్రస్ఫు
టమగుచున్నది. ఆయాందోళనము శకుంతలవిషయమై యని యెవరు
గ్రహింపగలరు?

అతడు ఫెంగ్ హోను బిలిచి 'రివాల్యును, రేడియో రిశీవ
రును యిట్టిమ్ము' అనినాడు.

'బగ్ నోహనదాను, కంజీభాయి అనువారలకు గూడ నవజీ
ఫన్ మెహతా రత్నలాలుర యిండియన్ ప్రేడింగు కంపెనీలో భాగ

మున్నదని అరెస్టుచేయబడిన విషయము విన్నంతనే డాక్టరు గుండెలు ఝల్లుమనును. ఆతడే హంతకుడు నేనాబాకుతో 'హిస్సు' మని పొడిచినధ్వనికూడ వినియున్నాను.'

'ఫెంగ్ హా! హంతకుడు డాక్టరుకాదు. ప్రేమచందుజీవాజీ సీవుకారును 'ఎంపైర్' వెరైటీహాలు ప్రక్కనున్న సందులో నుంచు మని, సిటీపోలీసుస్టేషనులోనున్న సూపరెండెంటు విల్లీని తెలిఫోనులో బిలిచి 'రాత్రి 11 గంటలకు ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ ను మాయింటికి బంపగోరెదను. చాల జరుగుదుగా మల్లాడవలసి యున్నది.' అని బయలుదేరినాడు.

* * * *

కంజీభాయి జగన్మోహనదాసు తెరస్టు చేయబడినారని విని డాక్టరు నవజీవక మెహతా క్రుంగిపోయినాడు ఆతడు మనోరమా దేవిని బిలిచి 'మనూ! సీవు నాకు మహాపకారము చేయవలయును నేనిప్పుడు మహావిపత్తులోనున్నాను. నేనిప్పుడింటికిబోయి కొంత జరుగుదు ప్రతిముగించుకొని 10 గంటలకు పోచేనుయుదును. అప్పుడు సీవు ఎంపైర్ వెరైటీహాలునకు బోవలయును. శకుంతలకేమైన హానిచేయుదునని సీవు భీతిల నక్కఱలేదు. ఆమె గదిలోనున్న యొక పెట్టెలో నాకుగావలసి నవి కొన్ని కాగితములు మాత్రమే' అని వెడలిపోయినాడు.

పదిగంటలైనది. శకుంతల 'ఎంపైర్' వెరైటీహాలునుండి బ్రాడ్ కాస్టు చేయబడుచున్న సంగీతమును వినసాగినది. ఇంతలో తెలిఫోనులో మనోరమా దేవిని డాక్టర్ నవజీవక మెహతా బిలిచి సీపాధమున కెదుట నెవ్వరైన పొంచియున్నారా? చూడు' మనినాడు.

'భక్తతులసీదాసు' నాటక మారంభమైనది—స్ఫుటముగా గానము వినిపించసాగినది. ఇంతలో 'పో అవతలకు ఫో స్టేజిమీడనుండి

పో.' అని కేకలు గోల వినిపించినవి. ఆ గోలలోనే 'శకుంతలా!' అని వినబడినది. అది వినాయకరావు కంఠద్వవి.

'శకుంతలా! సీగదిద్వారము బంధించుము. వీక్షణ అడ్డుగా నుంచుము. సీవు మహావిప్లవంలో నున్నావు. ఎవరినిరానీయకుము. వెంటనే బంధించు' కునినాడు.

ముప్పదియావ ప్రకరణము

అరెస్టు

ఎంజైర్ వెనైటీ అండు డ్యాన్సుహాల్లో బాల్కనీస్ నున్న యొక బాక్సులో, గూర్పుండి వినాయకరావు తనయొద్దనున్న రేడియో వైరు గోడకుదగిలించి వినసాగినాడు. 'భక్తతులసీదాసు' నాటకము బ్రాడ్ కాస్టు చేయసాగినారు. ఆతడు గూర్పుండియున్న బాక్సు వెనుక నున్న బాక్సులో గూర్పుండియున్న యిద్వరికంఠస్వరము లాతనికి వినిపించినవి.

'ఆమెనుచంపియైననుసరే. ఆపెట్టె సంపాదించవలెను.'

'ఆపెట్టెలోనే ధనముండియుండునా?'

'అవును. సరిగా 11 గంటలకు వెళ్ళిపోదము, ఆమెను జంపుటకు వెనుదీయవలదు'

ఆవాక్యములన్నియు వినాయకరావు వినినాడు. తన బాక్సులో నుండి యతడు మఱొక బాక్సులోనికి వెళ్ళి టైముచూచినాడు. పద కొండు గంటలకు నైదునిమిషములున్నది. అతడు 'ఇక అయిదునిమిషములున్న' దని బాల్కనీసుండి వెనుక బాక్సులో వాడు చూడకుండ క్రిందకుఱికినాడు. ప్రొఫెసరు జ్యోతిర్మయిసింగుతులసీదాసుపాత్ర నభిన

యించి జగన్మోహనకరముగ పాడసాగినాడు. అతడు తిన్నగా స్టేజి మీదకు ద్రాగియున్న వానివలె దూలుచు వెళ్ళిరాడు. ఆతనిహృదయములో శకుంతలరక్షణముతక్క — తనవెనుకనున్న బాక్సులోఁ గూర్చుండి యున్న వారిమాటయితక్క తదన్యధ్యానమేమియులేదు.

‘పో. పో.’ అని కేకలు ప్రేక్షకజనసమూహమునుండి వచ్చుచున్నను లక్ష్యముసేయక ‘శకుంతలా! అని పిలిచి తలుపుబంధించుకొను మని కేకవైచినాడు. స్టేజిమేనేజరువచ్చి వినాయకరావును లోనికిలాగివైచినాడు. ఆతనితో ‘చెవిలోనేదియోచెప్పి తెలిఫోనులో నెవరితోనో మాట్లాడి మఱొకదారిని వీధిలోనికిబోయి ప్రక్కనందు లోనున్న కాదు నెక్కినాడు. దారిలో సతఁడు ఫెంగ్ హోను కలిసికొనినాడు. కాదు మెల్లగా కోలాబావైపు పోసాగినది.

* * *

వినాయకరావు హెచ్చరిక వినిపించినంతనే శకుంతల భయకంపితయై యాపెట్టెను, మంచమును దలుపునకడ్డముగా ద్రోసివైచి, మంచముపై గూర్చుండినది. ఇంతలో నామెకు ‘అయ్యో!’ అను నాక్రందనధ్వని వినిపించినది. ఆకంఠస్వరము మనోరమాచేపడి మఱొక నిమిషము గడచినది.

‘తలుపు తెఱుపుము’

‘ఎవరువారు?’ అని శకుంతల గర్జించినది.

‘నేను, ‘నవజీవన్ మెహతా’ను. సీకేనేమియు సపకారము చేయను ఆ అరలబీరువా నాకిచ్చివేయుము.’

“తలుపు తీయను” అని ఆమె కిటికీచెంతకుఁ బరుగెత్తినది. ఆమె కంపింపసాగినది. ఇంతలో నొకకారువచ్చి ఆగినది. మఱొక నిమిషములో ‘శకుంతలా!’ అను కంఠధ్వని వినాయకరావుది వినిపించినది.

“నవజీవన్ మెహతా వెళ్ళిపోయినాడా?”

‘అహ! తలుపు తెలుపుము’

శకుంతల తలుపు దెఱచినది. వారు మనోరమాదేవి గదిలోనికి వెళ్ళినారు. ఆమె క్రిందబడియున్నది. ఆమెదుస్తులు చినిగియున్నవి. కంఠమున కొక సిల్కు జేబురూమాలు గట్టిగా ఊపిరి తిరుగకుండ బిగింపబడియున్నది. శకుంతల జలము నామె ముఖముపై జల్లుచుండగా, వినాయకరావు చిదరవండరగ నున్న యామె టేబిలు అరల శోధించినాడు. అంతలో నామె కనులు తెఱచి ‘అవు స్తకము-బంగారపు కేసులోనిదే గొనిపోయినాడు’ అన్నది.

‘ఎవరిది? ఈశ్వరలాలుదా?’

‘అవును. నాకత డిచ్చినాడు—’

ఆమెను వారు మంచముపై బరుండజేసినారు. శకుంతల నటనే యుండ నియమించి, వినాయకరా వామె గదిలోనికిపోయి, అయిదు నిమిషములలో నొకనూట్ కేసుతో నీవలకు వచ్చినాడు. ఆనూట్ కేసులో నేమున్నదో శకుంతల గ్రహించినది వినాయకరా విట్లనినాడు

‘రమ్మ, శకుంతలా రమ్మ. ముందుగా నిన్ను సురక్షితస్థానము జేర్చవలయు’ ననినాడు ఫెంగ్ హో, చైవరు, వినాయకరావు, శకుంతల ఈవలకువచ్చుసరికి నవజీవన్ మెహతా ‘శకుంతలా! ఎక్కడ?’ కనినాడు.

‘ఏమి ఎందులకు?’ అని వినాయకరావు హేళనపూర్వకముగా బలికినాడు.

‘ఆనూట్ కేసులో నేమున్నది?’

‘ఏదో-కొంచెము-నుమా రాజులక్షలరూపాయలధనమున్నది ఇంతకుమించి నన్నడుగవలదు. అడిగినను చెప్పను’

సవజీవన్ మెహతా వెడలిపోయినాడు. ఫెంగ్ హో యటనే యుండి, సవజీవన్ మెహతా పోకడలను గుర్తించుచు వినియకరావు చెప్పిన పిదప నొకకారువచ్చి యాగినది. యూనిఫారములో నున్న యొక ఆఫీసర కారునుండి క్రిందకు దిగి మిష్టర్ వినియకరావు! నీ కరెస్టు వారంటున్నది' అనినాడు—

ఆవారంటునుచూచి వినియకరావు దీర్ఘవిశ్వాసమువిడిచి 'సరే ఈలమ్మాయిని మోడరన్ హోటలులో విడువవలయు'నని కారు నెక్కినాడు శకుంతలకూడ కారులో నెక్కినది. వినియకరావు చేతులకు సంకిళ్ళు తగిలింపబడినవి. ఆతని మొలనున్న రివాల్వరు నూడలాగికొని 'జాగ్రత వినియకరావు! పాటిపో బ్రయత్నింపకు'మని నాడు. అతడు అలోచించినాడు. ఆ ఆఫీసరు రామనారాయణలాలై యుండునాయన' యోచించినాడు. శకుంతలకు గూడ అదేసమయమున నాయునుమానము తోచినది.

'మన మెచ్చటికి బోవుచున్నాము? ఈమెను హోటలులో విడువవలయు' ననినాడు వినియకరావు.

'వలచుపడదు. అదిగాక ఆమె మాకుఁ గావలయును—'

'అప్పుడు రామనారాయణలాల! నీవు తుడకు నన్ను మోస గించినావు'

కారు విల్లీపరేలులో నొకచోట నాగినది. అంధకారబంధుర మైన యావరణలోనికో వారిద్వరును గొంపోబడినారు.

వినియకరావు కారులో గొంపోబడినంతనే ఫెంగ్ హో కారు ద్వైచదుఫలవ జరిగినప్రమాదము గుర్తించినాడు. డాక్టరు సవజీవన్ మెహతా యచ్చటకురాగా ఫెంగ్ హో జరిగినదంతయు చెప్పినాడు.

మువ్వరును కాకునెక్కి యొకచారి ననుసరించి వెళ్ళి, విఘలమనోరథులైనారు. కాకులోనవజీవన్ మెహతానుమతాకరోష్ఠుననుసరించి, కొంత దూరము పోయిరమ్మని, థెంగ్ హోనడచుచుపోయిరాడు ఒకకాకులో నతడు టాప్ లైట్ కాంతిలో విరాయక రావును గుర్తించి, పరుగుపరుగున ననుసరించి వెళ్ళినాడు. ఇంతలో కాకచోట వెనుకనుండి నలుపుడు వచ్చి యాతనిపై గలియబడినాడు. థెంగ్ హో తన మొలనున్న బాకుతో నొకరినిపొడిచినాడు, మరొకడు శిరముపై బలమగుదెబ్బకొట్టినాడు. ఇంకొకడు బాకుతో బాకువ థెంగ్ హో స్మృతిహీనుడై క్రింద బడిపోయినాడు.

‘నోటలోనికి—త్వరితముగా’ నని యొండు పలుక నిర్దురు థెంగ్ హోను లోనికి గొంపోయినారు.

*

*

*

‘జాగ్రతగా లోనికిరమ్ము’ అని రామనారాయణలాలు వినాయకరావు నుద్దేశించి పలికినాడు. చైవరు వచ్చి, గొలుసులతో బంధింపబడియున్న గారేజీని తెరిచి, వినాయకరావును, శకుంతలను లోనికి ద్రోసినాడు. ఒకచిన్నలాంపు వెలిగింపబడినది. రామనారాయణలాలు ఆవలకుబోగా వినాయకరావు ‘శకుంతలా! ఇది రామనారాయణలాలు గారేజీ’ అనినాడు. ఆత డిరువురితోవచ్చి ‘ఆమె నీవలకు గొనిరమ్ము’ అని యొకని నుద్దేశించి పలికినాడు.

శకుంతల భయకంపితయై వినాయకరావు నంటిపెట్టుకొనిపోయి ‘వన్ను విడవకు’ మని బ్రతిచూలినది.

‘నీకు నాకంతమున బ్రాణముండగా భయములే’ దని యామె నాలింగన మొనరించుకొని ముద్దిడుకొనినాడు. తన యెదుట నున్న మహావిపత్తుసైత మామె మఱచి, యపారసౌఖ్య మనుభవించినది.

ఒకడు బలవంతముగ నామెను లాగినాడు. ఆమె వెనువెంటనే మూర్ఛాగతియై యాతని చేతిలో వ్రాలినది. ఇరువురును, ఆమెను సాధములొనికి గొంపోయినారు.

మూర్ఛపోవుటయే శ్రేయస్కరమని వినాయకరా వొక వేడి నిట్టూర్పును విడిచినాడు.

ముప్పదియేడవ ప్రకరణము

మృత్యుమందిరము

‘వినాయకరావు! నీవు కొలది నిమిషములుమాత్రమే జీవించువు తెలిసినదా? యని రామనారాయణలాలు ఆగదిలో నొక మూలనున్న సంచిలోని సిమెంటును క్రిందదిమ్మరించి, నీటితో గలిపినాడు. ఆగారేజీకి మధ్య నొకగోయి యున్నది. ఒక పళ్ళెముతో సతడా గోయి నొకసారి కలచినాడు. ఇంతలో ప్రేమచంద్రు జీరాజీ వచ్చి ‘మిత్రమా! ఫెంగ్ హో పాపము నీకొరకు బరుగెత్తుకొని, కొకతదూరమువచ్చినాడు. ఆతనికేకాదు, నాకును శాకునుపయోగించు విధము తెలియును’ అనినాడు.

‘సరే. నాకు తెలియును. ఫెంగ్ హో బాడిచి యుండువు’

‘ఈగోయి నీకే నిర్దేశింప బడినది’

‘శకుంతల! నేమిచేయుదురు?’

‘అది నాకు తెలియదు. ఆతని కామెతో జాలపని యున్నది.

ఆమెను నడవజేసి నవలసిన విషయములు చాల. యున్నవట.’

‘అన్నికేమియు తెలియదు. తుదకు నేనెవరో కూడ ఆమె యెరుగదు’

‘మత్తుమందుల వ్యాపారముచేయుచున్న గ్యాంగులను బట్టా
కొనుటలో గృతార్థుడు కాలేకపోయిన చంద్రమోహన్ కు బదులుగా
నియమింపబడిన పరిశోధకుడవని నాకు దెలియకపోలేదు.

సంకెళ్ళనుండి నిడివడు నుపాయము వినియకరా మోకవ్వుడు
గారడీవానినుండి నేర్చికొనియున్నాడు. ఆతడిపు డాయుద్రజాలమును
జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొన బ్రయత్నించినాడు. రామనారాయణలాలు వచ్చి
‘ప్రేమచంద్! నేనేగియాశకుంతలను బాచుచుందును’ అని వెడలిపోగా
ప్రేమచంద్! ‘వినాయకరావు! నిన్ను వధించుటకు నియమింపబడిన
యతడికుగో’ అని యొక తలుపు దెఱచినాడు వినియకరా వలు
చూచినాడు, ఈశ్వరలాలుబ్యాంకరు—చేతిలో చిన్నకర్రతో బ్రవే
శించినాడు.

‘వినాయకరావు! ఈదండమెచ్చటిదోగుర్తింపగలవా? ఆరాడు
నీవు నన్నీ కర్రతోనే కొట్టరావు. ఇదిగో రక్తపుమఱక తెలిసినదా!
నాన్నేహితులు నీగదిలోనుండి గొనివచ్చినారు. నారక్తమంత విలువ
గలిగినదో తెలియువా? నిన్ను నేను చంపెదను తెలిసినదా!’ అని
వినియకరావు చేతులకున్న సంకెళ్ళు తనిఖీచేసి, తనకోటు విప్పిటోపీ
నాకోటుపైనుంచి ‘ప్రేమచంద్ నీవు వెడలిపోయి. పదిమిషములలో
దిరిగి రమ్ము అప్పటికి నాపని ముగించి, నేను వెడలిపోయియుందును.
నీవును రామనారాయణలాలును వచ్చి, మీకు మిగిలియున్న కార్య
శేషమును బూర్తిచేయు’డని తలుపు బంధించినాడు.

అయ్యుత్తరక్షణమున ‘టరీ’ మనియొక దెబ్బ వినిపించినది.
ప్రేమచంద్ మేడలోనికి బోయి చూచినాడు వంటగదిలోరామనారా
యణలాలు కూర్చుండి, విస్కీగ్లాసునిండుగ బోసికొని త్రాగినాడు

‘రామనారాయణ! శకుంతలకు మత్తుమందిమ్ము ఆమె నీకుమార్తెను గలిసికోరాదు—పది నిమిషములైన తరువాత నీవు గారేజీలోనికి బోయి, యాపని ముగించవలయును, ఇప్పుడు సరిగా 12 గంటలైనది’ అని ప్రేమచందు పలుక, రామనారాయణలాలు ‘పోలీసులు వెదకుదు రేమో నీవు సాహాయ్యముచేయవా?’ యనినాడు.

‘ఉహూ! పదినిమిషములు కూడ నవసరములే దానికి’ అచైవా వానికై నీవు పరితపింప నక్కఱలేదు వాత శిరముపై గొట్టిరాను. అని రక్తసిక్తమైన యొక చిన్న లాటీరి చూపిరాడు పదినిమిషములైనది. భయముచే వణచున్న రామనారాయణలాలును ‘లెమ్ము. రమ్ము’ అని ప్రేమచందు గారేజీ కడకు గొంపోయినాడు క్రొవ్వవత్తి దీపము మినుకు మినుకుమని ఆటిపోయినది. ఆగ్రుడ్డి వెలుతురులో రామనారాయణలాలు క్రిందబడియున్న సంకెళ్ళను, గోతిలో కూల బడియున్న మనుజునిచూచి, యాప్రక్కనే తడిసియున్న సిమెంటును గోతనిండుగ బూడ్చి, తడుముకొనుచు నీవలకు వచ్చినాడు’ వినాయక రావు దయ్యమై తన్ను వెంబడించుచున్నాడనియే యాతని యనుమానము.

రామనారాయణలా లీవలకువచ్చినాడు. ఆతనిసౌధములోనికి గొంపోయి, గ్లాసులో విస్కీపోసి, త్రాగనిచ్చి ప్రేమచందు ‘ఇదిగో తాళము. చెవి. నేను ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరుతో నీవిషయముచెప్పి, శకుంతలనేమిచేయవలయునో కనుగొనివచ్చెద’నని వెడలిపోయినాడు.

వర్షమారంభమైనది. మేఘములుదుమసాగినవి. ఆయవిరళ వృష్టి పాతశబ్దమునాలిండుచు, దయ్యములమధ్యనున్నట్లు భయకంపితాత్ముడై బాలకునివలె నేడ్చినాడు తనమందిర మాతనికి మృత్యుమందిరము వలెదోచినది.

తాను మూర్ఖపోయినట్లుమాత్రము జ్ఞాపకమున్నది శకుంతలకు ఆమెకు సృష్టికల్పించి ప్రక్కవైచి నుండి లేచి, కూర్చుండినది శిరోవేదన మధికుముగనున్నది. విరాకయరావు బందీయై యున్నాడని, వాడు వధించుటకుద్యుక్తులై యున్నారని జ్ఞప్తికివచ్చినది. ఆతడేమైపోయినాడో యని యామెహృదయ మాందోళనాయ త్తిమైనది. ఆతడు తన్ను ప్రేమించినాడు. ఆమెమెల్లగాలేచి తలుపు తెలువబ్రయత్నించినది. రాలేదు. వెలుపలనెవరో తాళమువైచియుండురని యూహించినది. కిటికీనుండి వెలుపలకుజూచినది. ఎదుటనున్నగదిలో రామనారాయణ లాలు-లీలతండ్రి క్రిందపడియున్నాడు. ఏమిచేయుటకునుదోచలేదు. ఇంతలో 'నాన్నా' అని వినిపించినది. ఆమెలీల. ఆవేగముతో కూడిన చిత్తముతో శకుంతల 'లీలా!' యని పిలిచినది.

‘ఎవరది? శకుంతలా! అయ్యో! నీటిటనున్నావా?’ అని యాగది తాళముచూచి ‘యిప్పునేవచ్చెద’ నని తండ్రికడకుబోయి యాతనికడ నున్న తాళపుకెవినిగొని తలుపులదెఱచినది. ‘శకుంతలా! నాతండ్రికిది తెలిపినచో జంపివేయును. వెడలిపోమ్మ’ అనినది. ఇరువురను క్రిందకు దిగివారు. సగముతెలివి, సగముమైకములతోలేచి ‘ఏదీ ఏదీ’ అని యేదియో యోచించుకొనుచు రామనారాయణలాలు క్రిందకు దిగి వారిని వెంబడించినారు. సీరసముగానున్నను పాటింపక లేనిధైర్యముతో శకుంతల పరుగెత్తసాగినది. కొంతదూరమేగి ఆమె వెనుదిరిగి చూచినది. లీల కానరాలేదు. ఆమె యెచటనో దాగియుండవచ్చు నని యెంచినది. ఆమె మఱి నాలుగడుగులిడినది. బీజునుండి తిరిగి

వచ్చుచున్న రక్షకభటు డామె మూర్ఖాగతయై పడిపోవుటచూచి పట్టుకొనినాడు.

ఆమె తెలివొంది, ఉదయమున చూచి 'జనరల్ ఆస్పత్రి'లో శయ్యపై దానున్నట్లు 'నర్సు' వలన తెలిసికొన్నది.

* * * * *

ఉదయమున సిటీపోలీసుస్టేషనులో దనకెదురుగా కూర్చుండి యున్న యిన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహనుని చూచి సూపరుంటెండ్ంటు విల్లీ యిట్లనినాడు—

'ఏమి జరిగినది?'

'నామొగము జరిగినది. ఆస్పత్రిలో మతిచలించిన యాయువతి చెప్పిన వాక్యములను బట్టుకొని తెల్లవారుఝామున 5 గంటలకు బయలుదేటి యిప్పటివఱకు దిరిగి తిరిగి వచ్చినాను. వినాయకరావు గారేజీలో బందీయైయున్నాడని చెప్పినది, అతడులేడు. ఏదోగోయి యున్నదని చెప్పినది. ఆగోయి పూడ్చి వేయబడియున్నది. నేను త్రవ్వి కూడ చూచినాను ఆగోతిలో మృతకళేబర మేమియులేదు.'

'రక్తపుమఱకలో—'

'అవియును లేవు'

'సోయోకా ముఖ్యప్రతినిధి ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరనుటకు, దగిన నిదర్శనములు—'

'నేనిప్పుడే ఆతనిని చూచినాను, సోయోకానే యెఱుగనని యతడు చెప్పినాడు—'

'ఆచైనావా డెక్లెయ్నాడు—'

'ఫెంగ్ హో—అతడు జీవించును.'

చంద్రమోహన్ తిన్నగా వినాయకరావు కంపెనీ కార్యాలయమున కేగివాడు. లీలను కలిసికొని యతడు 'అమ్మాయీ! నీవురాత్రి యెన్నిగంటలకు దిరిగి వెళ్ళిరావు?' అని ప్రశ్నించివాడు—

'పండ్రెండు గంటలకు—'

'శకుంతలను జూచినావా?'

'లేదు. ఆమె నన్ను కలిసికొంటినని యొక వేళ చెప్పినెడల నది యసత్యమని విశ్వసింపగోరెదను.'

'వినాయక రావు మీగారేజీ (మోటారుపెడ్డు) లో నుండెనని తెలియునా?'

వినాయకరావా? నాకు దెలియదు.'

ఆమె యిట్లు చంద్రమోహన్ తో నసత్యము చెప్పటకు హేతువు లేకపోలేదు. ఆమె ఆఫీసుకువచ్చుసరికి యిన్ స్పెక్టరుతో నిట్లు సమాధానములు చెప్పవలయునని లేనియెడల బ్రమాదము సంభవించునని యొక చిన్న చీటీపై వ్రాయబడియున్నది. ఆమె 'శకుంతల యెచటనున్న'దని ప్రశ్నింప యిన్ స్పెక్టరు 'ఆస్పత్రిలో'ననినాడు—

ఇంతలో శకుంతల వచ్చినది. నాశ్చర్యముగ చంద్రమోహన్ 'ఆస్పత్రినుండి యప్పుడే యెందులకువచ్చినా?'నవ యడిగినాడు.

'రావలసిన యవసరముండి—'

'నీవు చెప్పినట్లు రామనారాయణలాలును గారేజీలో చూచినాడు. వయినములేదు గోయియునులేదు.'

'ఏమో నాకేమియు దెలియదు. నేను చూచినది చెప్పినాను, నీకేమియు నగపడలేదనినచో నందులకు నేను బాధ్యురాలనుకాను.

'వినాయకరావు లేడా'

‘లేదు’ అని యామె యాతని గదితలుపు దెఱచినది. అతని తేబిలుపైనున్న నోటుబుక్కునుజూచి ‘ఇది నైటువాచరుకడ నుండును. ఎవరైన వచ్చియున్నచో నతడా వయినము వ్రాయు’నని పలికి యామె చూచినది.

‘సాయంకాల మైదుగంటల యేబదినిమిషములకు ఈశ్వరలాలు బ్యాంకుకు వచ్చినాడా?’

ఆమె యాశ్చర్యచకితయైనది—చంద్రమోహ నిట్లనినాడు.

‘ఏమీ? ఉదయముననే నీశ్వరలాలును కలిసికొన్నాను. బ్యాంకునుండి అయిదుగంటలకు దిరిగివచ్చినపిదప తా నెచ్చటికి బోలేదని నాతో చెప్పినాడు.’

ఇట్లని యత డాసమాచారమును సూపర్నైటువిల్లికి తెలిపాను చేసినాడు. శకుంతల తనగదిలో గూర్చుండినది. ఆమెచిత్తము వినాయకరావుయందే లగ్నమైనది. ఆతనిగదిలోనిగంట మ్రోగునేమో యని యెంతో ఆశించినది. తుడకు వాడు తప్పించుకొనిపోయి యుండునని నిర్ధరించుకొని ఆస్పత్రికిబోయి థెంక్ హాను గలిసికొనినది—

‘శకుంతలా! వినాయకరావు జాడ తెలియలేదా?’

‘లేదు—’

‘ఈశ్వరలాలుకు దెలియును. ఆతడే సోయోకాముఖ్యప్రతినిధి’ మహాప్రమాదకరమయిన స్వభావమతనిది. అఫీసు వ్యవహారములు నీవే చూడుము. వినాయకరా వింటికిపోయి ‘ఛాంగ్’ నిటకు బంప గోరెదను.’

ఆమె బ్రూక్ నీధిలోనికి బోయి ఛాంగ్ నాస్పత్రికి బంపి నేపనల్ బ్యాంకుదగ్గరకు వెళ్ళినది. కొన్నివందలమంది గుమిగూడి యున్నాడు ఎవరో యిట్లనుట నామె వినినది—

‘బ్యాంకు దివాలాయై సోలిసిటర్ల చేతులలో బడినది. దొరక వంత ధనము చేజిక్కించుకొని ఈశ్వరలాలు నేటియుదయమున విమానము నెక్కి యెటకో పలాయన మొనరించినాడు.’

గోడమీద ‘పేమెంట్లు తాత్కాలికముగ నిలుపుచేయబడినవి. వై నము తెలియగోరువాడు ‘స్టేట్ అండ్ పాల్ సోలిసిటర్లు’ను కలిసి కొనవలయు’ నని వ్రాయబడియున్న కాగితము నామె చదివి వెడలి పోయినది.

ముప్పదితొమ్మిదవ ప్రకరణము

రామనారాయణలాలు విరణము

‘నేషనల్ బ్యాంకు మూయబడినదట. వెళ్ళి, అది యేమో తెలిసికొనిర’ మ్మని నూపరింటెండెంటు విల్లీ చంద్రమోహన్ ను బంపి, ఈశ్వరలాలు వర్ణమును అన్నిపోలీసుస్టేషనులకు, విమానాశ్రయము లకు బంపి, అరెస్టు చేయుమని కబురుచేసినాడు. వినాయకరావు ఈశ్వరలాలును గూర్చి యంతకుమున్నే రిపోర్టుచేసి యుండుటచే, నూపరింటెండెంటు అరెస్టువారంటు నీశ్వరలాలుపేర జారీచేసినాడు. డాక్టరును కలిసికొని రమ్మనికూడ చెప్పియుండుటచే యిన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ బ్యాంకునుండి డాక్టరు నవజీవ్ మెహతా యింటికి జోయి, తలుపు దట్టినాడు నౌకరు వచ్చి తలుపు తెరచి ‘అయ్యగా రివుడే వచ్చెదరు. దుస్తులు ధరించుచున్నా’ రనినాడు. చంద్రమోహన్ కుర్చీలోనున్న నవజీవ్ మెహతా కోటును చూచినాడు. త్వరితముగ నతడాకోటుజేబులను వెదకినాడు. ఆతని కేమియు గాన్పించలేదుగాని,

కోటు చేతుల దగ్గర రక్తపు మచ్చలు—అతని జోడుపైన రక్తపు జక్కలు చూచినాడు. ఇంతలో నవజీవన్ మెహతావచ్చినాడు— ఇన్ స్పెక్టరిట్లు ప్రశ్నించినాడు.

‘ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరు మాయమైపోయినాడు అతనిని గూర్చి నీకేమైన దెలియునా? వినాయక రావు కూడ కాన్పించుటలేదు. అతనినిగూర్చి—’

‘నాకు యిరువురిని గూర్చియు దెలియదు’

‘అకోటుపైనున్న రక్తపు మరకల యర్థమేమి?

‘రాత్రి ఫెంగ్ హా నెవరో పొడిచినాడు. అతని నాస్పత్రికి బంపుటకు పైకెత్తుటలోనై నని’

‘విల్లిపరేలు పోలీసులుకదా, ఆచైనావాని నాస్పత్రికి బంపినది. వారిరిపోర్టులో నీవిషయములేదేమి ?

‘ఏమో. ఆప్రతిష్టయంతయుఁ దామే పొందవలెననియాశించి, యారక్షకభటులట్లు చెప్పియుందురు. ఆరక్షకభటుని నెంబరు 810 నేవడిగినాను.’

అటనుండి వెడలిపోయి ‘చంద్రమోహన్ విల్లిపరేలు పోలీసు స్టేషను కాన్ స్టబిలు 810 నెంబరు వానిని టెలిఫోనులో బిలిచి, ‘నవ జీవన్ మెహతా రాత్రి నీకు సాయముచేసినాడా? యని యడిగినాడు.

‘లే’ డని యతడు చెప్పగా, డాక్టరును ఫోనులోబిలిచి, చంద్ర మోహన్ డాక్టరు! రాత్రి నీవు లేవట. అబద్ధమాడినావు ఇందుల కేదో కారణముండకపోదు? అనినాడు. అతడుపోలీసు స్టేషనుకేరగనే నూపరింటెండ్ంటు విల్లి ‘చంద్రమోహన్? వెంటనే విల్లిపరేలు పోయి రామనారాయణలాలు నరెస్తుచేయుము. నీకు సాయముగ 1742 నెంబరు కాన్ స్టబిలును గొనిపోమ్ము’ అనినాడు.

లీల తండ్రి యాజ్ఞానుసారము ఆశీసునుండి మధ్యాహ్నము 2 గంటలకే తిరిగి వచ్చినది. ఆమెను జూచి రమ్మ, 'నేనిక నిటనుండ రాదు. మదరాసు వెడలిపోయెదను. సామగ్రినంతయు విక్రయించి నేను లేఖప్రాసినపుడు సొమ్మును బంపు'మని రామనారాయణలాలు చెప్పినాడు.

ఇంతలో నెవరో తలుపుతట్టగా లీల తొంగిచూచిపోలీసు' అని నది. సరే. నేను వంటగదిలో చాటుదును. గ్రామములో లేనని సాయంత్రకాలము వత్తునని చెప్పమని తండ్రి పలుక. భయకంపితయై, లీల మెల్లగా దలుపు తెరిచి యట్లే చెప్పినది. అరక్షకభలు నచటనే యుండ నియమించి 'నేను లోనికికి చూచివచ్చెద' నని మఱొక మార్గము చంద్రమోహన్ వంటగది ప్రవేశించినాడు.

మరుక్షణమున 'ఛా' మ్మని ప్రేలినది. 'కాన్స్టబిల్' అని చంద్రమోహన్ కేకవైచినాడు. లీలయు, రక్షకభటుడును అటకేగి పూచినారు. రామనారాయణలాలు ముద్దవలె బోరగిలబడియున్నాడు. ఆతనికి రెండడుగులదూరములో రివాల్వరుపడియున్నది. ఫాల భాగమునుండి రక్తము స్రవించుచున్నది.

'అత్యహత్య పోలీసులరెట్టుకు భయపడి అత్యహత్య చేసికొని నాడు. వెంటనే అతడు పోలీసుకు, డాక్టరుకు, విల్లికి ఫోనుచేసినాడు. లీల విచారసాగరమున మునిగిపోయినది. డాక్టరువచ్చి 'అత్యహత్య' యనియే నిర్ధరించినాడు.

ఈవార్త శకుంతలకు దెలిసినది. వినాయకరా పెమైపోయి నాణో యను నాందోళనమునకుదోడు యీవార్తకూడ ఆమెకు

మఱింత యావేదన గల్గించినది. సాయంతాల మాటుగంటల కామె యీవలకురాగా డాక్టరు ననజీవనమెహతా శకుంతలా' యని పిలిచినాడు. ఆతనియెడ నామెచిత్తమున వైరభావముదయించుటచే నించుక వినుగుతో నెందుల కనినది.

‘దయయంచి ఒకసారినామేడలోనికిరమ్ము. నీవు కొలాబా పోనక్కఱలేదు. నీకొఱకు మోడరన్ హోటలుమేడలో నొకగది తీసికొన్నాను. నీసామగ్రి యటకుబంపబడినది. వివాయకరా పెవరో, నేను రత్నలాలుచేసిన యపరాధములు తెలిపెదను. ఆతడు డిటెక్టివు. రంగూనులో అరెస్టయిన చండీదాసను పరిశోధకుడే మహాద్భుత నాటకమాడి వాడుసోయోకాను, ఆతనిప్రధానప్రతినిధి ఈశ్వరలాలు బ్యాంకరును వినాయకరావును హడలెత్తించినాడు. ఫెంగ్ హో నా కంతయు జెప్పినాడు. నేషనల్ బ్యాంకు పోలీసులవశము చేసినది వినాయకరావే. నాకేమి కీడుమూడనున్నదో ఒకసారివచ్చి కాఫీ త్రాగిపోమ్ము.’

ఆతనిదీనవదనము నాలోకించి యామె ‘నేను 15 నిమిషముల కంటే యెక్కువగా నుండ’ ననినది. వారు కాదులో! నెక్కినారు. ‘శకుంతలా! ఈశ్వరలాలు నీకై ఆనాడు కబురంపినాడు. డ్రైవరును గూర్చి అనుమానముగ మాట్లాడినాడు. నిన్నాయావరణలోనికి గొంపోయి చంపుటయే యతనియద్దేశము. నీవు వినాయకరావుతో జెప్పినావనగనే యతడు తనయభిప్రాయము మార్చుకొనినాడు. ఫెంగ్ హో నిన్ననుసరించుచునే యున్నాడు’.

ఆమె యోచించుకొన్నది. వినాయకరావే తన కేయాపదయు రాకుండ ఫెంగ్ హో నంపినాడు తాననుష్ఠించుకొనిన యతనికి దన్న నెంతప్రేమ కాదు క్రిస్నేసువీధిలో వాగినది. ఇరువురు లోన బ్రవేశించినారు.

నలుబదియవ ప్రకరణము

ప ర్య వ సా న ము

‘చంద్రమోహన్! నీవు అరెస్టు చేయుటకు వెళ్ళినక్షణములోనే రామనారాయణులు ఆత్మహత్య చేసికొనినాడు. అతడపరాధి. సంది యములేదు. రాత్రివిల్లీపరేలులోనే శకుంతలయున్న కాయననుసరించి పరుగెత్తిన ఫెంగ్ హో నెవరో పొడిచినారు. డాక్టరుకూడ సాక్ష్యము. అతడు ఫెంగ్ హోనుజూచినాడు. వెంటనే శకుంతల నిటకు గొనిరమ్ము తీసికొని పరింటుండెంటు విల్లీ చెప్పగా ఇన్ స్పెక్టరు చంద్రమోహన్ కొలాబా బోయి మనోరమాదేవిని కలిసికొనినాడు. ‘మోడరక్ హోటలులో నామె యుండు’నని మనోరమాదేవి చెప్పగా నతడు అచ్చటకుబోయినాడు. సామగ్రి యొక్కగదిలో సర్దబడినది ఆమెయిం కను రాలేదు. అతడు నవజీవన్ మెహతా సౌధమునకు బోయి తలుపు తట్టినాడు. డాక్టర్ రీవలకు రాగానే చంద్రమోహన్ ‘డాక్టర్! శకుంతల తొట్టకై ఆఫీసుదగ్గర చాలసేపు వేచియున్నావని తెలిసినది. ఆమె యిప్పుడెటనున్న?’ దని ప్రశ్నించినాడు.

‘నాకు తెలియదు. నాతో ఆమె విల్లీపరేలుకు వచ్చి, రామ నారాయణులు సౌదముకడ దిగిపోయినది’

‘ఆమె యచ్చటలేదు—’

‘మఱి యెచ్చటకరిగినదో నాకు తెలియదు, ఏసినీమాకైన బోయియుండును.’

చంద్రమోహన్ ప్రేషనుకుబోయి, విల్లీతో నిదియంతయు జెప్పి ‘అయ్యా! డాక్టరు సౌధము సోదాచేయుటకు సెర్పివారంటు జారీచేయ గోరెద’ ననగా నతడు ‘వలదు’ అనినాడు.

* * * * *

గదిలో నవజీవకామెహతా, శకుంతల కూర్చుండినారు. ఆమె కాఫిత్రాగిరది. ‘శకుంతలా! నేను కలకత్తాపోదలచినాను. నిన్నొప్పుడు గాఢముగ ప్రేమించినాను గాని ఆవృత్తాంతము నిక స్మరింక పను. మఱచిపోదును నేటికిచటనే యుండుము. మేడమిది గదిలో. శయనించుము. ప్రమాణముచేసి చెప్పుచున్నాను. నిన్ను తాకను. నీకేమియు నపకృతినలుప’ నని, ఆమె చేయిపట్టుకొని మేడమిదికి గొంపోయి, యొకగది తలుపు తెఱచి, లోనికి ద్రోసి ‘నిన్నెవరు కోరుచున్నారో—ఆత డిందున్నా’డని తలుపు బంధించినాడు. అంధ శారబంధురమైన యాగదిలోని యతడు స్విచ్ నొక్కినంతనే కాంతి వంతమైనది. ఆమె యెవరిని కలిసికొన్నది?

* * * * *

మఱచటి దినముదయమున తొమ్మిది గంటలకు మాపరెంటెం డెంటు విల్లీ, చంద్రమోహన్, పదిమంది పోలీసులు విల్లీరేలులోని రామనారాయణలాలు సౌధము పరిపంప బోయినారు. చంద్రమోహనుని సౌధపరిశోధనకంపి, విల్లీగారేజిని చూచినాడు. శకుంతల చెప్పినట్లు తలుపులకుగొలుసుతో బంధిందగిన దగిన రింగులున్నవి. ఇంతలో చంద్రమోహన్ వచ్చినాడు—

‘ఏమి విశేషములు?’ అని నూపర్నెంటు విప్లీ ప్రశ్నించినాడు.

‘ఏమియును లేవు. ఆతనిమృతకళేబరమున్న గదిలో యీధనమున్న’ దని కొన్ని నోట్లకట్టల నాతని చేతికిచ్చినాడు.—

‘సరే. ఈగోయి త్రవ్వించి చూచినావా?’

‘అహా నిన్న ఉదయము చూచినాను. చాకేసుయు కనబడలేదు.’

విప్లీ యిరువురు పోలీసుల బిలచి, గారేముళ్ళ సమీపమున గొప్పబడిన యాగోతని త్రవ్వించినాడు. అందులో నొక కవమున్నది. ఆమృతకళేబరమును వారీవలకు లాగినారు విప్లీ ‘ఈకవమెవది?’ దని నాడు. చంద్రమోహన్ నిర్హింతుడైనాడు.

‘అది ఈశ్వరీలాలు శ్యాంకరుది’ అని యొక క్రొత్తకంతము విని పించినది. వారందఱు తీరిగి చూచినారు. వినాయకరావు!

‘అతడు నన్ను వధింప జోవ, నేను శక్తికొలది తన్నితిని. అతడు నాతో బోరాటములో దలక్రిందుగా నాగోతిలో బడినాడు. ఆగోతిని రామనారాయణలాలు పూడ్చినాడు.’

‘వినాయకరావు! నీపై హత్యాపరాధము నారోపించుచున్నా నని చంద్రమోహన్ పలుక వినాయకరావు ‘సరే. నుండుగా ప్రేమ చంద్ జవాబ్! నిన్ను రెట్టుచేయని’మృని, రివాల్యరుతో బెదరింప, డిల్లీ వచ్చి, చంద్రమోహన్ చేతులకు సంకెళ్ళు తగిలించినాడు.’

‘చంద్రమోహన్! నీవే ప్రేమచంద్ జీవాజీవై యింతింతన రాని దారుణకృత్యములజేసినావు రత్నలాలును చంపినావు రామనారాయణలాలును కూడ చంపినది నీవే. అందుచేతనే రక్షకభటుని అట నుండ నియమించినావు మత్తుమందుల వ్యాపారములో ఈశ్వరలాలు శ్యాంకరు నకు దోడ్పడినావు పోయోకా ప్రతినిధులలో నొకడవు

నేటితో నీదురంతకృత్యములు ముగిసిన'వని వినాయకరావు పలికినాడు విల్లీ ఆశ్చర్యసారము చంద్రమోహన్ జేబు పరిశోధింపబడినవి. ఒక గడ్డము దొరకినది. పోలీసులు అతనిని కారాగృహమునకు గొంపోయి నాడు. వినాయకరావు విల్లీతో నిట్లనినాడు.

‘రాత్రి తోటలోనుండి యీవలకురాగానే నవజీవక్ మెహతా కాన్పించి, తనయింటికి గొంపోయి, గాయములకు గట్టుగట్టినాడు అతనికి శిక్షతగునని యాశ. ఆరాత్రి రత్నలాలును పొడిచినది చంద్ర మోహనే. అతడే అతని కడనున్నాడు. శకుంతల ఫెంగ్ హోయుండుట చూచి హడలిపోయినాడు అతడే నాఆఫీసులో నాలుగు కొకెయిను ప్యాక్లెస్లు నుంచినాడు. నేనే ఆగోతిలోనుండునని చంద్రమోహన్ తలంపుగాని ఈశ్వరలాలుండుట చూచి, నిశ్చేష్టుడై పోయినాడు విల్లీ! కాటిసెరిటల్ బ్యాంకులో నయిదులక్షల రూప్యములను చంద్రమో హన్ దాచుకొనినాడు. అతని యింటిలో నున్న సూట్ కేసును దయ యించి, నాకిమ్ము. అది రత్నలాలు, డాక్టరు మెహతాల సంపాదన. అతడు నిర్దోషి, అతనిని బంధింపవల'దని, చంద్రమోహన్ యింటికి బోయి, శకుంతల గదినుండి ధనములో నిండియున్న యాసూట్ కేసు నాఫీసునకు గొంపోయినాడు.

అతడు మహానందభరితాత్ముడై యున్నాడు. తానిక డిటెక్టివు పనిచేయలేనని వాణిజ్యము చేసికొందునని విల్లీకి ఫోనులో జెప్పినా డతడు నవజీవన్ మెహతావచ్చి తనకాన్ధనంపినాడు. లోనికి బిలిపించి వినాయకరావు ‘మిస్టర్! కూర్చుండు’మని యొకచిన్నసూట్ కేసునిచ్చి నాడు. అందులో మూడులక్షలరూపాయలున్నవి.

‘వానితో నుభజీవనముచేయుము. మత్తుమందుల వ్యాపారము మానుము. నీమీద కేసు లేకుండచేయుదు’నని వినాయకరావు ఫలుక

‘సరే’ యని యంగీకరించి, యాత డానందబాష్పాక్షల నయన్ముడై వెడలిపోయినాడు.

* * * * *

చంద్రమోహన్ జేబులో ‘స్పైడ్’ బిళ్ళలున్నవని, నెండు బిళ్ళలను మ్రింగి యతడు చనిపోయినాడని విల్లీ వినాయకరావుకు ఘోషించేసినాడు.

* * * * *

గంటమోగినది. ఆనందము. ఆవేగములతోగూడిన చిత్తము తోశకుంతలనోబుబుక్కుతీసికొని, వినాయక రావుగదిలోనికేగినది. ఆమె వ్యాధయము తటతట క్రొచ్చుకొనుచున్నది. అతని ‘టేబులమీద నుమాడు మూడులక్షల రూపాయల నోట్లున్నవి.

‘శకుంతలా! రత్నలాలు సంపాదించిన అయిదులక్షల డెబ్బది యాఱువేల రూపాయలలోను సగము నవజీవన్ మెహతా కిచ్చి యానన్న ఈ మూడులక్షలు నీవి.’

‘ఇంకేమి? ఆరూప్యములు నాకడ నెందులకు? మీదస్థితనే యుంచుడు. ఇంకేమైన కావలయునా?’

‘ఒక ముద్దు—శకుంతలా ఒక్కముద్దిమ్ము’ అని అతడు లేచి వచ్చి శకుంతలను ముద్దిడుకొనినాడు.

‘బి. ఏ. ప్యాసయినావు. విద్యావతివి విశేషించి మూడులక్షల రూపాయల కధికారిణివి—’

‘అన్నిటిని మించి—’

‘నాహృదయేశ్వరివి’ అని వినాయకరావు శకుంతల నాలింగన మొనరించుకొని యిట్లనినాడు.

పంచాయితీ ముగియసరికి రెండు మూడు దినములగును. మన వివాహము 10 వ తేదీని 15 వ తేదీని మనము జ్ఞాల్పింగు, సిల్లూ, కలకత్తా మున్నగు నగరముల దర్శించి వచ్చుటకు బయలుదేలుదము.’

శకుంతల యానందమునకు మేరలేదు.

స మా ప్ర ము

జ్యోతిష గ్రంథములు

జ్యోతిష ప్రథమబోధిని	0	8	శ్రీవాతకము	0	12		
జాతకమార్గాండము	1 వ భా॥	2	0	యవనజాతకము	0	8	
డిటా	2 వ భా॥	2	0	జ్యోతిషాక్షర చరితము	1	8	
డిటా	3 వ భా॥	2	0	శైవశాస్త్రానుత్తము	1	0	
జ్యోతిష రహస్యము	1 వ భా॥	2	0	దశాభ్యుత్థిఫలశంధిక ఆను			
డిటా	2 వ భా॥	2	0	వృద్ధపాదాశరి	1	0	
జ్యోతిష విద్యాప్రకాశిక				పుట్టుమచ్చలకాస్త్రము	0	8	
సంఖ్యాధ్యాయము	1 వ భా॥	1	0	జాతకసంక్రమణోపాలరత్నాకరం	0	8	
గణితాధ్యాయము	2 వ భా॥	1	0	నవగ్రహ చింతామణి	0	4	
భావఫలాధ్యాయము	3 వ భా॥	3	0	శ్రీబుధుకాస్త్రము ఆను రజ			
ద్వాదశ భావఫలము	4 వ భా॥	3	0	స్వలాజాతకము	0	8	
అదృష్టదీపిక	0	10		మూలస్తంభము (నైవగ్రంథము)	0	8	
హస్తసాముద్రకము	0	6		రత్నసరిక్ష	0	6	
జ్యోతిష ఫలప్రవర్ణిని	0	10		గర్హసంహిత	0	4	
జాతకనానాయజీయము	1	8		జనునామకాండము	1	0	
స్వర్ణఫలదీపిక	0	8		అనుభవజాతకతరంగిణి	0	8	
సకలసమస్తగుణ అదృష్టఫలదీపిక	0	12		పూర్వపారాశరి	0	8	
గోతమసంహిత	0	8		బృహత్పరారసంహిత	0	4	
వాంఛానాదీయము	0	8		ఆంధ్రజాతకతత్వము మూత్రములు			
కోడిపుంజుల కాస్త్రము	0	6		1 వ భా॥	1	8	
ఆరిగ్ సాముద్రకము	0	8		డిటా	2 వ భా॥	1	8
జాతక పర్వణము	0	8		గోచారసంహిత	0	12	
జాతక పారిజాతము	0	8		కాలామృతిము	1	0	
జాతక రాజీయము	1	0		శిల్పసంగ్రహము	0	8	
చేతావని (కలిగొంగ సమాప్తి)	0	6		ఆయుర్దాయమోగము	1	0	
కాలచక్రము (చేతావని ఖండవ)	0	6		ముహూర్తదర్పణము	1	0	
ప్రపంచ జ్యోతిషము	0	4		నెట్టచుక్కాస్త్రము 60 సం॥ రములు			
జ్యోతిషఫలగ్రంథము	0	4		పంచాంగము	0	10	
శకునకాస్త్రము	0	12		సర్వాంగ చింతామణి	1	0	
పంచమక్షిప్రశ్నకాస్త్రము				అష్టకష్ట	0	8	
కేరళ ప్రశ్నకాస్త్రము				జల్గాళికాస్త్రము	0	6	
ఉత్తమప్రశ్నకాస్త్రము	1	0		శ్రీపతి	2	0	

శ్రీ సత్యనారాయణ బుక్కు డిపో, రాజమండ్రి.

న వ ల లు

అగ్గిరాముడు	1 0	నే నెవరి భర్తను?	1 4
భయంకరుడు	1 0	వ్యామోహము	1 0
రమేశబాబు	0 12	జీవనప్రభాతము (రఘునాథజీ)	1 8
స్కిల్ రంగనాథం	1 0	జీవనసంధ్య (తేజసింగు)	1 8
శకుంతల బి. ఏ.	1 0	వాడే పిడు 1 వ భా॥	1 8
చదువుకున్న భార్య	1 0	నేనే 2 వ భా॥	1 8
నీ నేనా?	0 12	కాలూరాయి 3 వ భా॥	1 8
ఛాందసుడు	0 12	ధర్మరాజు	1 0
శక్తి కుమారి	1 0	అహల్యాబాయి	1 0
పంజాబు మెయిల్	1 0	రాజరత్నం	1 0
కన్నపుదొంగ 1 వ భా॥	1 0	కృష్ణ వేణి	0 12
పగటిచుక్క 2 వ భా॥	1 0	ఘోషలత	1 0
డిటా 3 వ భా॥	1 0	కర్పూరమంజరి 1 వ భా॥	1 8
రమానుందరి 1 వ భా॥	1 0	డిటా 2 వ భా॥	1 8
డిటా 2 వ భా॥	1 0	రామచంద్రవిజయము	1 0
రక్తవాహిని (అయిదు		సౌందర్యలీలక	1 8
హత్యలా?)	1 0	వినోదములు 1 వ భా॥	0 12
ఇంద్రజాలము	1 0	డిటా 2 వ భా॥	0 12
రాజప్రహే	1 0	Tales of Rajasthan అను	
అర్ధరాత్రపువిత (3 హత్యలు)	1 0	రాజస్థానకథావళి 1 వ భా॥	1 8
దురాశ 1 వ భా॥	1 0	డిటా 2 వ భా॥	1 8
డిటా 2 వ భా॥	1 0	మణిమంజరి	0 6
దొంగలనాయకుడు	1 0	సువర్ణగుప్తుడు	0 6
మోహపీతాచమ 1 వ భా॥	1 0	చమత్కారమంజరి 1 వ భా॥	1 0
డిటా 2 వ భా॥	1 0	డిటా 2 వ భా॥	1 0
కాలసర్పము 1 వ భా॥	1 0	Lives of Great men	
డిటా 2 వ భా॥	1 0	మహాపురుషుల జీవిత చరిత్రలు	
వివహృదయము	1 0	1 వ భా॥	1 0
వలపులరాణి	1 0	2 వ భా॥	1 0
నే నెవరి భార్యను?	1 4	3 వ భా॥	1 0

